

கலகி

கலகி டிசம்பர் 17. 1950

4

சுரு

மாண்புமிகு: ஏ. க. எம். நாசர் அமிருதம்

வேறு துறியும் இவற்றை நிகழ்த்திக்கொடுத்து

ஜி பி டர் நி

1951 ம்

வருஷத்தின்....

மிகச் சிறந்த

சீத்திரம்...

மர்மயோகி

கருவிகள் -

கே. ராமநாத்

கதை - கதா -

ஏ.எஸ்.ஏ.சாம்

இயக்குனர் - கௌடார்

சுரை

டஸ் டப்

ஆர்.எச்.எஸ் டாக் & மஸ் டயர்களை

கைல்கள் முன்நிறுத்தம்!

அதாட்சி வேண்டுமா? அநேக பேரட்டை
சொந்தக்காரர்களும் அதை டப் டயரை
இப்பவர் பாகும் கழகமேயுள்ள அதாட்சிப்
பத்திரிகை 4 க்கு 5 ரூபாய் பரிசோதித்துப்
பாருங்கள். அவை இப்போது ஒரு தனது
பிரதேசத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
எல்லா டயர்கள் ஆரம்பத்திலும் டப் டயர்
பார்க்கட்டும் கைல்களும்.

**வெரியவை-கனமானவை-பத்திரமானவை-
ஸ்டைக்ஸ் இணைப்புள்ளவை.**

மர்கோ ஸோப்

வாணிக தக்கப் பெற்ற மேல்
பெண்ணெயிலிருந்து ஒரு விசேஷ
முறைப்படி தயாரிக்கப் படுகிறது.
அதன் அபரிமிதமான கிருமீ நாச
கூலி அழுக்கை வகத்தி, கருமத்தி
தான் புதுத்து நன்றி உத்தமம் செய்யும்.
கருமத்திக்கும் புஷ்டியும் மேன்மை
யும் தரும். அழகம் மணம். நாட்ப
மான கருமத்திக்கும் ஹானியத்தது.

A CALCHEMICO PRODUCT

மதராஸ் ஆபீஸ்:

6/149, பிரைட்வே, ஜி.டி., மதராஸ்

அதி அற்புத ரகங்கள் !

புகழ் பெற்ற கிளிக் பாட்டிகளில் தயாரானது
ஒவ்வொன்றும் 5 வருஷ உத்தியோக முக்கியம்

விலை ரூ. 21/-

5 ஜூனில் 6 ரூபாய் 30/- ரோண்டு கார்டு 33/-
7 .. 4 ரூபாய் 35/- உயர் ரகம் 38/-
15 .. 4 ரூபாய் 44/- ரோண்டு கார்டு 48/-

விலை ரூ. 21/-

5 ஜூனில் 6 ரூபாய் 28/- ரோண்டு கார்டு 33/-
7 .. 4 ரூபாய் 33/- உயர் ரகம் 35/-
15 .. 4 ரூபாய் 42/- ரோண்டு கார்டு 45/-

விலை ரூ. 18/-

ஒழுங்குடன் ஜூனில் 19/- உயர் ரகம் 21/-
ரோண்டு கார்டு 21/- ரோண்டு கார்டு 23/-
உயர் ரகம் உயர் ரகம் 27/-

விலை ரூ. 21/-

5 ஜூனில் 6 ரூபாய் 28/- ரோண்டு கார்டு 32/-
7 .. 4 ரூபாய் 33/- ரோண்டு கார்டு 35/-
15 .. 4 ரூபாய் 48/- ரோண்டு கார்டு 58/-

விலை ரூ. 21/-

5 ஜூனில் 6 ரூபாய் 22/- உயர் ரகம் 25/-
5 .. ரோண்டு கார்டு 30/- உயர் ரகம் 33/-
15 .. 4 ரூபாய் 45/- ரோண்டு கார்டு 55/-
கலம் ரீல் 20/- உயர் ரகம் 25/-
பாட்டிக் ஸ்டீல் 12/- உயர் ரகம் 15/-

தயாரிப்பாளர் பிரைட்வேயை, இரண்டு
கடிகாரங்கள் ஆட்டிவாக்கு தயாரிப்பாளர் இரண்டு

*

PIONEER WATCH CO.
POST BOX No. 11428 - CALCUTTA

காலை வேளைக் கஷ்டங்கள் ?

அவற்றை இம்முறையில் ஒழியுங்கள்...

வலித்துப்போகுமல், வலித்துப் போம், அஜீர்ணம், புளிப்பு, மலர் வரிசை, வாயுரோக்கை முதலிய நோய்களாகும் வலித்துக் கோளாறுகளால் தம்கள் நித்திரை பங்கப்பட்டால், அவரால் கவமத்தும் நிச்சய குணமடைவது உபயோகமான நிவாரணி இரோ திருக்கிறது. பிரதி திரவும் பருக்குமல் ஓட்டம்மூடும் (அல்லது 4/5 மணி நேரம்) "பிஸ்மாக்" நித்திரையுறுத்துடன் உட்கொள்ளுங்கள். "பிஸ்மாக்" மிக உண்மையான மருத்துவம் உடனே

வேலைசெய்வதற்கு வலித்திருக்க அபரிமிதமான புளிப்பை முறித்து வலித்தல் உடனே நோயின் வலிப்பையும் மனம் பருத்துவதால் பங்கமற்ற உடனே நித்திரையை நிச்சயமாக அடைகின்றன. "பிஸ்மாக்" அதன் நிவாரண வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்வது, சிறந்தவர்களுக்கு பிரதி ஆகாரத்திற்கும் பின்னர் "பிஸ்மாக்" எப்பிடுகிறதும்.

"பிஸ்மாக்" என்பது மலர் வித்து குணமடைகிறது.

வலித்துக் கோளாறுகளுக்கெல்லாம் மூக்குவ மரணமான, வலித்திருக்க அஜீர்ணமாவது புளிப்பை முறித்துப்பயனாததால் உண்டாகிறது. "பிஸ்மாக்" புளிப்பை முறிக்கும் போதும் அஜீர்ணமாக வலிப்பைக் குறைத்தவுடன் மற்றப் பொருள்கள் வேலைகளைத் துவக்குகின்றன. மூத்து புளிப்பு வலித்திருக்க வேளும் வேளும் தந்த தடுப்பது, மற்றவர்கள் வலித்தல் உண்டோனின் வலிப்பைக் குறைத்துக் குணம் படுத்துவது.

மாதந்திரம்
மலர்மூடும் மருந்து
இருக்கிறது

இந்தியாவில் தற்போதுள்ள

பிரபலமான மலர்மூடும் மருந்து, பிஸ்மாக்-1

பிரபலமான மலர்மூடும் மருந்து - பிஸ்மாக்

தயாராகிறது

கூண்டுச்

மூவ்ண காலண்டர்

1951

பாதுமதி, மாதுரிதேவி, வைஜயந்திமாலை, வரலக்ஷ்மி
சுவிதா-பத்மினி, சூர்யமீரபா இவர்களின் கண்ணாடிகளும் மூவ்ணப்
படங்களுடன் உயரிய ஆர்ட் பேப்பரில் அச்சிடப்பட்டது.

விலை அணு 12

உங்களுடைய "கூண்டுச்" ஏஜன்ட்கு, உடனே பதிவு செய்து கொடுங்கள்
தேசிக் பேர சிதம்பரிநகரம் குயர் ஓட்ட அறையிலிருந்து ரூபாய் பெற்றுக்கொள்ளும்.

மாணேஜர்: 'கூண்டுச்' : சென்னை - 1

பொறுக்க முடியாத

இருமலை போக்க

டெர்பிகால்

சாப்பிடுங்கள்

பார்க்க, இருமலை, ஆனந்தம்,
மற்றும் உவா நோய்களை
தீர்ப்பதில் இவைபற்ற தவிர,
குடும்பத்திற்கு அவசியமானது.

தயாரிப்பாளர்:

மவுண்ட் மேடீஞர் பார்மஸ்யூடிகல்ஸ் லி.

சென்னை, 44 ஏப். 50

PEM 4

மாணேஜர் ஏஜன்டுகள்: மவுண்ட் பார்மஸி லிமிடெட், மவுண்ட் ரோடு, சென்னை - 2

ஆரோக்யமும் சத்துஷ்டியுமுள்ள குழந்தைகளுக்கு

அவர்கள் செவ்வழித்த
சக்தியைத் திரும்பப்
பெற அதிகப்படி
உணவு அவசியம்.

குழந்தைகளில் விளையாட்டி
அடிப்படியாகியிருக்கும் ஆரோ
க்யம் எவ்வளவு விளையாட்டி விடு
வதால், குழந்தைத் தாய்களும்
இவற்றை சக்தியை ஏதும்விடக்
கூடியும்

தாய்களும் இவற்றை குழந்தை
களுக்கும் உபயோகிக்கும் ஆரோ
க்யம், விளையாட்டின் தாய்கள்
அவர்களும் குழந்தைகளுக்கும்
விளையாட்டும், இவற்றை பற்றும்
தந்தை மூன்றும் குழந்தைகளை
கொடுக்கிறார்கள்

குழந்தைகள் "தாய்களும்" மனத்தை விருப்பமிக்கிறார்கள்
கூறும் பழுத்த பாலில் மனங்கூறும் புகழு, தீவ சக்தியைக்
கூறும் குழந்தைகளும், உத்தமமான கட்டுப்பாடு, விளையாட்டின் தாய்கள்
விளையாட்டின், மனப்புகழுக்கூறும் இவற்றை பால்கொடுக்கிறார்கள்,
விளையாட்டின் குழந்தைகள் தந்தை அவர்கள் கூறும் புகழுக்கூறும்

இவற்றை உட்கூறும் தந்தைகள் ஆரோக்யத்தை உறுதி
படுத்தவும் உட்கூறும் குழந்தைகளுக்கும் "தாய்களும்" கொடுக்கிறார்கள்.
இவற்றை கொடுக்கிற இவற்றை தந்தைகள்.

'OVALTINE'

ஒவல்டின்

உயிர்மிகப் புகுத்த பெற்ற உணவு பானம்.
விளையாட்டின் தந்தைகள், தந்தைகளின் குழந்தை
கொடுக்கிற (இந்தியா) விட.

OV. 202.

சுலீக் பொருளடக்கம்

பக்க 10
பக்க 20

டிசம்பர் 17

பக்க 20
பக்க 20

என்ன தேதி?	...	9
கட்டுப்பாட்டைச் சேர்ப்பதேன்? மக்கிட்டை வேறுப்பதேன்?	...	11
கன் திறப்பு	சாந்திரி	16
செய்யின் ஏமாத்தம்	சபரி	17
கடவுளின் பிரதிபிதி	ரா. வி.	19
வருவான அவன்?	தேவி	28
இலங்கைக் கடிதம்	ரஜனி	28
பொன்னியின் செல்வன்	கந்தி	30
வாழ்புகழ் வள்ளுவன்	...	38
சமுத்திர சுத்தரி (பாப்பா மன்)	சோமால்	42
தனிக் கடலிலே!	ப. சாதாரிசுய்யன்	46
சமணியின் ஜெயம்	பி. எஸ். மணி	51
ஆரோக்கிய சகலியம்	வி. என். குமாரசாமி	56
முக்கிச் சிரிப்பு	மூர்த்தி	58
தங்கையும் தங்கைகளும்	எம். வி. எம்.	62
தலைவரி போய்.....!	கா. சாமச்சந்திரன்	67

"கந்தி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; உண்மையானவை அல்ல.

பனிகால
இருமல்களை
ஸீரோலின்
'ரோச்'சினால்
நிறுத்துங்கள்

சுலீக்

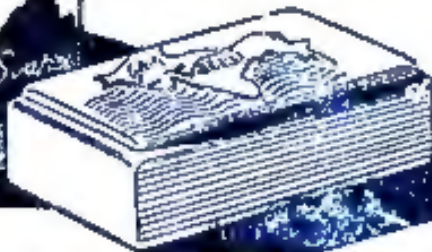
இருமல்களை

நிறுத்துங்கள்!

‘வந்தனா’
தம் வட்டனும் (ஸ்வதேசம்)
விரும்பப்படும் சேப்

புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஓர் அஸாதி குறைவின் நன்மை பயக்கும் அம்சங்கள் புருந்தப்பட்டதும், பொருக்கி எடுக்கப்பட்ட சோதனைக்குள்ளான பொருள்களால் இந்தியாவிலேயே, இந்தியர்களுக்காக இந்தியர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட கோத்ரெஜ் வத்னி டாயலெட் சோப்புகள் இவ்வறிய குணங்களை உடையன:—

1 முற்றிலும் சிக்கனமுள்ளது.

கெட்டியாயிருந்த போதிலும் மிருதுவானது.

உபயோகிக்கும் பொழுது உடையாது, வீணாகாது.

அதன் கடைசி செதிள் உள்ளளவும் பரிமளங்கமழும் க்ரீம் துரையை அளிக்கிறது.

2 அது அதிக மிருதுத் தன்மையுடையது—குழந்தையின் இளஞ் சருமத்திற்கு சோம்பவும் நல்லது.

3 சுத்தம் செய்வதில் முதன்மையானது.

4 அதிகயீக்கத் தக்க குறைந்த விலையில் விற்கிறது.

ஒ ப் பு ய ர் வ ற் ற சு தே சி னே ச ப்

முற்றிலும் சுத்தமானது.

மிருகக் கொழுப்பற்றதென்பதற்கு உத்தரவாதம். விரும்பினருக்கான சிறு கட்டியாயும் கிடைக்கும்

ஜெர் கோத்ரெஜ்

சென்னை, கி. டி. ரோட், எண். 104, பிரைட்வே: தொலை: 8138. ஹைத்

தாயு வண்ணங்களினால் லேப்பு தயாரிப்பதில் முதன்மையானது.

என்ன சேதி?

பிரகாசம் புகார்கள்

பிரதீபிதரவோசி ஸ்ரீ டி. பிரகாசம் எனது அங்குள் 'சென்னைச்' சட்ட சபையில் கொண்டு வந்த புகார் உதும் படலம் ஒருவாறு முடிவடைந்தது. எல்லாவற்றையும் படித்துக் கேட்டுச் சித்தித்துப் பார்த்த பிறகு ஸ்ரீ பிரகாசம் அவர்களின் மீது கமக்கு அதுதாபம் பிறக்கிறது. "அடடா! இந்த வன்பது வயதுக்கு மேலான மெலருக்கு ஏன் இவ்வளவு கஷ்டம்? கிம்மதியாக இருந்துதொலைக்கக் கூடாதா?" என்று சொன்னுமிருந்தது. ஸ்ரீ பிரகாசம் அவர்கள் மற்ற மந்திரிகளின் பேரில் கூறிய ஊழல்ப் புகாரினால் சில அவர் பிரதம மந்திரியை விஞ்ஞதபோதே கடந்தவை அல்லது ஆரம்பமானவை என்பது தெளிவாயிற்று. ஆகவே அவர் மற்ற மந்திரிகளின் பேரில் சொல்லும் புகார்களுக்கு வலியு எப்படி ஏற்படும்? மேலும், மந்திரியார்கள் கூறிய பதில் களைப் பார்த்த பிறகு ஸ்ரீ பிரகாசத்தின் புகார்கள் பெரும்பாலும் அவற்றின் பங்கு சேராதபடித்தே இழந்துவிட்டன. சிற் சில ஒழுங்குகள்கள் கடந்துதானிருக்கின்றன. ஆனால் மந்திரிகளின் சிலர் பதில் சொல்லுப்போது ஸ்ரீ பிரகாசத்தையே காட்டிலும் அதிக சா சாசனமையும் ஆவசமான வும் பேசினார்கள். புகார்களுக்கு ஆதாரம் இல்லாதபோது இவர்கள் இவ்வளவு ஆத் திரம் காட்ட வேண்டியது அவசியமில்லை. ஊழல் உள்ள இடத்தில் அல்லவா கோபம் வருவது சிவாயம்? "என் சந்திரியா இங்கு?" "எனக்கு மாமனார் இருக்கிறார் அந்தக்கு என் என்ன சொல்வது?" என்றெல்லாம் பதில் சொல்வதில் அந்தம் அதிகம் கிடையாது. எனும் பத்தவத்சலம் அவர்களைப்போல் விஷயங்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி முடிவைப் பொது மக்களுக்கு விட்டுவிடுவது போருத்தமாய் விருக்கும். ஸ்ரீ டி. பிரகாசம் தமது விடாக் கணடர் வேலையை இத்தகன் விதத்தில் வேறு துறையைக் கவனம் செலுத்தினால் கலமாயிருக்கும்; கலம் அவருக்குத்தான். சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும்தான்.

ஒற்றுமை வாழ்க!

பிரதீபிதரவோசி ஸ்ரீ டி. அமெரிக்கா வுக்குப் பறந்து சென்றார். போனா குட்டுடே வேலே அமெரிக்கை அகிராசனார் டருமன் அவர்களுக்கு உலக வுத்த கொருக்கடிதையப் பற்றிப் பேசும் வார்த்தை தெரடங்கினார். இந்தப் பேச்சு வார்த்தைகள் சித்திர பாவே மூற்றுப் பெற்று ஒற்றுமையும் ஏற்பட்டு விட்டது! அதாவது ஒக்கிய மன விஷயங்களில் அமெரிக்காவுக்கும் பிரிட்டனுக்கும் வேற்றுமை இருக்கிறது என்பதில் ஒற்றுமை ஏற்பட்டு விட்டது! ஆகவே அமெரிக்காவுக்கும் பறந்து சென்றது முக்கியமாக, கொரியா—சீனாப் பிராந்திரம் பற்றிப் பேசி முடிவு கட்டுவதற்கே அல்லவா? (1) சீனாவில் பொதுஉடைமைய சர்க்காரை அமெரிக்கா அக்கிரகிக்க வேண்டும்; (2) மேற்படி சீனா சர்க்காருக்கு ஏ. என். ஓ. லில் அதாவது ஐக்கிய தேச சபையில் இடம் கொடுக்கவேண்டும்; (3) சீனாவுடன் ஏற்பட்டிருக்கும் தகராறுகள் (பார்மோசா உள்படச் சேர்த்து) எல்லாவற்றையும் பேசி முடிவு காணவேண்டும்;—இந்த மூன்று விஷயங்களையும் ஆகவே வற்புறுத்தியும் டருமன் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. எனவே, இந்த மூன்று விஷயங்களிலும் உள்ள வேற்றுமைகளை அப்படியே விட்டு வைப்பதென்று டருமனும் ஆகியும் ஒற்றுமைவாகத் தீர்மானித்து அதைக் கையுள் விட்டிருக்கிறார்கள்! மற்றப்படி, "கொரியாவிலிருந்து மெக்ஸிகோயைப் பிடித்துத் தன்னினால் அன்றி வெளியேறுவதில்லை" என்று ஒரு ஒற்றுமைவாக முடிவு. இன்னும், அதுகுண்டு போடுவதாவிருந்தால் சமையரையும் கலந்து கொண்டு போடுவதாக மத்தேரு ஒற்றுமை முடிவு! வுத்த வெளி மூன்று விட்டால், யார் யாரைக் கலந்து கொள்ள முடியும்? ஐக்கிய தேச சபையில் இருதியப் பிரதிநிதி ஸ்ரீ பி. என். ராவு மத்த ஆசியப் பிரதிநிதிகளும் செய்யும் முயற்சிகள் எவ்வளவு தூரம் பலன் அளிக்கின்றன என்று பார்க்கவேண்டும்.

கீட்டுப்பாட்டைச் சேர்ப்பதென்? பங்கீட்டை வெறுப்பதென்?

பொது மக்களின் நன்மைக்காகவே கண்டிரோகம் குறை அழகம் நடத்தப்படுவதாகப் பெரிய பெரிய தோஷநிலைகள் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். கட்டுப்பாட்டை எடுத்து விட்டால் வங்காளப் பஞ்சத்தைப் போன்ற பஞ்சம் நாட்டில் தாண்டவமாடும் என்று அதிகாரவாதிக்க திபுனர்கள் முன்னி விவரங்களுடன் திருபீதியுக்குள்ளாகக் கூடவும் அதிபதர் எவர்களுக்கான பத்திரிகையாளர் பலரும், "பற்குக்குறை நாட்டில் இருக்கும்போது கட்டுப்பாடு இல்லாவிட்டால் அகவிடை விலும் ஏறுவது போல் ஏனா? மக்கள் மத்தியான கட்டங்கள் அதுபயிக்குமாட்டார்களா?" என்று தெரிவாக எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். உத்திர இந்தியாவின் ஜனநாயக நிலைமைகளான மத்திய மாகாண ஸ்தாபனம் "மக்களின் நன்மைக்காகவே கட்டுப்பாட்டை அழகம் நடத்துவதென்?" என்ற பங்கீட்டையப் பாடிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

விவர ரீதியாகவும், அதுபல வாரியர்களையும் பார்க்கும்போது கண்டிரோகம் ரோகம் முதலாம் அவசியம் என்ற ஏற்படுகின்றன. பாபேரும் கங்கிரஸ் தலைவர்களும் ஜனநாயக மத்தியமும் உண்மையில்தான் தைச் சொல்வார்களா? நன்மைமயிதவததைச் செய்வார்களா?—என்பதை என்னிடம் பார்க்குதான் நாட்டில் தற்போதைய பற்குக்குறை நிலைமையில் கட்டுப்பாடும் பங்கீடும் அதிபரவசியம் என்றே விவரமாகிறது.

அதிலிருந்து, அதாவது, பூகம் பம், பெருமையானம், உழந் காற்று,—எல்லாமாகச் சேர்த்து நாட்டில் விவர குறைத்துவிட்டது. அவன் நாட்டிலிருந்து பற்குக்குறைவைய திரப்பிப் போதிய தானியம் வருவிக்கக் கூடவில்லை. இந்த நிலையில் கண்டிரோகம் இல்லாவிட்டால், பண வசதியுள்ள ஒரு சிலர் தானியங்களை அதிக விலைக்கு வங்கத்தையே பார்க்கப்பார்க்கிறார்கள்? ஆகவே உத்தியோகவாதிக்க பங்கீடு வங்கத்தே தானே முயல்கார்களா?—பெருப்பாண எழை மக்களுக்குத் தானியம் விடைக்காமல்தானே போகும்? அதனால் பட்டினியும் பஞ்சமும் ஏற்படத்தானே செய்யும்?—இந்த விபரீதங்களை வெல்

லாம் தடுக்க வேண்டாமா? தடுப்பதற்கு வேறு வழி என்ன இருக்கிறது?—இவை அவ்வாறுக்கும் சேர்த்து தானியம் கிண்தான். அதிலுக்கு உத்தரவையும் இருக்கின்றன. விவரத்தினை நாட்டில் உதவையாகவும் இருக்கின்றன.

ஆனாலும், பொது மக்கள்,—பொது மக்களின் முக்காலே மூன்று விரம் பேர், —கண்டிரோகம் ஏன் வேறுகிறார்கள்? இவற்றை நடத்திவைக்கும் கங்கிரஸ் மத்திய சபைகளையும் கங்கிரஸ் மத்திய சபையையும் கூடச் சேர்த்து ஏன் சேர்க்கிறார்கள்?

காரணம் இதுதான்:—கண்டிரோகம் கூடத்தி வங்கமும் அதிகாரிகள் வங்கமும் பழைய அதிகார வர்க்க தோஷநாதன்!

இந்தியாவின் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் யதேந்திரவர ஆட்சி நடந்த காலத்தில் அதிகார வர்க்கத்தின் அகத்தை வயப்படுத்திக் கங்கிரஸ் வாதிகள் வாய் மீறியப் பேசுகிறார்கள்.

"எங்களுக்கு பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் மீது கூட அங்கவாது வேறுபடி இல்லை; ஆனால் இந்த அதிகார வர்க்கம் செய்யும் கொடுமைகளைத் தான் சேர்க்க முடியவில்லை!" என்றுங்கள்.

ஆனால் இவற்றைய நிலைமை என்ன? நாட்டிலும் தகரத்திலும் தகர நிலைகளிலும் என்னத்தையப் பார்க்கிறோம்?

அதிகாரவாதிக்க அழகம் ஒன்றுக்குப் பத்து மடங்கு அதிகமாகி யிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

பொது ஜனத்தின் கிண்டு (குடியிருக்கிற உச்சிக்குடியிருக்கிற கிராப்பு மயி) அதிகார வர்க்கத்தின் கையில் வகையாகச் செல்கக் கொண்டுருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது இருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகார வர்க்க அழகம் (விவரமயம் கொடுமையும் அதிலும்) பங்கீட்டை அதிகமாகி யிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

கிராமத்து மக்களை, —மரீயாதையுள்ள ஜனங்களை,—உணவு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளை,—குடியானவர்களை, மிராசுதாரர்களை,—கிணற்று மீது அதிகாரவாதிக்க குட்டி தேவதைகள் அவமரியாதையாக நடத்தவும் அதிபி செய்வதும் கொடுமைப்படுத்தவும் வசதி ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

இதற்கு முக்கிய காரணம் யிருப்பது கண்டிரோன் முறைதான். பிராமன் களில் உயர்ந்த விவசாயிகளின் விடு களில் புகுந்து கட்டிப்பாடுகிறவர் போதனை போட்டு அதர்ப்படி தெரிவிக்க கொண்டு போகக்கூடிய அதிகாரம் உத்தியோகமற்றவருக்கு இருப்பது தான் காரணம். இம்மாதிரியே எழுபத் திருண்ட கால வகை நுயல்களும் ஏதாவது ஒருவிதத்தில் எக்கம் அதிகாரிகளைக் கண்டு தடுதலையாக வேண்டி யிருப்பதுதான் காரணம்.

பிரிவுக் கூட்டினால் கட்டிக்கும் கயராய்வதில் சிறு அதிகார வர்க்கம் கொடுக்க அநிலம் யிருக்கும்போது, கயராய்வதற்கு வாய்ப்புத்தான்?

"நேரு தங்கவந்தான்; பிரசாத உத்தமத்தான்; ஆனால் எங்கெங்கு உத்தமத்தான்? ஆனால் எங்கெங்கு அந்தர்ப்படி எங்கே தெரியப் போகிறது?" என்றுதான் ஜனங்கள் சொன்னார்கள். "கண்டிரோன் போதனை யாக? அதிகாரங்கள் ஆகி ஒழி யாக? கயராய்வதில் யான் இது தானா?" என்றுதான் பேசுவார்கள்.

மாடுபுகுத நிலைகள் யரும்போது ஜனங்கள் பத்தியுடன் வந்து மொய்த்துக் கொள்வார்கள்; ஜய கோஷமும் செய்வார்கள்; அந்த நேரத்துக்கு மத்தக் கட்டிடவகை யெல்லாம் ஜனங்கள் மறப்பார்கள்.

ஆனால் அந்த நிலைகள் அப்பால் போனதும் பழையபடி தங்கள் நிலை யாழ்க்கைத் தொகையின் நினைத்தது குறைவாகத்தான் செய்வார்கள்.

நேரு, பட்டேல், ராஜாஜி, ராஜேந்திர சிங் பத்தி எத்தனை நாளைக்குதான் மக்களின் பொதுமையாகக் காத்திருக்கக் கூடும்? ஒரு நாளைக்குப் பின்புதுக் கொண்டு புறப்பட்டுவிட மாட்டார்கள்!—இதை நினைத்து இராய்யத் தவிரவன் மக்களின் குறைவுகளுக்குப் பரிசாகப் தேட முற்பட வேண்டும்.

இதோ உதாரணத்துக்கு ஒரு கடிதத்தைப் படித்துப் பாருங்கள்:—

"தஞ்சாவூர் முகாமில், நேரம் ௮.௩௦ களின் எந்த நேரம்பெரும் F. S. O. T. S. O. போலீஸ் எக்ஸ்யாக்ஸுக் கொடுத்த உத்தம் அக்காயத்தாக் காணிய கண்டிமெண்டர் பரிசைக்குக் கொண்டுபோனது தெலு. ஒரு படி கிரிஸ்தவக் கண்டு பிடிப்பதற்காகப் பிரயாணிகளின் பெயர், படுக்கை எங்கையதையும்கு அவிழ்த்துக் கொடுத்துதான் அப்போதெல்லாந்தான் போகதும், முக்கியமாக அங்குக் கட்டித் தந்தாரும், பெரிசும் சிவிக் முடியல்களும். பின்னா பெற்ற பூத நிக்கு ஒரு படி பரமபுர கிரிஸ்தவ ஒரு பாட்டி மூலத்திலே கொண்டுபோனது, அந்தப் பாட்டியும்மேல் காணியப் பிடித்து, அவளுடன் குண்டு போட்டு அந்த மூலத்திலே

கொண்டு போனதில் ஒரு கண்டிமெண்டர் கிடுப்பி அடைந்தார். இப்படிப் பிடித்த அரிசியில் எழுபதுக்குக் கொடுப்பதில்லை. ஆனால் ஸ்டீட்ட ஸ்டீட்டமாக அரிசியைக் கொண்டு போய் ரோக் வாக்கிட்டுக் கொள்ளும் செய்வது தெரியவில்லை. இவ்வகைப் பரிசுத் தன்மையின் காரணம் வேதனையடைந்தது. அதைத் தவிர்த்துத் தெரியப்படுத்தி எழுதாயமாகப் போடப்படுதல். இதைப்போல் எங்கையாவது. எழுதப் போனால் காரணத்தால் செய்வார்கள். பரவல், தங்களுக்குள் பிரம்ம். ஆனால் இத்தகைய உத்தரிக் கொண்டுதான்."

மேற்படி கடிதம் எழுதியவரின் பெயரையும் விவரத்தையும் நாம் கொடுக்க வில்லை. அதற்குக் காரணம் உண்டு. முதலாம், திருநெல்வேலி ஜி.கா. விட்டபுரத்தாக் கொடுத்த ஒரு விவசாயி பிரசாதர்—பிரசாத காய்கிரஸ் வாதி—தம் கட்டிமெண்டர்க்குக் கொண்டுதான் கொடுக்கப்பட்ட பத்தி ஒரு கடிதம் எழுதி யிருந்தார். அதன் பின் என்ன ஆயிற்று? "தீயநினைவுகளுக் கடிதம் எழுதத் தவிர்த்தாயா? வாக்கிடுமே ஒரு கடிதம்!" என்று குட்டி அநிகாரிகள் அவயிது மேலும் யாயித் தந்தனர். எனவே, அந்த விவசாயி பத்திரிகைகளுக்குக் கடிதம் எழுதுவதைத் தவிரி'டு. மேல் அநிகாரிகளுக்கும்கத்திரிகைகளுக்கும் விண்ணப்பம் போட்டார். விண்ணப்பத்தில் யான் என்ன ஆகப் போகிறேன், தெரியாது.

ஆகவே, மேலேயுள்ள கடிதம் எழுதியவருக்கும் தம்மால் தொன்றித் தெரவேண்டாம் என்று அவருடைய பெயர், விவரத்தை நாம் வேண்டிவிட்டோம்.

ஆகவே, "நாம் பெற்றிருப்பது கயராய்வதற்காக!" என்று கண்டிமெண்டர்க்கு எப்படி வேண்டுமாயும்க அதிகார வர்க்கத்தின் மனப்பான்மை அதுபோல் மாதமேண்டும்.

நாட்டின் தற்போதைய நிலைகிலைவாயத்தில் எழுப்பிட்டு உணவு உற்பத்தி செய்யும்புள்ளியான பரமோய காரியானவர். அவனிடம் தானியக் கொள்முதம் செய்ய வேண்டுமாயும்க, தவிரவர்க்கே கொண்டும்; கொடுக்கி வேட்க வேண்டும்; அவசியமாகும்க தோப்புக்களையும் போட்டுக்கூட வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும். அதைவிட்டு விவசாயிகளின் பேரில் அதிகார அபிவிருத்தித்துவது அத்தியும்க அக்கிரமும் இராஜதந்திர சூனியம்க ஆகும்.

அநிகாரிகள் தங்கள் கடன்களையக் கட்டியும் செய்ய வேண்டியதுதான்; கண்டிப்பாகக் செய்ய வேண்டியதுதான். ஆனால் தங்கள் முயற்சொருவரும் பொதுஜன ஊழியர்கள், கயராய்வ ஜனநாயக ஊழியர்கள் என் பதை ஒரு கணமும் மறக்கக் கூடாது.

பேரீய மனிதர்களுக்கும் சலாம் போட்டுவிட்டு, எம். எம். எ.க்களைச் சேர்க்கட்டென்று, எழுது மனிதவர்களை வதைக்கக் கூடாது.

இந்த நம் கயராத் தவ அரபியை நடத்தும் மத்திரிகை அதிகார வர்க்கத்தினருக்கு இடைவிடாமல் எடுத்துச் சொல்லி வற்புறுத்தி அழுதுக்கும் கொண்டு வரவேண்டும்.

கிண்டோன் குதறையும் ரோஷம் குதறையும் இரட்டைப் பீதவிடம். ஒன்றை வேண்டா தவறு நித்தமின்றா. இந்த இரு குதறையினும் நாட்டு மக்கள் அறியவும் அறிதப்பி கொண்டு முனி செயல் இடம் ஏற்படுகிறது.

1. தவ வர்க்கமும் பட்டணங்களில் வசிப்பவர்களும் ரோஷம் போதவில்லை என்று குதறப்படுகிறார்கள். பதினாறு அயுக்கல் பக்கிரிக்கு அயுக்கல் ஆகி எட்டு அயுக்கல் - ஏழு, ஆறு அயுக்கல் ஆவதற்கு குறித்து ஓயாமல் இருத்துவார்களே.

2. கொல்கத்தாவுக்குப் பட்டண வாகனங்கள் காட்டினும் ரோஷம் குதற வாக அளிக்கப்படுகிறது. அதுவும், ஓயுக்கல் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுடைய அறிதப்பியும் முனரும் அதிகமாக இருப்பது இயக்கி.

3. தானிய உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள், "எங்களுக்கு விவசாயத் திருகு வேண்டிய கருவிகள் எல்லாம் ஒன்றுக்கு தாறு மடங்கு விவசாயத் திருகு. தங்கள் பாடுபட்டு உற்பத்தி செய்யும் தானியத்தை மட்டும் சொதாவினாக்குக் கொடுக்க வேண்டுமோ? போகிறீர்களே! அதுவும், குடி அநிலா ரணத்தால் எங்களைப்படுத்தி வைக்கும் பாடுகளை ஏற்புவிக்கிறீர்? இது தாறு கயராத் தவ!" என்று கதறுகிறார்கள்.

இவ்விதம் எல்லாம் பக்கங்களிலும் அறிதப்பியை வளர்க்கும் கிண்டோன்-ரோஷம் குதறையை ஒரு கயராத் ஒழிக்க முயலாவிட்டாலும், தக்கபடி யாகத் திருத்தியமைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

இதன்படிநிதி நம் காய்கிரை மத்திரிகை இப்போது யோசிக்கத் தொங்கிவிருப்பது சிறிது திருப்பி வளிக்கிறது. உணவு மத்திரி கைம் ரோக் கிட்டிரை "கிராமத்திர ரோஷம் எடுத்து விடு" யோசனை இருப்பதாக வெங்கை கட்டாணியில் தெரிவித்தார். பப்பாயில் பக வாகன உணவு மத்திரிகையும் கூடி, (நாம் இத் தனியங்கம் எழுதுப்போது) யோசித்து வருகிறார்கள். யோசிக்கட்டும்; தங்குப் யோசிக்கட்டும்; ஓகி வறையும் வரை

யில் யோசிக்கட்டும். யோசித்து ஏதேனும் தக்க முடிவுக்கு வரட்டும்.

தங்குதவ யோசனையை - வேறு தானாக நாம் சொல்லி வரும் யோசனையை - இராமவத்திர குராமப் படுத்தி வைக்கிறோம்.

பதங்குதவ அளவுக்கு, இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு, வேளிதாடு கவித்துத்து உணவுப் பொருள்கள் எக் கர் இதற்குமறி செய்ய வேண்டும். அரிசி, அரிசி தொய், கோதுமை, கோளமா, - எது கிடைக்கிறதோ அதை இதற்குமறி செய்ய வேண்டும்.

பட்டணங்களில் உணவளவுக்கு மட்டும் ரோஷம் ஏற்பட்டால் வைத்து, மேற்படி இதற்குமறி தானியத்தை, அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டும்.

கிராமத்திரங்களில், பஞ்சம் ஏற்படும் ஏற்புயருடன் பிரதேசங்களில் மட்டும், தியாவ விவசாயத் தவ உடைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

உத்தாட்டித் தினமும் தெக் குதரிய தானியங்களுக்குக் கொண்டுதக், விவசாயிடுப்பாடு, ஒன்றும் உதவாது.

இதன்படி குதறித் கொஞ்ச தான் தானியங்கள் அரிசு விவசாயத் தவ காம், பீதாடு, சரியான அளவுக்கு விவசாயிகள் தானே இதற்குமறி.

விவசாயிகள் அநிலா வர்க்கத்தின் கொண்டுதக் கொடுவாயில் பீதி விதித்து விடுபட்டு உத்தாட்டித் தான் தானிய உற்பத்தியை அதிகரிப்பார்கள். சேகரத்தினையே விவசாய அறிவாதி விவசாயிகளும் ஒரு சரியான திரைக்கு வந்து விடும்.

இத்த குதறையை இவ்விதமில் அது சேத்து தக்க பகன் கண்டு வருகிறார்கள். மக்களுக்கு உணவு விவசாயத் தவ அறிதப்பியை விவசாயம் செய்ய திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு உதவாகவும் அளித்திருக்கிறார்கள்.

இத்த குதற இதிலாவிலும் பகன் தரும் எப்பதில் ஏற்போய்க்கி. ஆனும் இதன்ப படிப்படியாக அழுதுக்குக் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது.

அது வகையில், இடைக் காலத்தில், அநிலா வர்க்கத்தார் தங்கள் மனோ பாவத்தை மாத்திக் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம். மக்களிடம் அநிலாக்கம் போகும்போது எஜமானர் கிட்டம் போவதுபோக போக வேண்டும். இந்த அடிப் பட்டையான, இத்தியகமவராத மனமாததில், ஓக தாயக மத்திரிகை கட்டாயமாக ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

அப்போதுதான் மக்கள் கயராத் தவத்தில் பகன் அதுபவிக்கும் உணர்ச்சி பெறுவார்கள். உத்திரக் காலத்தார் கவாசித்து மகிழ்வார்கள்.

பார்ஸ்

Parrys

அனோலியோட்டி பிசிட்ஷன் ஆயில் இன்ஜின் கம்பெனிகளோடு சேர்த்து
விவசாயத்திற்கும் மற்றும் தொழில்களுக்கும் தேவையான

மஸல் இன்ஜின்களின்

பொருட்காட்சி

தஞ்சை

டிஸம்பர் 19-ம் தேதி முதல் 23-ம் தேதி வரையில்
36, மௌண்ட் ரோடில் (கவுன்சில் கவுன்சித் திட்டம்) நடத்துகிறார்கள்

பொருட் காட்சி நேரம் : 19-ம் தேதி : மாலை 4 முதல் 7 மணி வரை
20-ம் முதல் 23-ம் வரை : மாலை 2 முதல் 7 மணி வரை

புகழ் பெற்ற பெட்டி, பெட்டி-பீல்டும், கிரீஸ்-பெட்டி, கிரீஸ், பீல்டிப் போன்ற உடை இன்றிக்
இயந்திரங்கள் இங்கேநிற்குத்த இத்தகையே எத்தனை தயாரிகள் தடைமுறைகள் செய்து காட்டுவார்கள்.

அனைவரும் வருக!

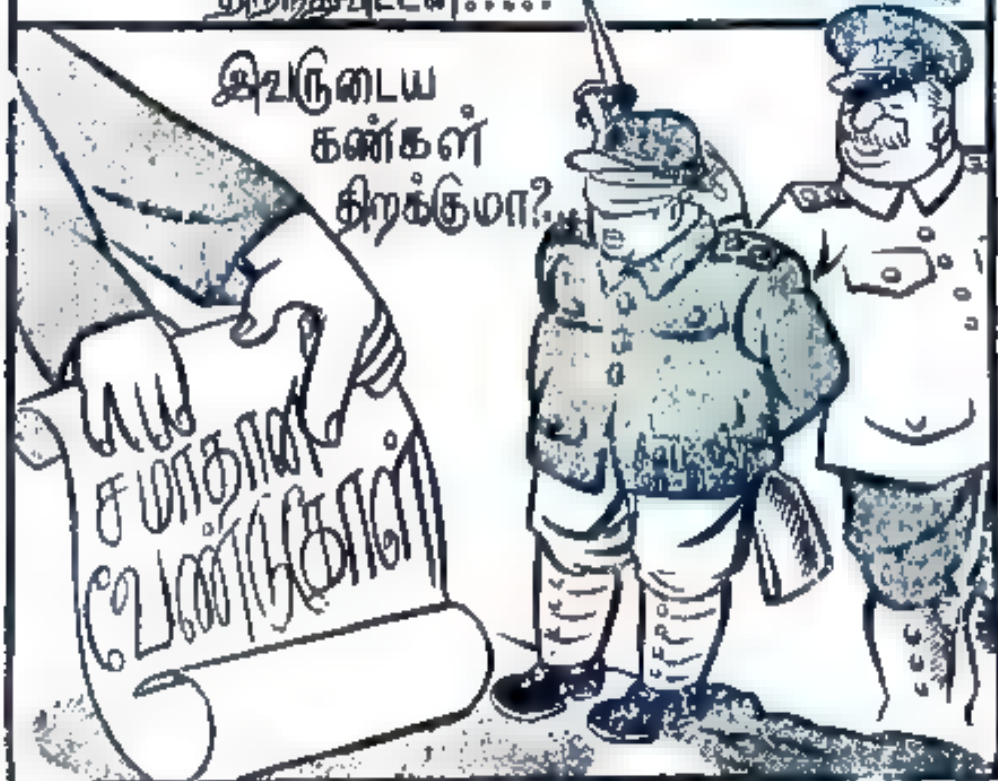

கண் திறப்பு

இவர்களுடைய கண்கள்
திறந்துவிட்டன.....

இவருடைய
கண்கள்
திறக்குமா?

சிப்புலின் மொழி

सुदी

திருநெல்வேலி மாவட்டம்: கீழ்க்கண்ட விவரம் எழுப்பப் பெற்றது. சாலைப்பு வெடிகளால் திறந்து பார்த்ததால், ஓடிக்கொண்டு குாய் இருந்தது. அதை எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று உத்தேசித்துப் பறப்பதைத்.

哈哈

சீர்ப்பு ஒரு தமன். முக்கியமாக சர்ப்பாட்டில் அவன் பெரிய தமன். வாழ்க்கை எடுத்ததே சர்ப்பினுதற்காகத்தான் என்று சொல்லுவதற்குக் கூடத் தயாராக இருப்பான் அவன். அவனுடைய வீட்டுச் சர்ப்பாடு ஒரு விஞ்ஞானியாக இருக்கும். வேலையில் பற்றி அவன் சொல்லக்கூடக் கூறப்படவே மாட்டான். பல வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு மூலம் அவனுடைய கண்ணுள் வேராவான் அவன் வீட்டில் சர்ப்பி சர்ப்பிட்டியை அப்படியே தீண்டித் துர்ப்பிய வீட்டான். அத்தகைய சர்ப்பியை அவன் சர்ப்பிட்டிதே கண்டான். அவன் கண்புறம் பார்த்து, "அடே, கெட்டி உனக்கு ஒரு வேர்க்கா சொல்லுகிறேன். உனக்குச் சம்பளம் உச்சியு மேன்முறையு போலவன் உன் முதுவானிலை அழகுத்துக் கொண்டு வந்து வருகிறது ஒரு கப் சர்ப்பி கொடு, போதும்" என்றான்.

அதெல்லாம் பழைய கதை. பத்து வருஷத்துக்கு முன்பு விஷயம். இப்போது கிட்டத்தட்ட எல்லாம் எட்டியது! உத்தரகாண்டிலும் வெங்கடேசுரர் விஷயம் ஒன்று இருக்கிறது. மலர்ந்து வந்தது கிட்டது. ஆனால் அப்போது சிவபிரமோ வருஷத்துக்கு ஒன்றரை நூறாய் ஆண்டுகள் உபாந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர், அவர் மனைவி, தாய், மூன்று குழந்தை—இந்தவன் பெரும் சாப்பாது நூறாய்க்குள் வாழ்க்கை நடத்தியவரே வேண்டும். அவர் தானாவே பெரும் அன்புடன் இருக்கும் இடம் கங்கையில் எடுத்துச் சாப்பிடுவதற்கு வந்தே போவது!

111

“தமிழக வேளாண்மைத் துறை” என்ற
தேசிய அமைதியை உறுதிப்படுத்தும் நலம்.

செய் ஒழுங்காத கடை ஒழுங்காதது என்பதைச் சுழற்றிப் பார்க்கலாம். அதற்கு "பத்திப் பாயித் தத்தித் தாயித் பத்திப் பாயித் வெண்கடல் தாயித் வெண்கடல்" என்று.

எழுதி விட்டது விழுந்த செட்டை தெளும்பி விட்டது. சப்பாத்திக்கு அப்பாண்டாண்டி இருந்தது. அந்த எந்தைத்தாயைப் பித்தை வேண்டும் என்று அல்லாதுக்கு விதம்மாக்கிது.

“விடுவாள் தெரிவாள் உங்களுக்கு!” என்
றார் அவர்.

“*Grassroots*”

“காய்கறி விவகாரங்கள் குறைந்த விட்டது என்பது — தீர்மானம் தீர்ந்தது” எதிர்த்துக்கொண்டது.

தொண்டக்காலம் கெட்டுத் தீர்ச்சி; இன்று புதிதப் புதிதாவதற்கு முன்பாகவேலாம் தக்காளியும் இன்றிவருது. வாக்மிக்வேலாக்கு யோசகன், விஸ்வகர்மாவகக் வேலாக்குத் தீர்ச்சி."

⁴⁴ தஞ்சாவூர் அமைதி உடன்படிக்கை, 1996.

“ஒரு விதம் தலைவர் எட்டே அணுத்தான். ஒரு விதம் முட்டைக் கோஸ் ஆறே அணுத்தான். எல்லாவு வேண்டும் உங்களுக்கு!” என்று சொல்லிவிட்டுத் தானாக எடுத்துச் சிறுப் பதற்குத் தரவேண்டுமாய்வு.

“கண்கள்” என்ற கேட்டுவிட்டுக் கத்தியும் கிதிரெய சித்திரம் கட்டி, அப்போது ஒரு அணுகலுக்கு அவர் பக்கத்தில் விழுந்திருக்கிறார். அவருக்கு அவ்வளவு திறமையும் தந்தையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது, அவருக்கு இதைப் பற்றி எதுவும் இல்லை.

"எனது வாய் போகித்திரிகை! எத்தனை
காலமாயிட்டுவிட்ட இன்றும் நான் வாய்க்கி
வாழ்கிறேன்! இப்படிதான் என்னை யிரண்டு பன்னா
தாய்க்கித்தான் விட்டிருக்கிறேன்!" என்ருர் அவர்.

“இங்கு, இங்கு, எங்குமாய் வருகின்றார்
எந்தப் பொருளிலேனும். அங்குமாய்தான்—
பத்தாய் பைத் திரைமயம் பத்தாய் பைத் முடி
மூடிக் கொளும் கொடுக்கன்” எங்குந் கப்ப.

“இங்கையதானா” என்று சொல்லிவிட்டுப் பத்திரப்படி திரைக்கதையையும் பத்திரப் பாயம் துடிக்கடிகொண்டாடும் அடித்திரைமாடு கிறுத்தும் போட்டபாடு காட்டு.

“இன்னும் ஏதாவது பென்ட்மோ, ஸார்!—
முடிந்ததெல்லாம் ஒத்தவைகள்தான்.”

“குறுத்தெய்வம் ஓர் தலையாரு /—மய்ய
கீண்டும் சிவந்ததாய்.

“ഇ, ഓ മേലേയ്ക്കു വേർതിരിയ്ക്കുക”
എന്നുവെ.

காவுடு ஒரு பெரிய தேய்வாழைப் பார்ந்துப்
பொதுக்கிவந்துக் கொடுத்தார்.

உன் அம்ம கொடுத்த மொத்தம் ஐந்து அறுத
தான் ஆகிறது !

செய்து பணத்தை எடுத்து வரவேண்டும்
உதவிக்கப் போகும்.

“என்னை ஊர்த், அப்பாவுக்கு தாது! என்னை
 சேலம் கிழவையுமா? என்னை ஊர்த்? என்னை
 சேலம்-ஊர்த்! அதுபாடா? என்னை மாண்பு
 மிகுந்த சேலம் வரையுமா? திருச்சி-ஊர்த். என்னை
 சேலம், சேலம்-ஊர்த்! உயர்ந்த சேலம்-ஊர்த்
 சேலம். அது தாது என்னை சேலம்-ஊர்த்.”

சக்திதேவம் இவ்வீழை; கலகத்திற் றெதிர ஒரு
பெயிற் புரட்சி உண்டாகவில்லை. சித
வயதின் தன் மகத்த 'சிவோம்' விவங்கி,
கதை ஓர்பலம் வரித்து கெட்டிருக்க, சிவோம்
விவங்கி மல ஆனாடுகள் வளர் ஓர இடத்தில்
படுத்தத் துருக்குக்கு, எழுந்த மரத்திலும்
பேரது தன்னைக் கற்றிலும் சிவந்திலும் மாறு
தன்னைக் கண்டு அறிவிக்கிறான். கெட்டின்
விவகாரமாய் ஒரு மர சிவியாகிவிடுகிறது.

கச்சேரி செய்த பாஷா (சங்குரிடம்):—இக்கதைக்கு என் கச்சேரி எப்படி இருந்தது?

பிசுதம் சிங் பல்:—உங்கள் பின்னாலே கருதியின் எயித்துப் போய் இருந்துவிட்டேன். அரங்கு கச்சேரி வைக்கவாசனிக் முடியவில்லை.

“எவ்வளவு ஸார் வேண்டும்!”

“நான் பத்திரம் எதுவும் கொண்டு வரவில்லை. அப்பறம் வந்து வாங்கக் கொள்வீர்கள்.”

“பரவாயில்லை, ஸார்! இதோ இந்தப் புட்டியில் போட்டுக் கொடுக்கிறேன்!” என்று தக்கரேக இருந்த ஒரு புட்டியை எடுத்துக் காட்டினார் ஸாவு.

புட்டி கத்தமாக இருந்தது. “ஐ, அதி வேடுவ கொடுக்கக். கால்விசை கொடுக்கக். அப்பறம் அறிமுகம் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன்” என்று சொல்லி.

ஸாவு கால்விசை வேண்டிய துத்துப் புட்டியில் போட்டுக் கொடுத்தார். கப்பு அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்து விட்டுப் புறப்பட்டார்.

***

கோப்புவின் உணத்திறை குதாஸாலும் உத் தாலும் போகத்த ததப்பின. அவன் அடிக்கடி எப்பைத் திரிந்து திரிந்து பார்த்தான். தக்கரேக பழம் கொக்கிச் சுவேதென்று கண்ணப் பறிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. முட்டைக் கோஸ் தளதள என்று அப்போது தான் நிலத்திலிருந்து படுக்கக் கொண்டு வந்தது போல இருந்தது. நெல் வானை ‘தும்’ மென்று வந்து கொண்டிருந்தது. தக்கரேக

தான் வைத்து முட்டைக் கோஸ் போதியை வைக்கலாம். இரண்டும் அவனுக்கு டிராம்பப் பிடித்தவாணைய, அப்பறம்:—எப்போதே ஒரு பணம் வாங்கிய கோஸிபா கொஞ்சம் விட்டிக் இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு கொஞ்சம் பாவலம் வைக்கக் கொடுக்கலாம். தோட்டை விழுந்து இரண்டு கப் தடுகளும் வரவழித்து விட்டால்..... தட்டை வேண்டியதில்லை; முந்த தரமான சைப்பரடாஸில்கும்! கிழவதாமி வங்குக் இப்படிப்பட்ட கிழவதாமி அவ்வாறே வேண்டும் அப்பறம் காக்கில் தி ன்றிற்று. எவ்வளவு நாளாகவிட்டது கண் சைப்பாடு சாப்பிட்டு?

கிசும் ஒரு முறை எப்பைத் திரிந்து பார்த்தான். நெல் வானை ‘தும்’ மென்று வந்தது கிசுபெல் போகிடுக்கிறது; ஒரு காசு நிறைய வாங்கி அப்படியே சாதத்தில் போட்டுக் கொள்ள வேண்டு.

“கரி” என்று பரிபெடுத்தது.

அவர் வேறொரு அடி எடுத்து வைத்து நடத்தான். கடைசியில் ஒரு தேப்பு உண்டாயிற்று அவனுக்கு. தெருவில் சந்தையும் அவன் கவனிக்கில் இல்லை. அவன் கண்ணுக்கு நான் தக்கரேக எவழும் முட்டைக் கோஸ் போதியைப் பாவலம்தான் காட்சியளித்தது. அட்டா!.....

இந்த பாவலம் பார்த்தால் அவன் எவ்வளவு ஆச்சரிப்படுவான்!—அவனிடம் உண்மையைக் கொண்டு வர உடாது ஆச்சரியத்தில் முழக்க வைக்க வேண்டும் அவன்.

இதோ வந்தாவி விட்டது. வானில் அடி பெடுத்து காத்தான். இன்னும் உன்னை போக விடவில்லை. அதற்குள் அவனுக்குப் பரபரப்புத் தாங்கிவிட்டது. “இந்தாடி!” என்றுக் கூத்த குரலில், அந்தக் குரலில் தான் எவ்வளவு ஆகத்தம்!

***

“கோசுள இது, பணி பன்னிரண்டு ஆடு விட்டது. இன்னும் தூக்கம்! கண்குயிருக் கிறது! எழுந்து சாப்பிடுகிறேன்!” என்றுக் சொல்லம்.

செய் கட்டுக்கட்டுகிறித்தான். தான் கண்டது எவ்வளவு கதைப் புரிந்து கொள்ளக் கற்று கொ மாலிந்து அவனுக்கு துரோகபாதமிக இருந்தது அவனுக்கு. ஆனால் அந்த அற்புதமான கோஸ் எங்கே? தக்கரேக பழம் எங்கே? முட்டைக் கோஸ் எங்கே!—எல்லாம் கவனதாரு!

ஆனால் பரி பார்த்தும் “கரி” என்று கவிதாமைக் கிண்கிறது.

“என்னை கவையப் பண்ணிவிடுக்கிறேன்!” என்று கேட்டான்.

“வதத-குழப்பு எவத்தக் கொத்தம்கித் துவையப் பண்ணிவிடுக்கிறேன்” என்று பழம் வந்தது.

அப்பறம் பரி பார்த்து விட்டது!

“இந்தேக தன்னை சைப்பாடு சைப்பிடுவதா விருத்தாகக் காணியோதான் சைப்பி. வேண்டும் போகிறேன்!” என்று முழுகமுழுகித்தது அவன் கால்.

பாசம், காலில்கட அது அவனுக்குக் கிடைக்கவில்லையே!

கீடவுளின் பிரதிநிதி

55. 40.

[illegible]

குதும் விதித்தெழுத்தம். உதும்
கடந்த காலத்தில் குறிப்பிடுபவரும்
யானிட ஐந்தி தந்த குறிப்பிடும் கழி
தெரியும் தந்த தமையி காலந்த
கொக்கி முன்புதான் கொண்டு
தரும் கண்டத. கடவுளின் பிரதிபி
பெரும்புத் தோக்கித் தோந்து கொண்
கருக்குப் யானிட ஐந்தி கண்டதிற்குத்
திருந்தும்பு கொண்டு கொண்டு
கண்டத? இவ்விரிந்த கொண்டு
கொண்டுதான் கொண்டு கண்டத தானே
யானிட ஐந்தி தந்தத உதும்புதம்?
யானிட ஐந்திதான் மாண்பு மிக்க தானே
தந்த கந்தகுதும் பென் தெருந்ததான்
தானே, கண்டத கருதும் கந்தபெருத?

[illegible]

ஆனால் உறுதியாக அம்மொன்றுமே
வாதின உயிர் மொழியில்லை. மேல்
அந்தர்ப் பாரதியை எந்தே பட்டம்
குட்டினார். பெரும்பாலானவர்கள் "இது
என் தாய்மொழிக்கு முத்தியின் விநாயகம்
உயிரைப் கொடுத்தது. இதை மொழியை
எப்போதும்! இதை அடித்த விட்டது
விடுவதன்!" என்ற உறுதியை, தாயை
மேலே அங்கிருந்து வெளியேற்ற முன்
வந்ததே அந்தமொன்று என்பது எந்தே விட்ட
மொழியை அடித்தது விட்டனார்.

[illegible]

கொஞ்சதான் சென்றதும் அதன் காலில்
பார்க்க ஒரு பெண்ணின் அழகுச் சந்தம்
செட்டது. உடனே அது அழகான கரும்
திரையையோக்கி ஊர்ந்தது. இவ் வஸ்துவம்
செங்கதந்தன் கையே, கட்டாந்தரையில்
ஒரு பெண் படுத்திருப்பவையும், அங்குக்குப்
பக்கத்தில் எதையும் தோறும் தட்டிப்போன
ஒரு குந்தை மெய்யாததும் கண்டது.
அந்தக் குந்தை மரித்துத் தான் மெரிந்தே,
அப்படி ஒரு கையுற்றத்தான் மெரிந்தே,
மெய்யாது அதுதான் குந்தை அதன் உடலில்
கண்டதான அமைப்பையும் காணேன்!

"அம்மா! என் அழகுமே?" என்ற
அழகு அப்பொழுது அழகுமே கேட்டாள்.

“என் அம்மிய மத்தினன் ஒருவனையும் சொந்த கொண்டு அவனுடன் வாழ்வை விரும்பி வந்தேன். எனக்கள் இந்த கிராமம் தெரிந்ததும் அங்குள்ள கொந்த பொட்டு கிட்டார்கள். அத்துடன் அங்குள்ள சந்தாவினை, என்னைமும் அமுத தத் தாழி கிட்டார்கள். என் இந்தக் குழுவை பற்றியும் வாழக் கொண்டு இருக்கிறேன்?” என்று கத்திப் போனார்.

[illegible]

தமிழ் தம்மத்தக்கு எதிரிகளாகப்
 போராடொட்டயத் தொடங்கியது. "தமிழ்
 சம்பவங்கள்" வெளியாக இப்போட்டு. வீண்
 படைக்கல் கார்ப்பு எட்டுவோடு. பரமத்தா
 குருவர் தான் எத்தி எட்டுப்பாற்றெக்கும்
 அடங்காதன்; அப்பாற்பட்டான். தமிழ்
 தக்கும் போலகனன். தமிழ் சம்பவம் குரு

வருவான அவன்?

தேன்

"அம்மா, நீ யாரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?"

"குழந்தாய் என் வேறு யாரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன்? நீயே சொல்! கப்பல் இன்னும் வரவில்லையா?"

"இல்லை"

"கடையில் துளிகள் காணப்படுகின்றன. என் மகன் கிருஷ்ணன் இன்று சிச்சயம் வந்து விடுவான்."

"நீ எப்போதும் இப்படித்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாய்."

"சொன்று இவ்வு அப்படிச் சொப்பனம் கண்டிடம். அம்மா! - பக்கத்து வீட்டுக் காசு பம்பாய்க்குப் போய்விட்டு வந்தா அல்லவா? - அவர் என்ன கொண்டு தெரியுமா? - கிருஷ்ணனை அவர் பம்பாயில் பார்த்தாரா."

"அம்மா, நீ இதிலெல்லாம் எம்பிக்கை வைக்காதே. அவர் கிருஷ்ணனைப் போல வேறு யாரையாவது பார்த்திருக்கலாம்."

"மகனே, இந்த மனம் படும வேதனை உனக்கு என்ன தீர்வு? கடந்த மூன்று மாதமாக நான் எவ்வளவு கஷ்டத்தைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்பது அதை அந்த பவானுக்குத்தான் தெரியும்."

"கடிதம் வராததற்காக நீ இவ்வளவு கவலைப் படக்கூடாது. கப்பல் வேறு பார்! இன்று ஓர்டம் இதுபாரீகள். வளை வேடுகூடம் இதுபாரீகள். கடிதம் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வந்து சேருவது அசாதாரணம்."

"அவனுக்காக நான் எவ்வளவு துக்கம் படுகிறேன் என்பது உனக்குத் தெரியாது. அவனை காப்பாற்றுவது எனக்குக் கஷ்டமாகிவிட்டது. இதனால் வெறுப்படைந்து என்னைத் தனியே விட்டுவிட்டுப் போய் விட்டான்."

"அவன் செத்ததில் தப்பு என்ன இருக்கிறது? அவன் இங்கே இருக்கிறதால் மறையக்கொண்டு சேரித்து கெட்டுப் போயிருப்பான்."

"இருந்தாலும், சொந்த ஊரையும் தேசத்தையும் விட்டுவிட்டு அவன் போய் விட்டான்! - எதுவும் எங்கே? எழுந்திராதுக்கு! - இவரும் பதிலும் எழுந்திராதேயே வாசல!"

"அவன் பயந்தான் கொள்ளி அம்மா. வந்ததும் ஆரம்பமானவுடனேயே அவன் கப்பல் வேலைக்குப் போய்விட்டான். இது பாராட்டத்தக்க விஷயம் அல்லவா?"

"இருந்தாலும் அவன் எங்கேயும் கொஞ்சம் திரைத்திருக்க வேண்டும்"

"உன்னை ஒரு நாள் கூட அவன் மறக்க மாட்டான்."

"அப்படிப் பார்த்துப்போனது அவன் என்னை மறக்கவில்லை என்றதான் சொல்ல வேண்டும். சொந்த மூன்று வருஷ காலமாக வராத ஒரு கடிதம் போட அவன் தவறியதே இல்லை. பணமும் தயாரும் அனுப்பிக்கொண். ஆனால், இன்னும் வாய் எனக்கு சிம்மதி உண்டாகி விடுமா? நீயே சொல்லு!"

"இப்போது அவன் வந்துவிடுவான் அல்லவா?"

"அவன் வந்துவிடுவான் என்ற எம்பிக்கை வராததன் சொந்த மூன்று வருஷகாலமாக நான் உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் - மூன்று வராமல் அவனிடமிருந்து கடிதமே வரவில்லை. என் பணம் 'தித்' 'தித்' கொண்டு அடித்துக் கொண்டுமேது."

"அவன் சிச்சயம் வந்துவிடுவான்; இதில் சந்தேகமே இல்லை. கப்பல் வேலைக்குப் போனவர்களை எத்தனைவரோ பேர் பணக்காரர்களாகத் திரும்பவில்லையா? அப்படியே அவனும் வருவான்."

"அவன் வராமல் இருக்கமாட்டான். அவன்மேல் எனக்கு எவ்வளவு அன்பு இருக்கிறது என்பது அனுராகத் தெரியும். - சொந்திரவு கணவில் அவனைப் பார்த்தேன். இன்று அவனுக்காகப் பங்குவான் எம் கூடச் செய்து வைத்திருக்கிறேன்."

"அம்மா, கப்பல் வேலையிலிருந்து நீயே நேற்றத்தான் வந்தாய். அவனிடம் கேட்டால் கிருஷ்ணனைப் பற்றி ஏதாவது தகவல் தெரியும்."

"அப்படியா? - நீ துமா சொல்! இப்போதே போய் காண்கேட்கிறேன்"

"ஆனால், இந்தக் கப்பலில் கிருஷ்ணன் வந்துவிடுவான் என்று நீ சொல்லிக் கொண்டிருந்தாயே?"

"ஆம், இந்தக் கப்பலில் அவன் வராவிட்டால் திரைப்பிடம் சொன்று கேட்கிறேன்"

"அம்மா, தம்பி வந்த பிறகு கூட நீ என் விட்டிருந்தான் இருக்க வேண்டும்?"

"ஆ! அது அப்படி முடியும்? அவனுக்குக் கல்யாணம் - மெய்யானம் பகனி வைக்க வேண்டாமா?"

"அவன் தானாகக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு மகிழ்வுடன் வாழ்வான்."

அம்மா!—அவளுடன் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை."

"என் கை அரிசை உயிடு என் மகனிலே படுத்தாந்தெய் என் கண்ணி, ஐந்து வருஷத்துக்குப் பிறகு இங்கே வந்து எப்படித் தனிவாக இருப்பான்? என் கான்பரிசுத்தாகாக அவன் ஏங்கிக்கொண்டு இருப்பானே! என் வாயிலிருந்து வரக் கூடிய அன்பு மொழிகளைக் கேட்பதற்காக அவன் எவ்வளவு தனித்துக்கொண் டிருப்பான்!....."

"அம்மா, என் அழகுறா?"

"இது அவர்தான் கண்ணாடி. மனே! என் கண்ணி வரப்போகிறது என்பதை அறிந்த என் இருதயம் ஆனந்தத்தால் விம்முமெனத்"

"அம்மா, சப்பல் கடுத்துவிட்டது. ஐயக் களும் இதற்கு விட்டார்கள். ஆனால் கிருஷ்ணன் காரணமே!"

"என் உரலிலே!—பகலானே, அவனைக் காப்பாத்து!"

"நீயே, நீ என் கவலையில் முழுகி விடுகிறாய்? உண்மையை நனிக்காமல் சொல் என் மகன் எப்படி விடுகிறான். நீ அவனைப் பார்க்குமா?"

"கிருஷ்ணன் கெளகிலியமாக இருக்கிறான். அம்மா!"

"பகலானே, உன் துடைபு குவி அபரிமிதமானது!"

"கிருஷ்ணனும் ஈனும் ஒவ்வொரு வரும் வகை தரே போலித்தான் இதற்கோர்."

"அப்பூதம்!—கேள்வியாகச் சொல்!"

"எங்கள் சில சமயம் ஈன் கண்ணாகச் சமூத்திரத்திலேயே இருக்க வேண்டியதாக இருக்கும். சில சமயம் புயல் அரங்கும் போது, கப்பலை மூழ்கிவிடும் போக இருக்கும்."

"ஐ, டேயுனே!"

"சில சமயம் எதிரில் சப்பல் என் கண்ணைப் பிழைக்கிற வந்து கரும்."

"இத்தனை கெட்டகனாக்கும் அபாயங்களுக்கும் மத்தியவா என் மகன் காவல் எடுத்தான்?—கா?"

"ஒரு மகனே ஒரு குண்டு என் அருகே விழுந்தது—"

"கடவுளே!"

"மூன்று சிப்பந்திகள் சேத்துப் போனார்கள்—"

"கிருஷ்ணனுக்கு அராயம் ஒன்றும் கெடவில்லையே!—உன் கமையாகச் சொல்."

"அவனுக்கு இவ்வளவு ஒரு காயம் மாத்திரம் ஏற்பட்டது."

"பாஸர், அவன் எவ்வளவு கெட்டப்படுகிறான்?"

"ஒவ்வொரு மாதம் அவன் படுக்கையிலேயே படுத்திருந்தான். காள் அவன் பக்கத்திலேயே இருந்தான்."

"அப்பூதம் அவன் குணமாகிவிட்டான் அல்லவா?"

"ஆம், கடைசியில் அவன் குணமாகி விட்டான்....."

"என் சிறத்தி விட்டாள்? சொத்து!"

"என் கெடுகரு சப்பலுக்குப் போய் விட்டான்."

"கிருஷ்ணன்?"

"அந்த போலியேயே இருந்தான்."

"இப்போது?"

"இப்போது பத்தம் முடிந்து விட்டது. எப்போதாவது அவன் வந்துவிடுவான்."

"கடவுள் கருணை நி அல்லவா? காள் போய் வருகிறான்."

"நீயே ஒரு சின்ன பெருமூச்சு விட்டாய். துப்பாக்கிக் குண்டு பட்டு இறந்து போன கிருஷ்ணனின் சின்ன வந்ததும் அவன் இவ்வத்தின் வேதனை குடி கொண்டது."

(அந்தோம் எழுதிய வரட்டில் கதை வந்த தருவியது.)

கலைகளுக்கு எல்லை கிடையாது

ராஜனி

கொழும்பு, டிசம்பர் 7.

ரேடியோ வரிசைகள் தமிழ் கிளப்பிப் பகுதி அதிபர் செல்வி டி. எம். எலியாவின் கீழமைத்தைப் பற்றி இவ்வாசம் பார்வையிடுவது நல்லது. விவாதத்தைக் கவனிக்க அரசாங்கம் பெண்களும் காலகிரை அமைச்சர்தான் கொண்டுதான். தமிழ் கிளப்பிப் பகுதி அதிபர் பதவிக்கு ஒரு இலங்கையர் தேவை பென்ற விளம்பரம் செய்துவிட்டு இலங்கையர் எல்லா ஒருவரை கீழமித்தது தவறு என்று ஸ்ரீ லி. சுந்தரலிங்கம் ஒரு நிர்மாணத்தை பிரேரேபித்தது, இந்த கீழமைத்தில் அசெயல் ஆகிக்கம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதாக ஸ்ரீ சே. கணகரத்தினத்தின் மீது மறைமுகமாகக் குற்றஞ் சாட்டினார். இதை ஸ்ரீ கணகரத்தினமும் ரேடியோ மந்திரி ஸ்ரீ லி. சிற்றம்பலமும் அளித்த பதில்கள் இலங்கை இந்தியா பதிர்க்கை வாராசா உறவுக்கு மிக முக்கியமானவை.

செல்வி எலியான், ஒரு மலையாளப் பெண்மணிதான் என்றாலும் பிறந்த முப்பது சாட்டிக்குள் இலங்கைக்கு வந்து இங்கேயேயே முழுக் கனர்த்திருக்கிறார். ஆகையால் சகல விதங்களிலும் அவர் இலங்கையராகத் தருதியுடையவர். இப்பொழுது இலங்கையாரையும் விட்டார். ஆங்கிலம், தமிழ், சந்திரம் ஆகிய மூன்று பாடங்களிலும் பி. ஏ. பட்டம் பெற்றவர். இவ்வித போக்கெதாம்சமுடைய மனுதார் வேறு யாருள் இவ்வாசத்தினால் அவர் கீழமிக்கப்பட்டார். "இதில் அசெயல் ஆகிக்கம் வந்திருக்கிறதா?" என்று கேட்டார் ஸ்ரீ கணகரத்தினம். மந்திரி சபைக்குப் பெரும் துண் போலிருந்து, இந்தியருக்கு கீழாய் வந்தவையிலும் பென்றதம் மந்திரி பதவியையே சாஸ்திரமாகச் செய்த ஸ்ரீ சுந்தரலிங்கம் இப்பொழுது இலங்கையர் பிரகடனமாக ஒரு இந்தியனை கீழமைத்தது ஆட்சேபப்பெற விதித்திரை விருக்கிறதென்ற ரேடியோ மந்திரி ஸ்ரீ சிற்றம்பலம். செல்வி எலியான் கீழமிக்கப்பட்ட பொழுது இந்தியா விருத்தாலும் இலங்கையாரும் போக்கெதாம்சங்கள் இருந்தவையினால் அவரை கீழமித்தது சட்ட சம்பந்தமானது தான். முக்கியமாக தமிழ் சந்திரத் துறையில் இம்மாதிரிப் பதவிகளுக்கு இலங்கையர்களை கீழமிக்கக்கூடிய சிவனாமிக்கு எம் இன்னும்

வாயிலில்லை. ஆகையால் தென் இந்தியா கலையே எம் எதிர்பார்த்த வேண்டியிருக்கும். கலையும் சந்திரத்தாலும் எம்மை வரம்பு கிடையாது. வருப்பு வேற்றமைகளையிலும் இதுமாதிரி குறுகிய மனோ பாவுக்களினால் அருவ கலையினால் கட்டுப்படுத்த முடியாது. இவ்வாறு மந்திரி சிற்றம்பலம் அழுத்தம் திருத்தவாகச் சொன்னார்.

முடிவில் ஸ்ரீ சுந்தரலிங்கத்தின் நிர்மாணம் ஒட்டுக்கு விட்டபொழுது அதை ஆதரித்த மூன்று பேர்கள் மட்டுமே ஒட்டுக் கொடுத்தார்கள். நிர்மாணம் தோல்வி அடைந்தது.

நெருப்புடன் விளையாடலி

தேற்ற சென்ட் சபையில் இந்தியர் பாகிஸ்தானியர் பிரஜாபரிமாசர் சட்டத் திருத்தம் இரண்டாவது மூன்றாவது முறை கனாச ஒரே காலில் கிளையேற்றப்பட்டது. அதன்மீது சென்ட் சபேசன் பேசுகையில் இலங்கையின் பிறர் இந்தியர்கள் பிரகடனமாகாத மசோதா கலப்பமாகிய பொழுதிலும் இந்தியத் தொழிலாளர்களக்கு மசோதா போதிய அளவு கீழாய் செய்யவில்லை பென்றும் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை மறுப்பது நெருப்புடன் விளையாடுவதைப் போன்றதென்றும் ஒரு கருமை வான வச்சரிக்கவாசை விடுத்தார்.

கத்திவந்தி விஜயம்

சீவாமி சுந்தரானந்த பாரதியார் அவர்கள் ௩௩-ம் டிசம்பர் 37-ம் தேதி யாழ்ப்பாணத் துக்கு விஜயம் செல்கிறார். சென்ற ஞாயிற்றுக் கிழமை அவரின்வா வித்யாபலத்தில் கடைபெற்ற ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் சுந்தரானந்தரை வரவேற்கவும் தேவையான இதை எற்பாடுகளைச் செய்கவும் டாக்டர் லி. குருங்காலியைத் தலைவராகவும் ஸ்ரீ ச. இராமச்சந்திரனாகக் காரியதரிசியாகவும் கொண்ட ஒரு கமிட்டி கீழமிக்கப்பட்டது. கூடியதினான்கு தினங்கள் வரை யாழ்ப்பாணத்தில் பய பாவுக்களிலும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வார். பிறகு அனுராதபுரம் மலர்க்கமாகத் திருகோண மலைக்கு அவர் விஜயம் செய்வார். சிங்க, இவ்வாசம் மட்டக் கையின் ஸ்ரீ ச. கருங்கால சாஸ்திர தலைமையில் கடைபெற்ற ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் சுந்தரானந்த பாரதியார் வந்து ஒரு கந்தாபனம் ஆரம்பித்தவைக்கப்பட்டிருக்கிறதே.

பெரிய செல்

பதினாந்தாம் அத்தியாயம்
வானதியின் ஜாஸம்

இளைப பிராட்டி, குத்தவை தேவி யும் கொடும்பாளூர் இளவரசி வானதி யும் ரதத்தில் ஏதிக் குட்குத நகரை நோக்கிச் செல்லுங்கள் அல்லவா? அதன் பிறகு படகில் இருந்த பெண்கள் என்ன பேசினார்கள், என்ன செய்கார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

“அடியே, நாரகை! இந்தக் கொடும் பாளூர்க் காரிக்கு வந்த போகத்தகப் பாறடி! அவன் பேரில் நம் இளைப பிராட்டிக்கு என்னடி இவ்வளவு ஆசை!” என்றான் ஒருத்தி.

“ஆசையுமில்லை, ஒன்றுமில்லையடி, வாரியா! உாது மாதமாக அந்தப் பெண் ஒரு மாதிரி கிறக் குப் பிடித்தவன்போல் இருக் கிருள். அடிக்கடி மயக்கம் போட்டு விழுந்து தொலைக் கிருள். தாய் தகப்பனார் இவ்வாத பெண்ணை நம்ம

நம்பி ஒப்புவித்திருக்கிறார்களே என்று இளைப பிராட்டிக்குக் கூலை. அதனால் தான், உாந்திக்கு என்ன கெட்டு விட் டது என்று கேட்க ஜோதிடரிடம் அழைத்துப் போயிருக்கிறார். ஏதாவது யே பிராககனின் பேஷ்டமவா விருக்கவாம் அல்லவா? அப்படி விருத் தால் ஏதாவது மந்திரம் கீத்திரம்

போட்டு ஓட்ட வேண்டும் அல்லவா?” என்றான் நாரகை.

“பேயுமில்லை, பிராகமில்லையடி! இவளை வந்து எந்தப் பிராக பிடிக்கப் போகிறது? இப்போது தூது பிராணை அடித்து ஓட்டிவிடுவானே!” என்றான் வாரியா என்பவன்.

“வானதி மயக்கம் போட்டு விழு வது கூடப் பாசாக்குதலையடி! இப்படி யெல்லாம் செய்தால் மெதுவாக இள வரசரைத் தன் வலையில் போட்டுக் கொண்டுவிடலாம் என்று அந்நாட்டை எண்ணம்!” என்றான் இன்னொருத்தி.

“சீரவதி ரொம்பதுதான் சரி! அது மட்டுமா? அந்தைக்கு இளவரசர்

புறப்படும் போது கைவி லீங்கத் திபத் தட்டைக் கீழே போட்டானே? அது கூடத் தன்னை அவர் கவ விக்க வேண்டு மென்பதற் காகச் செய்த காரியமா?”

இரண்டு வகையாலும் வந்திக் கொண் டிருந்த தட்டு அப்படித் தவறி விழுந்து விடுமா? அவ்வது நம் இளவரசர் என்ன புரியா, கரடியா, அரைநைப் பார்த்து இவன் பயப்படுவதற்கு?” என்றான் வாரியா.

“கடனே மூர்ச்சைபோட்டு விழுந்து விட்டதாகப் பாசாக்கு செய்தானே?

கலை

சியின் வன்

கிறது வேறு. இவன்—இந்த
காலத்தி—மயக்கம் போட்டு
விழுந்தானே, அது என்வ
மயக்கம் தெரியுமா? அதைக்
கேட்க நேரநிமிடமே போ
யிருக்க வேண்டிய திண்டி
எனனைக் கேட்க இருந்தால்
கானே சொல்லியிருப்பேன்!”
என்றான் வாரீனி.

“அது என்ன மயக்கமாடி?
என்னைக்குத் தான் சொல்
கேள்!” என்றான் செந்திர.
வாரீனி செந்திரனில்
காதோடு வதோ சொன்னான்.

“யவ்வடி இரகசியம்
சொன்னான்? என்னைக்குத்
தெரிக்க உடாதா?” என்று
கிரவதி கேட்டாள்.

“அது சாதாரண மயக்க மிக்க
யாம்! மயமயம் மயக்கமாடி!” என்றான்
செந்திர.

உடனே எல்லாரும் கவகல வென்று
கிரித்தார்கள். அதைக் கேட்டு விட்டு
நினைந்த மரங்களில் இருந்த பற
வைகள் டடட வென்று இரக்கை
அடித்துக்கொண்டு பறந்து கொண்டன.

“ஓம் இளவரசர் இலங்கையிலிருந்து
திரும்பி வந்தால் மறுபடியும் இவன்
மரபுப் போடி போடப் பார்ப்பான்.
அதற்கு காம் இடங்கொடுத்துவிடாமல்

அதற்கு எவ்வளவு கெட்டிக்காரத்
தனம் வேண்டும்!” என்று கிரவதி.

“அவன் செய்த ஜாலத்தைக் காட்டி
தும் அந்த ஜாலத்தில் குந்தவைதேவி
யும் இளவரசரும் ஏமாந்து போனார்
களை, அதுதான் பேரிய வேடிக்கை!”
என்றான் செந்திர என்பவன்.

“பொய்யும் புனைகருட்டும் ஜால
மும் பாடம்வரும் செய்தேவர்களுக்குத்
குத்தாய் இது காலம்!” என்று
மந்தானி என்பவன்.

“யுத்தத்துக்குப் புறப்பட்டான
பிறகு இளவரசர் திரும்பி வந்து இந்த
வான நிலையப் பார்த்து விட்டுப்
போனாரே, இதைவிட என்வடி
வேண்டும்? அதுமாதிரி மாலாஜகரமும்
எவ்வளவு தூரம் பறித்துவிட்டது
பார்த்தாயா?” என்றான் வாரீனி.

“அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை; இள
வரசர் அப்பளவு நென்மையான குண
முள்ளவர். ஒரு பெண் மயக்கம்
போட்டு விழ்த்து விட்டான் என்றும்,
அவனைப் பார்த்து விசாரிப்பான்
பொவராடி? அதிலிருந்து உன்னும்
அர்த்தம் கற்கிக்க வேண்டாம்!” என்
றான் காரகை.

“இளவரசரைப் பற்றி நீ சொல்
வது உண்மையான. அவரைப் போன்ற
குணவாகி இந்த காலமு பதினாறு உல
கத்திலும் போற யார் இருக்க முடி
யும்? கதைகளிலும் காவியங்களிலும்
கூடக் கிண்டலாது. ஆனால் காம் சொல்

தூக்கிரதையா யிருக்க வேண்டும்!" என்று சொன்னான் நிரவதி.

"இனவரசர் திரும்ப வருவதற்குள் இந்த வானதினாத்தியம் பிடித்துப் பிரதீப ஆரம்பிக்கா விட்டால் என் பெயர்

தாரகை இல்லை; 'தாடவக' என்று மாற்றி வைத்துக் கொள்ளுகிறேன்!" என்றுள் தாரகை.

"அது கிடக்கட்டுமடி! இன்ன பிறாட்டி சொல்லி விட்டுப் போன காரியத்தை அவர் வருவதற்குள் செய்து வைக்க வேண்டாமா? வானக னடி!" என்றுள் மந்தாகினி.

பிறகு அப் பெண்களில் இரவர்படின் அடியில் ஏற்கெனவே சிறிது பெயர்த்திருந்த ஒரு பலகையைப் பெயர்த்து எடுத்தார்கள். பெயர்க்கப் பட்ட இடத்தில் நீளமான பொட்டி போல் அமைந்த பள்ளத்தில் ஒரு முகம் கிடந்தது! அதாவது, செத்துப் போன முகவியின் உடம்பு பதப் படுத்தி உள்ளே பளுகம் நாளும் திணித்து வைத்திருந்த பொம்மை முதலை. அங்கு எடுத்து வெளியில் வைத்துக் கொண்டார்கள். பாடகைச் சிறிது தூரம் செலுத்திக் கொண்டு சென்று நதிக்கரை ஓரத்தில் பெரிய பெரிய வேர்கள் விட்டு வளர்ந்திருந்த ஒரு பெரும் மா மரத்தின் அருகில் வந்தார்கள். அம்மரத்தின் ஓரத்தில் அத்தோல் முதலையை எடுத்து விட்டார்கள். அது மர வேர்களிலே பாதியும் நதி வெள்ளத்தில் பாதியுமாகக் கிடந்தது. பார்ப்பதற்கு நீறு முதலையைப் போலவே பயங்கரமான தோற்றம் அளித்தது. வெள்ளம் அடித்துக் கொண்டு போய் விடாமல் ஒரு சிறிய மணிக் கயிற்றை அதன் கால் ஒன்றில் கட்டி வேரோடு தோற்றுப் பினைத்தார்கள். கயிறு வெளியில் தெரியாதபடி நீர்த்துள்ளேயே அழுவி யிருக்கும்படி கட்டினார்கள்.

"ஏனடி, மந்தாகினி! எதற்காக இந்தப் பொம்மை முதலையை இப்படி மரத்தடியில் கட்டி வைக்கச் சொல்லி யிருக்கிறார் இளையபிராட்டி?" என்று தாரகை கேட்டாள்.

'உனக்குத் தெரியாதா? வானதி மிக்க பயங்கொண்டியா யிருக்கிறாள்

அல்லவா? அவளுடைய பயத்தைப் போக்கித் ததிரிபசாவி ஆக்குவதற்குத்தான்!" என்றுள் மந்தாகினி.

"எல்லா வற்றையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் வானதினா இனவரசருக்

குக் கலியாணம் பண்ணி வைத்துவிட வேண்டும் என்றே குந்தலைய தேவி உத்தேசித் திருக்கிறார் போலிருக்கிறது!" என்றுள் நிரவதி.

"அப்படி ஏதாவது பேச்சு வந்தால் நான் இந்த வானதிக்கு விஷத்தைக் கொடுத்துக் கொன்று விடுகிறேன், பார்த்துக் கொண்டிரு!" என்றுள் பொறுகாக்காரியான வாரிணி.

"ஐ இப்படி யெல்லாம் எரிச்சல் அடைவதற்குக் காரணமே இல்லை. மாணிய கேட்குது இரட்டைமண்டலச் சக்கரவர்த்தியும் வேங்கி நாட்டின் மன்னரும் கவிஞக தேசத்து ராஜாவும் வடக்கே யெழு தூரத்தில் உள்ள கன்னோசி சக்கரவர்த்தியும்கூட நம் இன வரசருக்குப் பெண் கொடுக்கக் காத்திருக்கிறார்களாம்! அப்படி யிருக்க இங்கக் கொடும்பாளூர் வானதியை வாரடி இவட்சியம் செய்யப் போகிறார்கள்!" என்றுள் மந்தாகினி.

"ஐ சொல்லுகிறபடி அந்த அரசர்கள் காத்திருக்கலாமடி! ஆனால் நம் இனவரசருடைய விருப்பம் அல்லவா முக்கியம்? இனவரசர்' என் எப்போதாவது கலியாணம் செய்து கொண்டால் தமிழகத்துப் பெண்ணைத்தான் மணந்து கொள்வான்!" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாராம்! உங்களுக்கு எல்லாம் இது தெரியாதா?" என்றுள் சொந்தி.

"அப்படியானால் மிகவும் சுவதாயி! போயிற்று. நாம் எல்லாரும் சேர்ந்து தனித் தனியே நம் கை வரிவையைக் காட்ட வேண்டியதுதானா? இந்த வானதியினால் முடிபிடித காரியம் நம்மால் முடியாது போய் விடுமா? அவளிடம் உள்ள மாயப் பொடி நம் மிடமும் இல்லையா, என்ன?" என்றுள் தாரகை.

இப்படி யெல்லாம் இந்தப் பெண்கள் பேசுவதற்கு ஆகாசமான நிகழ்ச்சி வன்ன வென்பதை நெயர்களுக்கு இப்போது தெரிவிக்க விரும்புகிறோம்.

அருள்மொழி வர்மர்

இன்றைக்குச் சுமார் 980 ஆண்டு களுக்கு முன்னால் கோ இராச கேசரி வர்மர் பராக்ரத கந்தர சோழ மன்னர் தென்னாட்டில் இலங்கையிலாத சக்கர வர்த்தியாக விளங்கி வந்தார். நம் கதை நடக்கும் காலத்துக்குப் பன் னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவர் சிங்கபுரணம் ஏறினார். சென்ற தூறுண் டுகளாகச் சோழர்களின் ஏக நாளுக்கு நான் வந்துவந்தது. சோழசாம்ராஜ்யம் நாலா தரையிலும் பரவி வந்தது. வானிலும் கந்தர சோழர் பட்டத்துக்கு வந்த சமயத்தில் தெற்கேயும் வடக்கே யும் விரோதிகள் வலுப் பெற்றிருந் தார்கள். கந்தர சோழருக்கு முன் னால் அரசு புரிந்த கண்டராதித்தர் சிவ பக்தியில் தீவிரத்துச் சிவான கண்டராதித்தர் என்று புகழ் பெற்றவர். அவர் இராஜ்யத்தை விவந்தரிப் பதில் அவ்வளவாகச் சி ர க் தை கொள்ளவில்லை. கண்டராதித்தருக்குப் பிறகு பட்டத்துக்கு வந்த அபாந்நைய சகோகரர் அபாந்ந ஓர் ஆண்டு காலம் தான் சிம்மாதனத்தில் இருந்தார். அவர் தொண்டை நாட்டிலுள்ள 'ஆற்றாரில் தஞ்சைய' பின்னர், அபாந்நைய புதல்வர் பராக்ரத கந்தர சோழர் தஞ்சைச் சிம்மாதனம் ஏறினார்.

பேரரசர் ஒருவருக்கு இருக்க வேண்டிய எல்லாச் சிறந்த அம்சங் களும் கந்தர சோழ சக்கரவர்த்தியிடம் பொருத்தி யிருந்தன. பேரர் ஆற்றனில் மிக்க கந்தர சோழர் தம் ஆட்சியின் ஆரம்பத்திலேயே தென் திசைக்குப் படைவெடுத்துச் சென்றார். போடி என்னுமிடத்தில் சோழ மன்னரின் துக்கும் பாண்டிய மன்னரின் துக்கும் பெருர் பேரர் கடை பெற்றது. அச் சமயம் மதுரை மன்னன் யிருந்த வீர பாண்டியனுக்குத் துணை செய்வதற்காகச் சிங்கன காட்டு அரசன் மகிதன் ஒரு பெரிய சேனை வய அனுப்பி யிருந்தான். சோழர்களின் மாபெரும் வீரமையும் பாண்டியர்களுடைய சேனையையும்

யும் சிங்கன காட்டுப் படையையும் போலியில் முறியடித்தது. வீர பாண்டியன் படை இழந்து, முடி இழந்து, துணை இழந்து, உயிரை மட்டும் காப்பாற்றிக் கொண்டு போர்க்களத்திலிருந்து ஓடித் தப்பித்தான். பாண்டியன் பகுதி பொன்றின் நடுவில் இருந்த மலைக் குகையில் ஓங்கித்து கொண்டு காலங் கழிக்கவானான்.

போலியில் போரில் ஈழத்துப் படை அநேகமாக நிர்மூலமாகி விட்டது. எஞ்சிய வீரர்கள் மலர் போர்க்களத்தில் புகழைபடம் வீரத்தையும் உதிர்த்து விட்டு, உயிரை மட்டும் காக்கக்கொண்டு ஈழநாட்டுக்கு ஓடிச் சென்றார்கள்.

இவ்விதம் பாண்டியர்களுக்கும் சோழர்களுக்கும் நடக்கும் போர்களில் சிங்கன மன்னர்கள் தலையிட்டுப் பாண்டியர்க்கு உதவிப் படை அனுப்புவது சில காலமாக வழக்கமாய் போயிருந்தது. இந்த வழக்கத்தை அடியோடு ஒழித்துவிடச் கந்தர சோழசக்கரவர்த்தி விருப்பினார். துணை யினால் சோழ மன்னன் ஒன்றை இலங்கைக்கு அனுப்பிச் சிங்கன மன்னர்களுக்குப் புத்தி கற்பிக்க எண்ணினார். கொடும்பாளூர்ச் சிற்றரசர் குடுர்ப்பத்தைச் சேர்ந்த பாண்டிய சிங்கன சேனையினும் தனபதியின் தலைமையில் ஒரு பெரும் படையைச் சிங்கனத்துக்கு அனுப்பினார். துதிர்ஷ்ட வசமாக, சோழர்படை சிங்கனத்துக்கு ஒரே தடவையில் போய்ச் சேரவில்லை. அதற்குத் தேவையான கப்பல் வசதிகள் இல்லை. முதல் தடவை சென்ற போது முன் போகவே யின்றித் துணிந்து முன் செறத் தொடங்கியது. மடுத்த ராஜனுடைய தனபதி ஸேனா என்பவனின் தலைமையில் சிங்கனப் படை

எதிர்பாராத விதத்தில் வந்து சோழப் படையின் பகுதியை வளைத்துக்கொண்டது. பயங்கரமான பெரும் போர் கடந்தது. அதில் சோழ சேனாதிபதியான பராக்

தமது வாய் மீதமுள்ளவர்
செய்துகொண்டிருந்தான்.
மேலும் கூட தனியிடமில்லா
பெய்தது. செல்லுபதற்கு
ஆயத்தமும் செய்துகொண்ட
யிருந்தான்.

இக் கிணியலில், சமீப
மண்டலப் படைக்குத்
தலைமை வகித்துச் செல்வச்
சோழ நாட்டின் மந்திரி

தான் சிறிப வேளான் தன் வீரப்
புகழை நிலைநிறுத்தி விட்டு இன்னுயி
ரைத் துறந்தான்! 'சமுத்தப் பட்ட
பராக்ரமன் சிறிப வேளான்' என்று
சரித்திரச் செல்வாட்டுக்களில் பெயர்
பெற்றான்.

இந்தச் செய்தியானது பாண்டியன்
தில் மலைக்குகையில் ஒளிந்து கொண்ட
யிருந்த வீர பாண்டியனுக்கு எட்டி
வரும் அம்மன்னன் மீண்டும் துணிவு
கொண்டு வெளிவந்தான். மறபடியும்
பெருஞ் சோனா நிரட்டிப் போரிட்
டான். இக்குறை பாண்டிய சோனா
அதோடு அடங்காதது. வீர பாண்
டியனும் உயிர் துறக்க வேந்தனது.
இந்தப் போரில் கந்தர சோழரின்
மூதற் குமாரன் ஆகிய கரிகாலன்
மூன்றாண்டில் சிந்து பராக்ரமன்
செயல்புகள் புரிந்தான்; 'வீரபாண்டி
யன் தலைகொண்ட கோப்பர கோரி'
என்ற பட்டத்தையும் அடைந்தான்.

எனினும், சிங்கள மன்னன் மகிந்த
னுக்கு ஒரு கல்வ பாடம் கற்பிக்க
வேண்டும் என்ற விருப்பம் கந்தர
சோழ சக்கரவர்த்திக்கு மட்டுமல்ல.—
சோழ நாட்டுத் தளபதிகள், சாமக்
தங்கள், சோழ வீரர்கள் எல்லாருடைய
மனதிலும் குடிசென்றிருந்தது. பாட
பெடுத்துச் செல்ல ஒரு பெரிய காவல்
மும் ஆயத்தமாகியிருந்தது. அதற்குத்
தலைமை வகித்துச் செல்வது யார்
என்றும் கேள்வி எழுந்தது. கந்தர
சோழரின் மூத்த புதல்வர்—பட்டத்து
இளவரசனுடைய ஆதித்த கரிகாலன்.—
அச்சமயம் வடதிசைக்குச் சென்றிருந்
தான். திருமலைப்பாடி நாட்டிலும்
தொண்டை மண்டலத்திலும் சில
நாளாக ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த
இரட்டைமண்டலப் படைகளை (சாஷ்
டிச கூடர்களை) முறியடித்து வீரட்டி
விட்டுப் புராதனமான காஞ்சிநகரைத்

தளபதிக் குன்றே பெரும் போட்டி
எற்பட்டது. போட்டியிலிருந்து பொரு
தையும் புறம் கூறலும் எழுந்தன.
பழி தமிழ் நாட்டின் போருக்குப்
போகாமல் தப்பித்துக்கொண்ட விடும்
பிழைகள் காண்பது மிக அருமை.
போர்க்களத்துக்குச் செல்வது யார்
என்பதிலேதான் போட்டி உண்டா
கும். அதிலிருந்து சில சமயம் பொரு
தையும் விரோதமும் வளருவதுண்டு.

சமீப நாட்டுக்குச் சென்று மகிந்த
னைப்பறிக்குப்பறிவாங்கிச் சோழரின்
வீரப் புகழை நிலைநாட்டுவது யார்
என்பது பற்றி இச் சமயம் சோழ
நாட்டுத் தலைவர்களிடையிலே போட்டி
மூண்டது. இந்தப் போட்டியை
அடிப்பாடு நீக்கி அனைவரையும் சமா
தானப் படுத்துப்படியாகச் கந்தர
சோழ மன்னரின் இளம் புதல்வர்
ஆகிய மொழி வர்ம மூன் வந்தார்.
"அப்பா! பழையபழைய அரசன் கிண
யில் அந்தகனாக்கும் பாட்டிகளுக்கு
மீடையில் இந்தனை நான் வான் செல்
வப் பிள்ளையாக வளர்க்கத்து போதும்.
தென்திசைக்கு அப்படுத்துக்கு மாதண்ட
நாயகனாக என்னை நியமனம் செய்
யுங்கள். சமீப போருக்குத் தலைமை
வகித்து நடத்த வேளை இவர்களை
சென்று வருகிறேன்!" என்றார்
இதற்கே அருள்மொழி வர்மர்.

அருள்மொழி வர்மருக்கு அப்போது
பிரதமம் பத்தொன்பது வரின். அவர்
கந்தர சோழரின் கடைக்குட்டிச் செல்
வப் புதல்வர்; பழையபழைய அரசன்
கிணியலில் வாழ்ந்த சாணியார்வருக்
கெல்லாம் செல்வக் குழந்தை; சோழ
நாட்டுக்கே அவர் செல்வப் பிள்ளை.

கந்தர சோழ மன்னர் கல்வ அழ
கியதோற்றம் வாய்ந்தவர். அருமை
தந்தை அரிஞ்சயர் சோழ குலத்துக்கு
வந்திரைக்க இருந்த கைதும்பராயர்

வம்சத்துப் பெண்ணையே கனியாவரியை
அவளுடைய மோனி அழகைக் கண்டு
மோலித்து மணந்துகொண்டார். அரிஞ்
சுயருக்கும் கனியாணிக்கும் பிறந்த
கந்தர சோழருக்குப் பெற்றிருந்தவர்
வைத்த பெயர் பராரந்தகர். அவ
ருடைய தோற்றத்தின் வடிவமைப்
கண்டு வாட்டாரும் நகரத்தாரும்
“கந்தர சோழர்” என்று அவரை
அழைத்து வந்தார்கள். அதுவே, அது
வரும் வழங்கும் பெயராயிற்று.

அத்தகையவருக்குப் பிறந்த குழங்
கைகள் எவ்வாறும் அழகில் மிக்க
வர்கள்தான். ஆனால் கடைசியில்
பிறந்த அருள்மொழி வம்சர் அழகில்
அனைவரையும் மிஞ்சியிட்டார். அவ
ருடைய முகத்தில் பொலிந்த அழகு
மணித் குலத்துக்கு உரியதாக மட்டும்
இல்லை; தெய்வீகத் தன்மை பொருந்
திபதாக இருந்தது. அவர் குழந்தை
வரக இருந்தபோது சோழ வம்சத்து
ராணியார்கள் அவரை முத்தமிட்டு
மூத்தமிட்டுக் கன்னம் கனியச் செய்து
விடுவார்கள். எல்லாரிலும் அதிகமாக
அவரிடம் வாஞ்சையுட னிருந்தவன்
அவருடைய தமக்கையாவிய குந்தவை.
அருள் மொழிக்கு இரண்டு பிராயம்
தான் மூத்தவனான போதினும்
தம்பியை வளர்க்கும் பொறுப்பு தன்
தலை மெயேயை கமக்திருப்பதாகக்
குந்தவையிப் பிராட்டி எண்ணி யிருந்
தான். குந்தவையிடம் அருள்மொழியும்
அதற்கிணையான வாஞ்சை வைத்திருந்
தார். தங்களை இட்ட கோட்டைத்
தம்பி தாண்டுவது இஷ்டமாயது. இவைய
பிராட்டி ஒரு வார்த்தை சொல்லி
விட்டால் போதும்; அதற்கு மாறாகப்
பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் விவனும்
சேர்ந்து வந்து சொன்னாலும் அருள்
மொழி வம்சர் பொருட்படுத்த மாட்
டார். தமக்கையின் வாக்கே தம்பிக்
குத் தெய்வத்தின் வாக்கா யிருந்தது.

தம்பியின் முகத்தைத் தமக்கை
அடிக்கடி உற்று நோக்குவான். விழித்
துக் கொண்டிருக்கும்போது மட்டு
மல்லாமல் அவன் தூங்கும்போதுகூட
நாழிகைக் கணக்கில் பார்த்துக்
கொண்டிருப்பான். “இந்தப் பிள்ளை
யிடம் ஏதோ தெய்வீக சக்தி இருந்
திறது! அதை வெளிப்படுத்திப் பிர
காசிக்கச் செய்ய வேண்டியது என்
பொறுப்பு!” என்று எண்ணமிடு

வான். தம்பி தூங்கும்போது அவ
னுடைய உணர்வு கைகளை அடிக்க
டி எடுத்துப் பார்ப்பான். அந்தக்
கைகளில் உள்ள ரேகைகள் சந்த
சக்கர வடிவமாக அவனுக்குத் தோன்
றும். “ஆகா! புதிது புதிதாகவன்
இவன்! உலகத்தை ஒரு குடை கிழலில்
புரந்திட்டுப் பிறந்தவன் இவன்!”
என்று சிந்தனை செய்வான். ஆனால்,
சோழ சிங்காதனத்தில் இவன் ஏறு
வான் என்று எண்ணுவதற்கே இட
மிருக்கவில்லை. இவனுக்கு மூத்தவர்
கள், — பட்டத்துக்கு உரியவர்கள், —
இரண்டு பேர் இருந்தார்கள். “பன்,
இவனுக்கு எவ்விருந்து ராஜ்யம் யாப்
போகிறது! எந்தச் சிம்மாசனத்தில்
இவன் ஏறப் போகிறான்? — கடவுள்
சித்தம் எப்படியோ, யார் கண்டது?
உலகம் மிக்க வீரமாயானது. எந்த
கிளையோ தோங்கன், எத்தனையோ
ராஜ்யங்கள் இரீல வுலகில் இருந்
தனறன. புதுபல பராக்ஷிமத்தினால்
ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாடு
சென்று சிங்காதனம் ஏறி ராஜ்யம்
— ஆண்டவர்களைப் பற்றிக் கதைகளி
லும் காவியங்களிலும் நாம் கேட்ட
தில்லையா? கங்கை நதி பாயும் வங்க
நாட்டிலிருந்து துரத்தி வடிக்கப்பட்ட
இளவரசன் படவிலேறி இவங்கைக்குச்
சொன்று அரசு புரியவில்லையா? ஆயி
தம் வகுவுடாக அந்தச் சிங்கை ராஜ
யம் நம் மிகத்து நிற்கவில்லையா?

இவ்விவரங்க்குந்தவையிப் பிராட்டி
ஒரோது சித்தித்து வந்தான். கடைசி
வாக, இவங்கைக்கு அனுப்பும் கைச்
யத்துக்கு யார் தண்பதியாகப் போவது
என்பது பற்றி விசயம் எழுந்த
போது அதற்குரியவன் அருள்மொழி
தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தான்.

“தம்பி! அருள்மொழி! உன்னை
ஒரு கணம் பிரிந்திருப்ப தென்றாலும்
எனக்கு எத்தனையோ கஷ்டமாகத்
தாணிநின்றது. ஆயினும், நானே
உன்னைப் பிரகச் சொல்ல வேண்டிய
சாரியம் வந்து விட்டது. இவங்கைப்
படைசின் கோபதியாக நீதான்
போகவேண்டும்!” என்று.

இளவரசர் குதுகலத்துடன் இகற்
குச் சம்மதித்தார். அரண்மனை வாழ்வி
யிருந்தும் அந்தப்புர மாநகரிகளின்
அரவணப்பிவிருந்தும் எப்போது தப்பு

வோம் என்று அருண்மொழிவர்மரின் உள்ளம் துடிதுடித்
துக் கொண்டிருந்தது. அருண்மத் தமக்கையே இப்போது
போகச் சொல்லி விட்டால்! இனி என்ன கவலை? இனி
என்ன தடை?

குந்தவை தேவி மனம் கவந்தவிட்டால் சேரழகன்
ராத்ரயத்தில் நடவாத காரியம் ஒன்றோடு கிண்டியாது! கந்தர
சேரழகன் கந்தரவர்த்திக்குத் தம் செல்வக் குமாரியிடம் அவ்
வளவு ஆவாச; அவ்வளவு நடப்பிக்கா.

இளங்கோ அருண்மொழி வர்மர் தென் திவரச் சேரழ
கனையத்தில் மாதண்ட நாயகர் ஆனார். இவர்களுக்கும்
போனார். அங்கே படைத்தலிவனம் வசித்துச் சிலகாலம் போர்
நடத்தினார். ஆனால், போர் எளிதில் முடிவிறதா யில்லை.
அவர் போர் நடத்தி, மூன்றாக்கும் மந்திரவர்களின் போர்
மூன்றாக்கும் வித்தியாசம் இருந்தது. தாய் நாட்டி விருந்து
அவர் வேண்டியபடி. வேலவரம் தளவாடங்களும் சரமக்
கிரிவைகளும் காரியாக வந்து சேரவில்லை. ஆகையால் இடை

யில் ஒரு தடவை தாய்
நாட்டுக்கு வந்திருந்தார்.
தந்தையிடம் சொல்லித்
தம் விருப்பத்தின்படி
எல்லா ஏராளத்தினையும்
செய்து கொண்டார்.
மறுபடியும் சிறந்துக்குச்
செல்ல ஆவத்தாரார்.

அருண்மத் தம்பியைப்
போர் முகத்துக்கு
அனுப்புவதற்குக் கு
ந்தவாதேவி பலமுயற்சியை
யின் பிரதான மானிகை
யில் மங்கள வீழ்ச்சி
களை ஏற்பாடு செய்
திருந்தாள். அருண்
மொழித் தேவர் புறப்
பட்டபோது அரண்
மனை முற்றத்தில்
வெற்றி முரசுகள்
முழங்கின; சங்கங்கள்
ஆர்ப்பரித்தன. இது
பகைகள் ஒலித்தன;
வாழ்த்து கோஷங்கள்
வாளை அளரவின.

சேரழகனதுத் தாய்
மார்கள் அனைவரும்
அரண்மனையின் செல்
வக் குழந்தைக்கு ஆர்
கூறி, கெற்றியில் மாரி
ரித்த திருநீற்குற இட்டு,
திருஷ்டி கழித்து வழி
அனுப்பினார்கள்.

அரண்மனை வாச
லின் முகப்பில், அருண்

மகாலயம்.

மொழித் தேவர் விதி வராத் படியில் இறங்க
 வேண்டிய இடத்தில் தந்தைய தேவியின் தோழிப்
 பெண்கள் கைகளில் தீபமெற்றிய தங்கத் தட்டு
 களை ஏந்திக் கொண்டு சிங்குர்கள். தோழிப்
 பெண்கள் என்னும், சாமான்யப் பட்டவர்களா?
 தென்னுட்டிலுள்ள புகழ் பெற்ற சிற்றரசர்களின்
 குடும்பங்களின் சேர்த்தவர்கள். பவழபரதா
 அரண்மனையில் சேம்பியன் பாதேவிக்குப் பணி
 விசுட சேவகதையும் குந்தவையப் பிராட்டிக்குத்
 தோழியாக இருப்பதையும் பெற்றிருக்கும் பாக்ஷிய
 பாகக் கருநி வந்திருந்தவர்கள். அவர்களியே
 கொடுப்பாளுக்குச் சிறிய வேளையில் புதல்வி
 வராததும் இருந்தான். இவ்வரசர் சற்றுத் தூரத்
 தில் வருவதற்குப் பார்த்ததும் அந்தப் பெண்கள்
 எல்லாருமே மனக்கொச்சி அடைந்தார்கள். இவ்
 வரசர் அருகில் வந்ததும் கையில் ஏந்திய தட்டு

கோச் சந்தி ஆவாந்தி எடுத்தார்கள். அப்போது வானதிரிசின் மேலி முழுவதும் திடீரென்று கடுங்கெற்று, வாயிலிருந்த தட்டு சுவரின் மேல் விழுந்து 'டாஸ்' என்ற சத்தக்கூத உண்டாகி விடது. "அடா! இது என்ன அப சஞ்சாம்!" என்ற எண்ணம் எவ்வாறு உடைய மனதிலும் உண்டாகிற்று. ஆனால் தட்டின் மேல் விழுந்த பிறகும் திரி மட்டும் எரிந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து விட்டு அனைவரும் சிம்மதி அடைந்தார்கள். "இது மிக உயர் சஞ்சாம்" என்றே முதியவர்கள் உறுதி கூறினார்கள்.

எவ்விதக் காரணமும் இன்றிப் பீதி வும் கலக்கமும் அடைந்து தட்டை கழுவுவிட்ட பெண்ணைப் பார்த்துப் புன்னகை புரிந்துவிட்டு இளங்கோ அருள்மொழி வர்சர் மேலே சென்றார். அவர் அப்பால் சென்றதும் வானதிரிசும் மயக்கமடைந்து மேல் சென்று விழுந்து விட்டான். 'ஆகா! இப்பேர்ப்பாட்ட தவறு செய்து விட்டோமே' என்ற எண்ணமே வான திரிசு அல்லாது மூச்சை வடைத்து விழும்படி செய்துவிட்டது. குத்தகையிலே விட்டதிரிசின் பேரில் அவனை மற்றப் பெண்கள் தூக்கிச் சென்ற மூர் அகலையில் மேலையில் விடத்தினார்கள். குத்தகையப் பிராட்டி தம் சீக்காதர் புறப்படுவதைப் பார்ப்பதற்குக்கூட சிவ்லாமல் உண்டோ சென்று வான திரிசு மூச்சை தெனிக்கே முயன்றார். வானில் சிவ்லாடியே வானது அருண்டு விழுந்ததைப் பார்த்துவிட்ட அருள்மொழித் தேவர் தாம் குதிரை மீது ஏறுவதற்கு முன்னும், "விழுந்த பெண்ணுக்கு எப்படி விடுக்கிறது? மயக்கம் தெனிக்கதா?" என்று விசாரித்த வர ஆன் அனுப்பினார். விசாரிக்க வந்தவனிடம் குத்தகைய தேவி, "இளவரசரை இங்கே சிறிது வந்து பார்த்துவிட்டுப் போகச் சொல்லு!" என்று திருப்பிக் சொல்லி அனுப்பினார். தமக்கையின் சொல்லை என்னும் தட்டியவரிடாத இளவரசர் அவ்விதமே மிண்டும் அரண்மனைக்குள் வந்தார். வானதிரிசுத் தம் தமக்கை மார்பின் மீது சாத்திக்கொண்டு மூச்சை தெனிக்கே முயன்று கொண்டிருந்த காட்சி அவருடைய மனதை உருக்கியது.

"அக்கா! இந்தப் பெண் யார்? இவன் பெயர் என்ன?" என்று இளங்கோ கேட்டார்.

"கொடும்பாளூர் சிறிய வேளாளின் மகன்; இவன் பெயர் வரனதி. கொஞ்சம் பயந்த உராவும் உடையவன்!" என்றார் குத்தகை.

"ஆகா! இப்போது இவன் மூச்சை பாதி விழுந்ததின் காரணம் தெனிக்கதது. இந்தப் பெண்ணின் தந்தையான இவர்களைச் சென்ற மிண்டும் வராவும் போர்க்களத்தில் மாண்டார்? அதை நினைத்துக் கொண்டான் போனிருக்கிறதா!" என்றார் இளவரசர்.

"இருக்கலாம். ஆனால் இவனைப் பற்றி நீ சுவைப்பத வேண்டாம்! வான் பார்த்துக் கொண்டேன்! இவர்களைச் சென்ற விரையில் வெற்றி வீரனுடன் திருப்பி வர! அடிக்கடி எனக்குச் செய்தி அனுப்பிக் கொண்டிரு!" என்றார் இளைய பிராட்டி.

"ஆகட்டும்; இங்கே ஏதாவது கிரேஷம் சிவ்லந்தாலும் எனக்குச் செய்தி அனுப்புவீர்கள்!" என்றார் இளங்கோ.

இராமபத்தில், இளவரசரின் இளைய குதிரை மகிழ்வதிலும், தானே என்னவோ, வானதிரிசு மூச்சை தெனிக்க சிவ்லாடி வரத் தொடங்கி யது! அவருடைய கண்ணுள் மூலையில் இவ்வரசன் திறந்தன. எதிரில் இளவரசரைப் பார்த்ததும் கண்ணுள் அகன்ற விரிந்தன. பின்னர் மூலமும் மயங்கிற்று. அவனது பவழச் சொல் வாயில் தேவந்திரிசு புன்னகையினால் கண்ண்கள் குழிந்தன.

உணர்வு வந்ததும் காரணமும் கூட வந்தது எட்டென்று எழுந்து உட்காந்தான். பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தான். தன்னை இளைய பிராட்டி தாக்கிக் கொண்டிருப்பதைத் தெனிக்க கொண்டு பெட்டினான். உட்கத்தெய்வம் ஒரு கணத்தில் சிவ்லாடி வந்தது.

"அக்கா! இந்த மாதிரி செய்துவிட்டோனா?" என்று கண்ணில் சிவ்லாமல் கூறினார்.

இதற்குக் குத்தகை மறுமொழி சொல்வதற்குள், இளவரசர், "அதற்காக நீ ஒன்றும் கவலைப்பட வேண்டாம், வரனதி! தவறுவது யாருக்கும் தெரிவித்ததற்கு. மேலும், உனக்கு அவ்விதம் கருவதற்கு முன்பே காரண

மும் இருக்கிறது. அதைத்தான் இளைப்பாட்டியுள்ள சொல்லக் கொள் அருத்தேன்!" என்றார்.

வானதிக்குத் தான் காண்பது உண்மையா, கேட்பது மெய்யா என்ற சந்தேகமே வந்துவிட்டது. பெண்களைச் சாதாரணமாக ஏறிட்டுப் பார்த்தாமலே போகும் வழக்கமுடைய இளவரசரா என்னுடன் பேசுகிறார்? எனக்கு ஆறுதல்தான் எழி கூறித்தேற்றுகிறார்? என் பாக்வித்ததை என்ன சொன்று சொல்லுவது?—ஆகா! உடம்பு புல்லரிக்கிறதே! மறுபடியும் மயக்கம் வந்து விடும்போ விடுக்கிறதே!.....

இளவரசர், "அக்கா! சேனைகள் காத்திருக்கின்றன. நான் போய் வருகிறேன். நீங்கள் எனக்குச் செய்தி அனுப்பும்போது இந்தப் பெண்ணுக்கு உடம்பு எப்படி யிருக்கிறது என்றும் சொல்லி அனுப்பங்கள். தாய் தகப்பனில்லாத இப்பெண்ணை என்னுடைய பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!" என்று சொல்லி விட்டுக் கிணம்பிச் சென்றார்.

இவற்றை யெல்லாம் குந்தவை தேவியின் மற்றத் தோழிப் பெண்கள் மேல்மாடங்களி லிருந்து பவனிகளின் கழியாகப் பார்த்துக் கொண்டும் கேட்டுக் கொண்டு யிருந்தார்கள். அவர்களுடைய உடைகளில் பொருமைத் தி கொழுந்துவிட ஆரம்பித்தது.

அன்று முதல் குந்தவைப் பிராட்டி வானதியிடம் தனி அன்பு காட்டத் தொடங்கினாள். இளைப்பிசையாமல் தன் துடமேயே யவத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பதினேழாம் அத்தியாயம்

குதிரை பாய்ந்தது!

இப்புவமை யில்லாத தன் சகோதரன் அருண்மொழி வர்மனுக்குத் தஞ்சை மணமகள் வானதிதான் என்று குந்தவை தீர்மானித்திருந்தாள். ஆனால் வானதியிடம் ஒரே ஒரு குறை இருந்தது. அது அவளுடைய பவந்தகப் பார்த்தான். வீரரதி வீரனை மணக்கப் போகிறவன், உலகத்தை ஒரு குடை கிழலில் ஆளப்போகும் புதல்வனைப் பெறப் போகிறவன், இப்படியும் பவந்தகரன்னியா யிருக்கலாமா? அவ

தான். தான் கத்திரிக்குத் கல்லியையும் கல்லையையும் அபகரிக்கும் கற்பித்தான். ஏங்கே போனாலும் அவனைத் தவறாமல் கூட அழைத்துச் சென்றான். அரண்மனை வந்தவனாத்துக்கு வானதியை அடிக்கடி அழைத்துச் சென்று குந்தவை தேவி அவனிடம் அந்தரங்கம் பேசினாள். தன் இளைப்பாடுகாதா துடைய வருங்கால மேன்மையைக் குறித்துத் தான் கண்டு வந்த கனவுகளை யெல்லாம் அவனிடமும் சொன்னாள். அதை யெல்லாம் வானதியும் சிரித்தவாடின கேட்டாள்.

மேலே கூறிய சிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு, வானதி இரண்டும் காண்பது தடவை உணர்வு இழந்து மூர்ச்சை யடைந்தாள். அப்போதெல்லாம் குந்தவைப் பிராட்டி அவளுக்குத் தக்க சிகிச்சை செய்து திரும்ப உணர்வு வருவித்தாள். மூர்ச்சை தெனியும்போது வானதி விம்மி விம்மி அழுதுகொண்டே எழுந்திருப்பாள். "என்னடி, அரட்டே! எதற்காக இப்படி அழுதுருய்!" என்று குந்தவை கேட்டாள்.

"தேவியல்லிகேயே, அக்கா! மன்னியுங்கள்!" என்பாள் வானதி.

குந்தவை அவளைக் கட்டிக் கொண்டு உச்சி முகத்து ஆறுதல் கூறுவாள்.

இதெல்லாம் மற்றப் பெண்களுக்கு மேலும் மேலும் பொருமை யை வளர்த்துக் கொண்டிருந்தது.

எனவே, குந்தவையும் வானதியும் சகம் ஏறிக் குட்கைகளை சோகிடரின் விட்டுக்குப் போன பிறகு அப்பெண்கள் மேற்கூறியவா றெல்லாம் பேசிக் கொண்டது இப்போ யல்லவா?

குடைப் பவந்தகப் பாவத்தாத மாற்றி அவனைத் தீரமுன்ன வீர மங்கை யாக்க யெண்டுமென்று குந்தவை விருப்பினாள். அதற்காகவே இந்தப் பெரம்மம் முதலை வினைவாட்டை ஏற்படுத்தியிருந்தாள். ஆனால் அந்தச் சோதனை யில் கொடும்பாளூர் குமாரி வெற்றியுடன் தேறி விட்டாள்.

குட்கை தோகிடர் விட்டிருந்து குந்தவை தேனையும் வானதியும் திரும்பி வந்ததும் அன்னப் படகில் ஏறிக்

கொண்டார்கள். படகு சிறிது தூரம் சென்றது. ஆற்றங் கரையில் இரு புறமும் மரமடர்ந்த ஓரீடத்தில் படகை சிறுத்திவிட்டு இறங்கிக் குத்தவைவும் அவனுடைய தொழிலாகும் கீரில் இறங்கி விளைபாடுவது வழக்கம். அந்த இடத்துக்கே இன்றும் பேரல் அவர்கள் இறங்கினார்கள்.

எவ்வாரும் இறங்கிப்போனதும், அப் பெண்களில் ஒருத்தி “ஐயோ! முதலை!” என்று கூவினாள். அவர்கள் எந்தப் பெரிய மரத்தின் அடியில் இறங்கினார்களோ, அந்த மரத்துக்கு மறு பக்கத்தை அப்பெண் கட்டிக் காட்டிக் கொண்டே “முதலை! முதலை!” என்று அலறினாள். உடனே எவ்வாப் பெண்களும் சேர்ந்து “ஐயோ! முதலை! பயமே யிருக்கிறதே!” என்றெல்லாம் கூச்சலிட்டுக் கொண்டு ஓடினார்கள்.

ஆனால் பயந்த கபாவமுள்ள வானதி மட்டும் அச்சமயம் சிறிதும் பயப்படவில்லை. திறந்த வாயுள்ள பலங்கர முதலையைத் திரைரென்று சமீபத்தில் கண்டும் அவன் பீதி அடைத்து விடவில்லை. மற்றவர்கள் எவ்வாரும் குத்தவை தேவி கூறியிருந்தபடி மிகவும் பயந்ததுபோல் பாராங்கு செய்தும் வானதி பயப்படவில்லை. “அக்கா! முதலைக்குத் தண்ணீரில் இருக்கும் போதுகான் பலமெல்லாம்! கரையில் கிடக்கும்போது அதனால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இவர்களைப் பயப் பட்டிருக்கச் சொல்லுங்கள்!” என்று கொடும்பாருர்க் குமரி.

“அடி, போல்லாத கன்னி! இது சிறு முதலை யவ்வ; போம்மை முதலை என்பது உனக்கு முன்னாலேயே தெரியும் போலிருக்கிறது! பாடுகா உனக்குச் சொல்லி யிருக்க வேண்டும்!” என்று மற்றப் பெண்கள் கூறினார்கள்.

“சிறு முதலையா யிருந்தால்கூட எனக்குப் பயம் இடையாது. பண்ணைக் கண்டாசத்தான் எனக்குப் பயம்!” என்றாள் வானதி.

இந்தச் சமயத்திலேதான் அப் பெண்களைப் பயங்கரமான முதலை வாயி லிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு வந்தியத் தேவன் வந்து சேர்ந்தான். குதிரை மேலிருந்து ஓரே குதிரைமீது குதித்து ஓடி வந்து வேலையும் வீசினான்.

முதலைக்கு முன்புறத்தில் வந்து சீன்ற அந்தக் கம்பீரத் தோற்ற முடைய மங்கை பேசியதைக் கேட்ட வல்லவரையனுக்கு உடம்பு புல் லாக்கது. அவன் தன்னோடு போய்விடுவான் என்ற குடந்தை ஜோதிக் கிட்டிக் அவனுக்கு ஏற்பட்ட மனக் குறை தீர்க்கது. ஆனால், அந்த முதலை, — அவன் பிள்ளைமீது கிடந்த திறந்த வாயு டைய பயங்கர முதலை, — ஏனோ, அது அவனுக்கு மனச் சங்கடத்தை அளித் துக் கொண்டிருந்தது. முதலைக்கு முன் னும் இவன் வந்து சீங்குப் காரணம் என்ன? அமைதப் பற்றிச் சிரமம் வேண்டாம் என்று இவன் சொல்வ தின் பொருள் என்ன? இவ்வளவு நேர மும் அம்முதலை கிடந்த இடத்திலேயே கிடப்பதின் காரணத்தான் என்ன?

அந்த புதுதி மேலும் பேசினாள்: — “ஐயோ! குடந்தையின் கீழ்க்குள் அவ சரப்பட்டுச் சோதிக் கிடந்துள்ளே வந்ததற்காக வருத்தம் தெரிவித் தீர்கள். அதற்கு மறுமொழி சொல் வாவின நாங்கள் வந்து விட்டோம். இதிலிருந்து சோழ காட்டுப் பெண் களே மரியாதை அறிவாதவர்கள் என்று கருத்து உங்களுக்கு ஏற்பட் டிருக்கலாம். அப்படி கீழ்க்குள் என் னிடக் கொன்ன வேண்டாம். என் னான் வந்த பொண்ணுக்குத் திடீ ரென்று மயக்கம் வந்துவிட்ட படியால், என் மனம் சிறிது கலங்கி யிருக்கது. ஆகையினால்தான் தங்களுக்கு மறு மொழி சொல்லவில்லை!.....”

அடடட! இது என்ன இனிமை யான குரல்! இவன் பேசும் மொழி களைக் கேட்டு என் கெடுக என் இப் படிப் போக்குவிறது? தொண்டை என் லிங்கிக் கொள்கிறது? குழலும் விளைவும் மத்தளமும் பேசர் முாகக் கூட இப்படி என்னைக் கூலிபெறி கொன்னச் செய்திடுகிறோம்? இப்படி என்னைக் குதுக்கிப் போட்டித் துலே? இந்த மங்கையின் பேச்சில் குதுக்கிட்டு ஏதேனும் சொல்ல வேண் டும் என்று பார்த்தால், ஏன் என்னால் முடியவில்லை? ஏன் நாக்கு மேலண் னத்தில் இப்படி ஒட்டிக் கொள் கிறது? என் இப்படிச் சாற்றோட்டம் அடியோடு சீன்று போயிருக்கிறது? என் இந்த அரிசிலாற்றின் வெள்ளம் ஓடாமல் சீன்றிருக்கிறது? அப்பறம்

இந்த மூதலா!.....இது ஏன் இப்படிச் சும்மாக் கிடக்கிறது?

வந்தியத் தேவனுடைய உள்ளம் இவ்வாறு தந்தனிலையின், அந்த மல்லையின் குரல் மேலும் கனவில் கேட்பதுபோலக் கேட்டது:—“இப்போது கூட அபரிபப் பெண்களாகிய எங்களைக் காப்பாற்றுவதாக எண்ணிக் கொண்டுதான் இந்தக் காரியம் செய்தீர்கள்! மூதலையின் மேல் வேலை எறிந்தீர்கள். இவ்வளவு வேகமாகவும் குறி தவறாமலும் வேல் எறியக்கூடிய வீரர்களைக் காண்பது அரிது!.....”

மீரத்தடியில் ஒதுங்கி நின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்த பெண்கள் இப்போது மறுபடியும் களிர் என்று சிரித்தார்கள். அச் சிரிப்பினால் வந்தியத் தேவனுடைய மோகக்களவு கலைந்தது. அந்த மல்லையின் பேச்சாகிய மாய மந்திரத் தனை புகர் என்று அறுபட்டது. மூதலையை இன்னொரு தடவை உற்றுப் பார்த்தான். எதிரே யிருந்த பெண்ணைச் சற்றும் பொருட்படுத்தாமல் விலகிச் சென்று மூதலையின் மீட்பம் அடைந்தான். அதன் மூலையில் பாய்ந்திருந்த தன் வேலை அரைத்து எடுத்தான்! வேல் குத்தியிருந்த துவாரத்தின் வழியாக இரத்தம் பீறிட்டுக் கொண்டு வரவில்லை! பின், என்ன வந்தது? கொஞ்சம் வானமுரளும் பஞ்சம் வெளி வந்தன!

மறுபடியும் அந்த துஷ்டப் பெண்கள் சிரித்தார்கள். இம்முறை கேக்கவி கொட்டிப் பலமாகச் சிரித்தார்கள்.

வல்லவனாயனுடைய உள்ளமும் உடலும் குன்றிப் போயின. இம்மாதிரி அவமானத்தை இதற்குமுன் அவன் எக்காலத்திலும் அடைந்த தில்லை. இந்தனை பெண்களுக்கு முன்னால் இப்படிப்பட்ட பேரவமானமா?—இவர்கள் பெண்களா? இல்லை! இல்லை! இவர்கள் அரசவிகள்!—இவர்கள் பக்கத்திலேயே நிற்கக் கூடாது! இவர்களுடைய முகத்தை ஏறிட்டும் பார்க்கக் கூடாது! சிச்சி!—என் அருமையேவளாயுதமே! உனக்கு இந்தக் கதியா நேர்ந்தது? இந்தகைய அயமானமா உனக்கு நேர்ந்தது? இதை எப்படி நிறுத்திச் செய்து உனக்கு நேர்ந்த மாசைத் துடைக்கப் போகிறேன்!.....

இவ்வளவு எண்ணமும் சில கண நேரத்தில் வந்தியத் தேவனுடைய மனதில் ஊடுருவிச் சென்றன. அங்கு நின்று சிந்தைவர்கள் மட்டும் ஆண் மக்களா யிருந்திருந்தால், அங்கேயே ஒரு போர்க்களம் ஏற்பட்டிருக்கும்! சிரிக்கத் துணிந்தவர்கள் அக்கணமே உயிரை இழந்திருப்பார்கள்! அரிசியாற்றின் செந்நீர்ப் பிரவாகத்துடன் அவர்களுடைய இரத்தமும் கலந்து ஓடியிருக்கும்! ஆனால் இவர்கள் பெண்கள்! இவர்களை என்ன செய்ய முடியும்? இவர்களை விட்டு ஓடிப்போவது ஒன்று தான் செய்யக் கூடிய காரியம்!

தன் உள்ளத்தே நிலை குலையச் செய்த மல்கையின் முகத்தைக் கூட ஏறிட்டுப் பார்க்காமல் வந்தியத் தேவன் பாய்ந்து ஓடி எதிர்க்கரை மீது ஏறினான். அங்கே நின்றிருந்த அவனுடைய குதிரையும் அச்சமயம் ஒரு களைப்புக் களைத்தது. குதிரையும் கூட அப் பெண்களுடன் சேர்ந்து தன்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பதாகவே வந்தியத் தேவனுக்குத் தோன்றியது. எனவே தன் கோபத்தை பெல்லாம் அக் குதிரையின் பேரில் காட்டினான். அதன்மேல் பாய்ந்து ஏறி உட்கார்ந்து தலைக் கயிற்றினால் களிர் களிர் என்று இரண்டு அடி அகரடுத்தான்! அந்த ரோஸமுன்ன குதிரை எதிர்க்கரைச் சரலையின் வழியாகப் பிழ்த்துக் கொண்டு பாய்ந்தோடியது!

சிறிது நேரம் வறையில் குத்தலையப் பிராட்டி குதிரைபோன திசையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். குதிரை கிளப்பிய புழுதி அடங்கும் வறையில் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான்.

பின்னர், தேரழிப் பெண்களைத் திரும்பிப் பார்த்து, “பெண்களா! உங்களுக்கு மட்டுமரியாகாத இன்னும் தெரியவில்லை. நீங்கள் அப்படிச் சிரித்திருக்கக் கூடாது. நாம் தனியா யிருக்கும்போது, எப்படி வேண்டுமானாலும் நீங்கள் சிரித்துக் கொம்மாளம் அடிக்கலாம். அன்னிய புருஷன் வந்திருக்கும்போது அடக்கமா யிருக்க வேண்டாமா? சேஷ நாட்டுப் பெண்களைப் பற்றி அந்த வரலீபன் என்ன எண்ணிக் கொண்டு போவான்?” என்று சொன்னான். (தொடரும்)

வான்புகழ் வள்ளுவர்

(திருக்குறள் உரைவளம்—அறத்துப் பால்)

உடனடி கண்டறிபா உத்தம புருஷரையே
காந்தி மகாத்மா வம்ரிதபய வாழ்த்திற்று,
மகாகா உயிர் துறந்த, இன்னும் மூன்று
ஆண்டு முழுமையாக முடிவாகியது. அத்தகைய
மகாகா உயிர் ஊட்ட வளர்ந்த மந்தரமம்
காங்கிரஸ் மகாசபை.

அந்த மகா சபையைத் தோற்றுவித்தவர்கள்
தோபகிரியிலும் அநிகாந்தரிலும் பெரித
மகான்கள். தாதாபாப் கோலோஜி, சிரோஜி
சாத் பாஸிசி, தேபால சித்தா கோலோ,
காசா லஜபதி சாப், பாலாங்காநா திலை,
தோபத்து தாஸ், மோலிகாங்கிரே, அப்பப் சி
இத்தத் ஒரு காமங்கிரே சொல்லும் போதே
மிகக்கு மெய் சிவிக்ஷெது.

மதுமடைய கலத்தில் கங்கிரஸ் மகாசபை
யின் பெயரால் பதினாறாம், டெர்ம் என்ற
கணக்கில் தோபத்த விட்களும், வர்மணிகளும்
சர்வ பரிதபால் செந்தரிகள்; சிறை புரு
தாரர்கள்: கோலோஜாக்குக் கஷ்ட கஷ்டங்களை
அனுபவித்தார்கள்.

இப்படித் தோபதாரர்களும், தியாகிகளும்
கணக்கில் விட்டு வளர்ந்த காங்கிரஸ் மந்தர
புத்தரின் நிலை இப்போது கங்கா ஆகிரிக்கு
சிறை என்று பாருங்கள்!

மத்திய லஞ்சப் புலர்கள்! எவ்வளவு
வலியடி வழக்குகள்! இரும்பு பெர்மிட்டர்கள்!
கெமண்ட், ஹென்ஸ்கோக்! அநிகா துஷ்
பிரமோகங்கள்! தத்தாவேஜா காலமர்
பெரும பாலஜாஸ்கன்!—இத்தகைய புலர்
களிப் பிரடா காங்கிரஸ்வாதிகளே ஒருவரமேல்
ஒருவர் கொக்கிக் கொண்டுள்ளனர். மலர்கு
கேட்டால் கறுத செப்புகின்றது! உண்மை
கொந்து புண்ணுறிறது!

இக்காலமும் காந்தி மகான் கம்மைப் பிரிந்து
வந்து ஆண்டுக்குக்! பாரத நாடு கதரிதரம்
பெற்று மூன்று ஆண்டுக்குக்!

இதை நினைத்தப் பார்த்து விட்டு, எம்
முண்ட தோவாயங்களைப் பரிபாலிப்பதற்கு
கம்முண்ட தமிழகாட்டு முன்னோக்கம் செய்து

வைத்து விட்டுப் போன ஏற்பாடுகளையும் சி
திக்கும் பாரங்கக்! எம் முன்னோக்கம் எத்தனை
அநிகாக்கள், எவ்வளவு முன் கோலோஜி
காரர்கள், எவ்வளவு தோபபலம் உண்மர்கள்,
தம் பரிபாலனத்தில் எவ்வளவு மற்றுமடைய
வர்கள் என்பதெல்லாம் கங்கு விரிக்கும்.

நீதி முன்னோக்கம் தமிழ் நாட்டில் ஆபிர
கணக்கான ஆயுட்களை நிமணிக்கிறார்கள்.
அந்த ஆயுட்களின் பரிபாலனத்துக்கு நிலம்
கிளையும் வேறு சொத்துக்களையும் 'நிலத்தம்'
காந விட்டார்கள். அத்துடன் சிறை விட
யிலும். ஆபிரம் ஆண்டு சிறைத் திறக்க கடிப
ஆயுட்களைக் கட்டியவர்கள், அகல அலுவலர்
காலம் கங்குக் பரிபாலிக்கப் படுவதற்குரிய
ஏற்பாடுகளையும் கருத்தார்கள்.

இத்தகைய மடாஸங்களை மந்தரித்தார்கள்.
மடாஸங்களுக்குச் சிவிக்ஷெத் தாயர்
கணக்கினார்கள். தோவாலபங்களின் சொத்துக்
களை சிவிக்ஷெது ஆய் வர்பாட்டிட முறையி
படி கட்டி வைக்கும் பொறுப்பை அந்த மடா
ஸத் கைவர்களிடம் ஒப்புவித்தார்கள்.

நீரிக் திருவடையத் செய்த இந்த அந்த
ஏற்பாட்டின் காலமாகவே நூகாட்டில்
உள்ள ஆபிரக் கணக்கான ஆயுட்களையும்
அவற்றின் சொத்துக்களையும் இன்று காலையில்
கருவாக கிடித்து சிறை வழக்கிறார்.

நூதலிகளைத் தாயர்களைக் கொண்ட
மடாஸ்களிடம் ஒப்புவிப்பாயம் இவ்வறத்தார்
களிடம் ஒப்புவித்த கோலிக்ஷெத் கோலிக்
சொத்துக்களையும் என்ன கதி ஆபிரம் என்பதற்
கும சில அத்தாட்டிகள் இருக்கின்றன. சில
பழமபாய ஆயுட்களுக்கு 'நிலத்தம்'
விட பட்டதாக்க காலங்களிலும் கங்குள்ள
நிலங்கள் இப்போது தாய்ப்பட்ட மன்தர்களின்
கொக்கப் பட்டா சிவிக்ஷெது இருந்து வரு
கின்றன.

முறதில் கோலிக் தாயர்களைக் ஏற்பாடு
இருக்கள். அவர்களுடைய புறவர்கள் அம்
வது குடும்பத்தார் அநே தாயர்க்கா மந்தர
வத்துக்கு வருகின்றார்கள். பிறகு, இது பாய்
பணர் பாத்நியைத் ஆகிவிடுவது, சில தலை
முறதர்களுக்குப் பிறகு கோலிக் பட்டா
நிலங்களாகவே ஆகிவிடுகின்றன. கோலிக்ஷெத்
இந்த இடத்திற் கருவியல்க்கத்தான் மிகு
கின்றன!

இந்த மாதிரி அறுபத்க்களைக் கொண்டும்
இவ்விதம் நடக்கின்றும் என்பதை முன்
கோலிக்ஷெத் காலத்து உணர்ந்தும் எம்
முன்னோக்கம் தோவாலபங்கள் அநிகமாக
உள்ள இடங்களில் சில மடாஸங்களை ஏற்
படுத்தினார்கள். அம் மடாஸங்களுக்குத் துறவி
களித் தாயர்க்கா உயிரினார்கள். ஆலா சொத்
துக்களையும் ஆய் பரிபாலனத்தையும் அந்தத்
துறவிக்களிடம் ஒப்புவித்தார்கள்.

காலமடலில் மடாஸங்களைக் கருவியலில்
சிலர் அலுவலர் இப்போதான நடவடிக்கை
இவ்வறத்தார்களை மிகுக்கலாய், இவ்வறத்தார்கள்
வருமணங்களைத் தூர் விசியாகவும் செய்து

49

காங்கிரி சித்பாலப் கட்டிட நிதிக்கா

17-12-50 குயிர பண்ட 6 மணக்கு

வாடியா காமேஜ் ஹாமின்

பார்த்தியன் கனவு

என்னும் தாடகம்

புது கரைக் கழகத்தாரால்
தடிக்கப்பட்டு உள்ள அநிகக்கப்படுகிறது
புதுவிதமான தமிழ்ச் பாகையும் உலக ஆக்
பர்களும் கட்டித்துக்குப் பெருகிறாரா
வக்திருது. அதற்கு வேண்டுமென்று
கலைக் கழகம் கொடுக்கிறது.

எனம், ஆறுதல் ஆயத் தேர்து
எனக்கு அறிவு விடலாகு. மேலில்
நீங்கள் சொந்தப் பட்டி ஆகி
விட முடியுது.

இது தான் இவ்வாறு தான்
விடத்தான் ஆயப் போகத்தான்
ஆயத் சொந்தத்தையும் இப்பி
வித்து ஆகவேண்டும்.

இத்தகைய அநாமயான நிலை
முறையை நம் முன்னோர்கள் ஏத
படுத்தினார்கள். இதுதான் மான
மாகைய ஆயத் சொந்தத்தின்
பெரும்பாலும் அறிவித்த இதுதான்
அறிவித்தான். அதனுடைய நம்
புதிய துணைகள் அரங்கத்தின்
ஆயப் போகல் சொந்தத்தின்
பற்றி இவ்வு எட்டம் செய்கும்
முடியுது.

நம் முன்னோர்கள் மடங்கலையும்
மடங்கலையும் ஏதப்படுத்தி ஏத
விட்டான் ஆயத் சொந்தத் து
அறிவு மிகுதி பித்திராகு! அதன்
பற்றி எட்டம் செய்கும் இப்
போது ஆயலாம் சொந்திராகு!

மீட்கலையும் மடங்கலையும்
ஏத பற்றி எய்யலாகு அரங்க
சொந்தப் பட்டிருக்கின்றான். அர
ங்க நிலைகளை மிகும் பற்றி
கண்டதும்பாறையும் எட்டப் பிர
கண்டதும்பாறையும் பிரகடம் சொந்தப்
பட்டிருக்கிறது. அதன்மேல் பிர
கடத்தின் பாதை எய்யலாகும்
கலையும் போகல் ஆயப் மடங்கல்
நிலைகளை இவ்வாறு செய்கும்
கலம் சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

எய்யலாகும் அரங்கின் அருது கருவத்தின்
கலம் சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

எய்யலாகும் அரங்கின் கலம் சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

ஆயலாகும் மடங்கலையும் நிலைகளை
மீத சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

இப்போது இவ்வாறு எய்யலாகும்
அரங்கின் கலம் சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

மேலில் சொந்தத்தின் மீத சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

மீட்கலையும் மடங்கலையும்
ஏத பற்றி எய்யலாகு அரங்க
சொந்தப் பட்டிருக்கின்றான். அர
ங்க நிலைகளை மிகும் பற்றி
கண்டதும்பாறையும் எட்டப் பிர
கண்டதும்பாறையும் பிரகடம் சொந்தப்
பட்டிருக்கிறது. அதன்மேல் பிர
கடத்தின் பாதை எய்யலாகும்
கலையும் போகல் ஆயப் மடங்கல்
நிலைகளை இவ்வாறு செய்கும்
கலம் சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

“இவ்வாறு—சொந்தம்” எய்யலாகும்
தான் சொந்தம் சொந்தத்தின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

மேலில் சொந்தத்தின் மீத சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

ஆயலாகும் மடங்கலையும் நிலைகளை
மீத சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

இப்போது இவ்வாறு எய்யலாகும்
அரங்கின் கலம் சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

மேலில் சொந்தத்தின் மீத சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

இவ்வாறு சொந்தத்தின் மீத சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத
சொந்தப் பட்டிருக்கின் மீத

நிபாவளி மயில் அல்லாரும். ஆக, இவ் வளவு பக்கங்களும் அந்த நிபாவலுக்கு மட்டும் எப்படி உபயோகமாகின?

வட்டமொழி நூல்களில் பகவத் கதைக்கு எத் தனாலோ பாஷ்யங்கள் மொளி வந்திருக்கின்றன. அதிபாவலிய நிகுக்குறளுக்குப் பத்துப் பேர் உரை ஆசிரியர்கள் உண்டு. பரிமேலழகர், மணக்குடவர், பரிதிவரர், காளியகர், தருமர், தாமததர், எச்சர் என்னை உரைகள் பழுதி யிருக்கிறார்கள். திருக்குறளை வள்ளுவர் பெரு மான் மிக எளிய தமிழ்ச் சொற்களைக் கை யாண்டு எழுதியுள்ளார் சாஸ்திரம், அதில் உள் ளுறை அய்வளவு மூக்குகளும் பெருமையும் வாய்ந்ததாதலின் பலரும் உரை எழுதி யிருக்கிறார்கள். இது மட்டுமல்ல; பரிமேலழகரின் உரைக்கும் காரி சதனக் கவிஞராய் பன்மார் துண்பொருள் வினக்கம் எழுதியிருக்கிறார். மும்மோர் எழுதிய உரைகளில் எவ் கிடைத் திருக்கின்றன; சில கிடைக்கவில்லை.

கிடைத்துள்ள உரைகள், உரைக்கு வினக்க உரைகள். இவ்வளவையும் இந்த அஞ்சலப்பாள் நூலில் தொகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இரண்டாவதும் ஒன்றுகூட ஆவியும் குற னில் எம் அநிஷ்ட வாமாகப் பாட வேதங்கள் அறிவும் இல்லை. அகவியும் உள்ள சில பாட வேதங்களோடு, உரைகளில் கசைப்படுமி பாட வேதங்களையும் இந்த நூலில் தொகுத்து அளித்திருக்கிறார்கள்.

இது மட்டுமல்லாமல், குறளுக்குப் பிற்பாடு தமிழகத்தில் இவ்வாறப்பட்ட எத்தனையோ நூல்களில் குறளை வராகளும் குறளின் கருத் தும் ஆங்காங்கு கவனமாகப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் 'ஒப்புமைப் பகுதி'யில் சேர்த்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

உரைநடைமாட,

"நினைத்து நினைத்தோவியும் பனைத்துநினைவாக் கோவை பமம் தெனவா"

என்பது குறள். இதை பொட்டி எவையாவதில்,

"நினைப்பித்தே யாவியும் செந்த

புத்தண்டம்

பனைப்பித்தா உக்குள் எங்கே"

என்று கூறியிருப்பதை இந்த நூலில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம்.

இத்தகைய ஒப்புமைமயிக்கவாத தமிழ்ப் பெருந்தொண்டைத் தருமபுர. ஆசிரியரின் கார்பாகச் செய்து முடித்தவர் தமிழ் வித்து வான் திரு. எ. தண்டபாணி தேவகி நகர்.

இப்பெரியபாளையும் இவருடைய தாரித் தொண்டையும் மனமாரப் பாராட்டுகிறோம். இவருக்கு ஈகம்மரித்து ஆசிரியர் இவரு டைய தாரித்தொண்டைத் தமிழாய்கத் துக்குப் பான்படுமொறு தந்த தருமபுரம் ஆசிரியர்க்குத் தமிழ் அன்பர்களின் கார்பாக மனமார்த்த நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

புதிய ஈட்டி திட்டங்களைப்படி மடவாய் வளின் விவரகம் வய்ப்பு வெல்லாம் மாநில யோதியும், இத்தகைய அரும் பெரும் தமிழ்த் தொண்டகாரச் செய்வதற்கு இடைபட்டா ஒன் றும் கோட்டாமல் இருக்குமாக.

தூய் கிடைக்குமிடம்: ஸ்ரீரங்கம்பாளையம் பதிப்பகம், தருமபுரம், மாதூரம். விலை:— ரூ. 5-0-0, தபால்கலி ரூ. 1-0-0.

வெறும்புக் கூறு தேவையில்லை

சிறந்த பீஸ்கோத்து
பிரீட்டானியா

சும்மீரா சும்மீரா

சும்மீரா

‘ஸோமாஸ்’

1. கப்பல் வந்தது

நீலக் கடலின் நடுவில் அந்த நீல மாலிகை இருந்தது. எத்தனையோ மைல்களுக்கு அடியில் இருந்த அந்த மாலிகை அரண்மனைக்கு மத்தியில் மிகவும் விஸ்தாரமாக அமைந்திருந்தது. அதன் அழகிய தூண்களெல்லாம் பாசி பிடிக்காமலும், பாசு பணப் பாகவும் முற்றிலும் நீலக் கற்களால் கட்டப்பட்டதாயும் இருந்தன.

அந்த அழகிய மாலிகையில் ஒரு ராணி இருந்தாள். அந்த மாலிகைக்கு ஏற்ற அழகு அவளிடம் இரண்டிவற்று விளங்கியது. அந்த ராணிக்கு மூன்று அழகான பெண்கள் இருந்தனர். அவர்களுள் மூன்றாவது குமாரியான கந்தரி கண்ணிப் பறிக்கும் அழகியாபிருந்தாள். அந்தக் கடல் பிரதேசத்து இளைக்கொல்லாம் மிகவும் சிரமப்பட்டு அந்தச் கந்தரிக்கு இரண்டியான பேரழவி ஒருத்தியைக் கண்டுபிடித்தார்கள். அவள் யார் தெரியுமா? வேறு யாரும் இல்லை. கந்தரியேதான்!

கந்தரிக்குப் பதினாறு வயது. அவளுடைய சகோதரிகள் இருவரும் ஏழெட்டு வயது பெரியவர்கள்.

மூத்த ராஜகுமாரிகள் இருவரும் அடிக்கடி சமுத்திர நீர் மட்டத்துக்கு மேலே போய் வெகு நேரம் ஆனந்த

மாக நீந்தி விளையாடிக் கொண்டிருந்து விட்டு வருபார்கள்.

“அடே அப்பா! கடல் நீர் மட்டத்துக்கு மேலே போனால் எவ்வளவு சந்தோஷமா யிருக்கிறது தெரியுமா? கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரையில் நீல வானம் மிமலே கவிந்து கொண்டிருக்கிற காட்சி பிரமாதம்! அதிலும் கப்பல் வருகிற சமயமா யிருந்துவிட்டால் கேட்கவே வேண்டாம். அலை மோதும் கடலில் கப்பல் ஆடி அரைந்து போகும் காட்சி எத்தனை தடவை பார்த்தாலும் அலுக்காது. இலத்தில் வெகுதூரம் மிழக்கே நீந்திக்கொண்டே போனால் ஒரு அழகான திவுக்குப் போய்ச் சேரலாம். அந்தத் தீவில் விகம் விதமான பறவைகளைல்லாம் இருக்கின்றன! கப்பல் கங்குவதற்கு ஏற்ற துறைமுகம் இருக்கிறது. கடற்கரைக் கச்சியிலாகவே அரசனுடைய அரண்மனை இருக்கிறது. ராஜகுமாரிகளும் அரண்மனையைச் சேர்ந்தவர்களும் அடிக்கடி கடற்கரை ஓரமாக உலாவுபவர்கள். அந்தக் காட்சி அற்புதமா யிருக்கும்” என்று மூத்த ராஜகுமாரி சொன்னாள்.

அவளுக்கு அடுத்தவளும் கண்களைச் சிமிட்டிக் கொண்டு “ஆமாம், சொம்

பப் பிரமாதம்!" என்று. ஆச்சரி யத்தினால் அவ்வளவு அதற்கு மேல் பேச முடியவில்லை.

கந்தரிக்கு இதை பெய்வளவு கேட்கக் கேட்க, தானும் ஜலத்துக்கு மேலே போக வேண்டும் என்று ஆகா உண்டாகிவிட்டது. அம்மாவிடம் போய்த் தன் ஆசையைத் தெரிவித்தான்.

"கந்தரி, உனக்குப் பதினைந்து வயது இன்னும் சிறையவில்லை. அடுத்த வருஷம் தான் நீ ஜலத்துக்கு மேலே போய் நீந்தலாம்!" என்று கண்டிப்பாய்ச் சொல்லி விட்டான் அம்மா.

கந்தரி ஆவிலாக அடுத்த வருஷம் வரையில் காத்திருந்தான். அந்த அடுத்த வருஷம் வந்தது. அன்று கந்தரிக்குப் பதினைந்து வயதும் சிறைந்து விட்டது. அதற்காக ஒரு விழாக் கொண்டாடினான் ராணி.

சில மானிகையில் விருந்தும் பாட்டும் நடனமும் ஒரே கொம்மாளமுடாயிருந்தது. உடல் ராணி தன் அருமைப் பெண் கந்தரிக்குத் தலைவாரிப் பின்னிப் போட்டிட்டு, சழுத்தி ஜல மட்டத்துக்கு மேலே போய் நீதி விளையாட அனுப்பி வைத்தான்.

கந்தரிக்கு உற்சாகம் தங்க முடிய வில்லை. சிலமாளிகையிலிருந்து மேலே வீரேன்று விளம்பினான். எத்தனையோ மூல் தூரம் அவன் மேலே போக வேண்டியிருந்தது. பஞ்சை, சீலம், மஞ்சள், ஆரஞ்சு முதலியவிதம் விகிதமான வண்ண ஜாலங்களில் பெரிய மிள்களும், சிறு மிள்களும் கந்தரி போடு வழியில் கொஞ்சிக் குலாவின.

கந்தரி சழுத்தி ஜலத்தில் மேலே மேலே போய்க் கொண்டிருந்தான். திடீரென்று அவன் என்றும் கண்டிராத ஒரு வெளிர்சம் உண்டாயிற்று. சூரிய வெப்பமும் கந்தரியின் மேல் பட்டது. அடுத்த விஷய கந்தரி ஜல மட்டத்துக்கு மேலே மிதந்தான்.

ஆகா என்ன அற்புதமான காட்சி! கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரையில் தண்ணீர், தண்ணீர்! ஒரே தண்ணீர் மயம்தான். மேலே சிலவானம் கவித்து கொண்டு அந்தப் பெரிய நீர்ப் பரப்புக்கு அரணாகத் தந்தது.

கந்தரி இதைபெய்வளவு பார்த்துப் பிரமித்துப் போனான். சில வானத்

தில் ஜோதி மயமாக விளங்கும் சூரியனைப் பார்த்ததும் கந்தரிக்கு ஆனந்தம் சில கொள்ளவில்லை. இது வரையில் அவன் சூரியனையோ ஆகாயத் தையோ பார்த்ததே யில்லை. 'அடே வப்பா, சூரியனைப் பார்க்க முடிய வில்லையே! ஒரேயடியாக இப்படிக்கண்ணைக் கடவிறிக!' என்று சினைத்துச் சந்தரி ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்து விட்டான். அவன் உடம்பில் புதிய தெம்பு உண்டாயிற்று. உடனே மனம் போன போக்கில், நீந்த ஆரம்பித்தான்.

நீதிக்கொண்டே கந்தரி வேகுதூரம் போய் விட்டான். சூரியன் அனந்தமனம் ஆகும் வேளை வந்து விட்டது. மெருது வானத்தில் சூரியன் ஒரு பெரிய ஆரஞ்சுப் பழத்தைப் போல் தொற்று அளித்தான். பொன்னிற வெய்யில் எங்கும் பரவி அபூர்வக் காட்சியை உண்டாக்கியது. வெண்ணிற அலைகளின் மேல் மாலைச் சூரியனின் தங்கக் கிரணம் விசுவதால் உண்டான வண்ண ஜாலங்கள் மிக அற்புதமாக யிருந்தன.

கந்தரிக்கு இந்தக் காட்சியையப் பார்க்க மிகவும் சந்தோஷமாக யிருந்தது. அவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே சூரியன் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கடலில் முழுக ஆரம்பித்தான். கடலடியில் முழுவதும் மறைந்து விட்டான். உடனே எங்கும் இதுன் பரவ ஆரம்பித்தது.

கந்தரி இதை அநியததுடன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போது தூரத்

இருர்கள். கப்பல் அவர்கள் சொன்ன
மாதிரிதான் இருந்தது. அம்மாடிபோ!
எவ்வளவு பெரிதாயிருக்கிறது, கப்பல்!

ஐயத்தில் கப்பலுக்குச் சரியாக நீந்
திக் கொண்டே போன கந்தரி, மேலே
பார்த்தாள். கப்பலில் கைப்பிடிப்
பலகையில் சாய்ந்த வண்ணம் பல
பேர் நிற்பது. கந்தரிக்கு நன்றாய்த்
தெரிந்தது. விளக்குகள் தான் வரிசை
வரிசையாகக் கப்பலின் மேல்தளத்தில்
பிரகாசித்தென்றனவே!

கந்தரிக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகவுத்
துக்கு எல்லையே இல்லை. 'முகம் முக
லில் ஈம் எழுத்திர ஐயத்துக்கு மேலே
போய் நீந்திப் போழுது போக்க வந்த
சமயத்தில் இந்த மாதிரிப் பெரிய
கப்பலைப் பார்க்கும்படியான பாக்ஸியம்
இருந்ததே!' என்று நினைத்து அவன்
குதுகலம் அடைந்தான்.

அது ஒரு மகாராஜாவின் கப்பலா
யிருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் ஆடை
ஆபரண அவங்கரவர்களுடன் அழகிய
பெண்மணிகளும், வாளும் வேலும்
ஏந்திய வீரர்களும் இருந்தனர்.

அந்தக் கப்பலுக்குச் செங்கிசுத்
அவங்காரமே பிரமாதமாக இருந்தது.
தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட மாவிலைத்
தேராவங்கள் பன பன வென்று
கண்ணைப் பறித்தன. வில்லும் அம்
பும் அடையாளமிட்ட பெரிய கொடி.
கப்பலுக்கு முன்னால் காற்றில்
அகாந்து ஆடியது.

அந்த வீரர்களுக்கு மத்தியில் ஓர்
அழகிய ராஜகுமாரனும் இருந்தான்.
அவன் தலையில் இருந்த கிரீடம்
விளக்கு வெளிச்சத்தில் பளீர் பளீர்
என்று ஒளி வீசியது. அவன் முகத்
தில்தான் என்ன கலை!

கந்தரிக்குக் கப்பலின் மேல் நின்று
கொண்டிருந்த எவரீதியும் பார்வை
செல்லவில்லை. அந்த அழகிய ராஜ
குமாரன் மீதுதான் சென்றது. தான்
ஐயமட்டத்துக்கு மேலே வந்து கொஞ்
சேரம் ஆகி விட்டது என்பதையும்
மறந்து, தன் சகோதரிகளை யும்
மறந்து, தாசாவையும் மறந்து கந்தரி
ராஜகுமாரனையே பார்த்துக் கொண்ட
ிருந்தாள். அமைது அழகு தவறும்
முகம் எழுத்திர கந்தரியின் கண்ணை
வூர் கருத்தையும் கவர்த்தது. அவன்
தன்னைவே மறந்தான். (தொடரும்)

தில் ஒரு வெளிச்சம் தெரிந்தது. வரவா
அது நெருங்க ஆரம்பித்தது. கந்தரி
மிகவும் கவனத்துடன் அந்த வெளிச்
சத்தையே உற்றுப் பார்த்தாள்.

முகத்தில் ஒரு புள்ளி வடிவமாய்த்
தோன்றிய அந்த வெளிச்சம் வர வர
ஒளிரியமான ஒரு வட்டத்திரத்தைப்
போல் தெரிய ஆரம்பித்தது. இன்னும்
சில நிமிஷங்களுக் கெல்லாம் அந்த
வெளிச்சம் இன்னும் பெரிதாய்த்
தெரிந்தது. கந்தரி இன்னும் ஆவ
லோடு உக்கமடாய்க் கவனித்தாள்.

ஒரு பெரிய மானிக்க, அற்புதமான
மானிக்க, கடல் ஐயத்தில் மிதந்து
வருவது நன்றாய்த் தெரிந்தது! கந்த
ரிக்கு ஒரு புறம் ஆச்சரியமாகவும்
இன்னொருபுறம் பயமாகவும் இருந்தது.
இதுவரையில் அவன் எப்போதுமே
பார்த்திராத காட்சியைப் பார்த்தால்
அவனுக்குப் பயமாயிருக்காதா?

கிடலில் மிதந்து வந்த அந்த மானி
க்கையில் குப்பு குப்பு என்று புனை வந்து
கொண்டிருந்தது. மானிக்க ஐன்னல்
களின் வழியாக விளக்கு வெளிச்
சம் தெரிந்தது. கந்தரி நீந்திக்
கொண்டே போய் அந்த விபேத
மானிக்கையை நெருங்கினாள்.

ஆமாம். அது ஒரு கப்பல்! அவளு
டைய தாலாரும் சகோதரிகளும் கப்ப
லைப் பற்றி நிகழைச் சொல்லி யிருக்

நடுக்கடலிலே!

ப. சாதாதிருஞ்ஞன்

நின்னீரவு. காங்கேயன் துறைப்பகுதியில் சேப்தம் குடிக்கொண்டிருந்தது. சிங்க னத்தினின் கடற்கரை காண்போர் கண்ணையும் மனத்தையும் ஒருங்கே வெரும் இயற்கை வளப்புடன் தோன்றியது. சிம்மலமான நிலவானில் பவனி வரும் வெண்மதியின் தன்மொழியும், மெல்லென விசி, மெனிமை வகுடி. இன்ப வ்பரிசும் விசைக்கும் இவ்விதேன்றதும், எவ்வளவு சோர்ந்த உன்னத்திற்கும் ஒரு புத்தனார்ச்சி பனிக் கக் உடியவனவா பிடுந்தன்.

எரிதும் இப்பும் மலிந்த இச் சும் சிலையிலும் துன்பம் சிழவடிக்காமற்போக வில்லை. இதே கடற்கரையின் மனையில், ஒரு இளம் பெண் கண்ணின் சிந்தி கொண் டிருந்தான், செல்வது என்ன வென்று அறியாதவனுடைய அவனருகே நின்றான் ஒரு வானிபன். அவ்விரு இளம் இதயங்களையும் பினைத்த அன்புக்கொடி. பிரிவுத் துயரமென்றும் பருவைத் தாங்கும் உத்தியின் தித் தந்தளித்தது.

"சென்றிரம்! என் கண்ணவ்வா? கம்மா அழுது என்ன பிரயோஜனம்? சொல்லுவதைக் கேள். நீ விட்டுக்குப் போ. தங்கம்" என்று கொஞ்சதவாக வற்புறுத்தினான் சாதுராயகம்.

அவன் நகரிலில்லை. "மாட்டேன். சிங்கப் போன பிறகு எனக்கு மட்டும் இங்கே என்ன வாழவு வேண்டி யிருக்கிறது? என்னையும் உங்களுடையே அமைத்துப் போவதானால் சரி. இல்லாவிட்டால் இப்படியே கடலில் குவித்துப் பிரானாக விட்டு விடுவன். இது சத்தியம்" என்னுன். அவன் பேச்சில் தொனித்த உறுதியும் ஆவோமும். சாதுராயகத்துக்குச் சிறிது அச்சம் ஏற்படுத்தின. அது யின் பிரிட்டல் அவ்வென்று அவன் கண்ணு கொண்டான்.

"நன்றாக யோசனை செய்து பார். கலியாணமாகாமல் காமிருவதும் அப்படிச் சேர்த்த கிளம்பிவிட்டால் உலகம் என்ன சொல்லும்?" என்னுன் அவன்.

"உலகத்தைப் பற்றி எனக்குக் கவலைவில்லை. பெண் ஜன்மமைய நானே அதைப் பொருட் படுத்தாதபோது உங்களுக்கென்ன வந்தது?" என்னுன்.

"இவனோடு வாதாடிப் பயனில்லை. எதற்கும் இன்றமொரு கேள்வியையும் கேட்டுப் பார்க்கலாம்" என்று எண்ணத் துடன். "இதோ பார்! உன்னை விட்டும்

எனாமல் உன் அப்பா தேடிக்கொண்டு புறப்பட்டு இங்கே வந்து விட்டான்...?" என்னுன் சாதுராயகம்.

ஆம். அவனுடைய தந்தையான மருத முத்துயின் மூர்க்கத்தனம் வெகு பிரசித்தமானது. மிகுந்த கதரியசாவியான இந்த இளைஞனுக்கே அவன் கிளைவு ஏற்றுத் தவக்கம் தந்தது. தன் மகனுடன் இந்தியாவிற்கு ஓடிப் போக முயலும் சாதுராயகத்தை மருதமுத்து கையல் கையு மாயப் பிடித்து விட்டானுடன் அப்பும் அவன் தப்ப முடியாது.

தனிபன் பேச்சை வெடுத்ததும் மகனும் மென்று விழும்பினான். ஆனால் அவனது உறுதி குன்றி விடவில்லை. "அப்பாதான் ஊரில் இல்லையே. 'எனக்குத்தான் திரும்புவேன்' என்று சொல்லிப் போனான். அவர் வருமுன் நாம் இப்பிரா போய்ச் சென்று விட முடியாதா?" என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு சிமிஷம் ஏதோ யோசனை செய்தான் சௌந்திரம்.

பிச் சிவசென்று மதுபடி பேசத் தொடங்கினான்: "அப்படியே நாம் எதிர் பாராதபடி அவர் வந்து பிடித்துக் கொண்டால் நான் என்ன? தாராளமாய் என் மென்னியைத் திருசித் கொன்றுவிட்டுப் போகட்டும். எனக்கு இஷ்டமில்லாத புருஷனுக்குக் கட்டிக் கொடுப்பதை விட அவர் கையாலேயே கொன்று விடுவது மேல்."

"நீ அவருக்கு ஓரே மகன். உன்னை அவர் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வார். கொள்ளுதும் கொல்லுவார். அவ்வது உனக்குக் கொலில் கட்டினதும் கட்டுவார். எடுவில் என் கதி என்ன ஆவது?"

"நீக்களா?...கதரியபிரிந்தான் ஆன் பிள்ளையைப் போல் சிந்து அவரோடு சண்டை போடுங்கள்; இல்லாவிட்டால் ஓட்டம் பிடியுங்கள். என்ன வேறுவதானாலும் நான் உங்கனோடு வாதத்தான் போடுவேன்" என்று உறுதிபட்டுக் கதா போரமாக சிந்த படவியேறி உட்கார்ந்த விட்டான் சௌந்திரம். 'போக்கிரிப் பெண்! கம்மமேயே மட்டுக்குருவே' என்று கினைத்துக் கொண்டான். கடலே 'கடைசியில் அவன் யார்? இனி கம்முடைய சௌந்திரம் தானே?' என்ற பெருமிதமும் அவனுக்கு ஏற்பட்டது.

துடுப்பைக் கையிலெடுத்தான். அவனுக்கு தோலம் பிறத்த விட்டதற்க்கையாளமாகப் படகு, கிளாக் சிழித்துக்

தேவன் பார்த்த தெய்வம். கையின் வளர்ச்சிக்குத் தேவன் மாய்வதை சிறுவன் கருவியிலின்று விடுபட்டு, கைவளை குழந்தைகளின் எங்கிலைப் பிரவேசித்ததும் தாறுவையன் எதிர்க்கோடியின் வளர்ச்சிக்குத் தேவத்திரைந்த ஒரு முறை உந்திப் போகிறது.

சற்று முன் கண்ணி வயத்த கண்ணின் இப்போது குதம்பு துள்ளி விளையடித்து. படபடவென்று வார்த்தைகளைக் கொட்டிய உதடுகளில் குதாமை நயமுற்றது. எண்ணி: காரியத்தைச் சாதித்துக் கொண்டபின் அவன் கண்ணின் பெருகிய எண்ணமும் ஆலோசனாவும் வந்த கையு தெரிவாமல் மறைந்த விட்டன.

சென்திரம் அவ்வளவு புகழாதும்
செய்த கெம்பிதோட்டாக, இதே பட்ட
இல், இதே கடம்பீது. தன்மர் தனியாயும்,
சோகம் கெதர்த்த உன்மத்தோடு தாய்
காடு செந்து கோங்குருப்பாக் கணு
கையாக, மறுபக்கம் அகல் காதலியைப்
புரிந்த தயவில் மறந்தி வீரப்பாக்.

இப்போதும் என்னை, பெற்ற வளர்த்தவனிடமிருந்து மனம் அபகரித்துச் செல்லுகிறோமே என்ற கருத்தும் தாழ்வுமயக்கங்களு இவ்வாற்த போய்விடவில்லை. மருமகன்மகன் மட்டும் அந்த நிலை பணம் தனையும் ஒன்றை குணமும் இவ்வாறு இருந்தால்.....

அங்கிலாவுள்ள உச்சத்தில் பழைய
நிலையகம் பின்பும் எழுந்தன. புதிய
படம் காட்சிபோல் கோலையாக.

தான் ஒருவருக்கும் தகுந்த முன் பிழைப்
படித் தேடி இலங்கைத் தீவுக்கு வந்தான்
சாதுகாயகம். அவனைப் போலவே இம்
கூடம் எத்தனையோ பேர், இலங்கைத் தீவு
வசிக் கூடங்கள் விளையுமாய்க் வந்த
பேர்த் துறவர்களாயினர்.

தாதுவாகவும் அமைத. எப்படியோ
இவ்வகை வந்துபோகத்தக்கீடாக. ஆனால்
மேலு எடைப்பது குறிசாகி கொம்பு
யிருந்தது. மலியாதவராய்த் தாபகாடு
திருமயீ கிருமோமென்றும் அதற்கு
புறமியினும்

உடனில் வலுவளிப்பீர் பிடிக்கும் தொழில் சாஸ்திரப்படுத்தித் தரும் பயன் மட்டியது. சில காட்சிகளாகக் கூறிவெளி செய்து அதில் விடத்தலின் கொஞ்சம் சேமித்தவைத்திருந்தான். அதைக் கொண்டு ஒரு படமும் வலியும் வாங்கினான். காட்சியைத் துறையை அடுத்திருந்த ஒரு செம்படவனின் நுழைதலைய வாடகைக்குப் பிடித்துக் கொண்டு தொழிலைத் தொடங்கினான். சீக்கிரத்திலேயே அதின்

அவனுக்குப் பரிந்துரையும் உதவாகவும் ஏற்பட்டன. அதற்கெதிர்ப் கொள்ள வரும் படியும் வந்தது. நான் முடிவாகும் பேரம் பண்ணிக்கொண்டும் சிவ்வரைக் காணக் குறுக்கிட்டுக் கொண்டும் இருந்து கடைக்குள் அடைபட்டுக் கிடப்பதைவிட, இப்படிச் சந்தர்திரமாக இயற்கை எழிலைப் பருகிக் கொண்டு போனக் கடைமீது பவனி வருவது எவ்வளவோ மேல் என்று எண்ணி நான் சாதுரமாயும்.

இங்கும் தோய்க்கான் இருக்கத்தான் செய்கன. சில சிங்கனச் செம்படவர்களை வேண்டுமென்றே அவனது வலையாற் றிருடி அதுத்தெரிந்த விட்டான். இங் றெருவன் சாணூராவதற்குப் படவிய் துட்டாட செய்ய முயற்சி கொண்டிருக்கி யோது அவன் எதிர்பாராத விதமாகப் வந்த விட்டவே, செம்மையாய் உதை வாகிக்கொண்டு ஓடவேண்டியதாயிற்று. இந்தச் சிலவனது விஷமங்களில் எவ்வாற் றடுபட்டார்களோ தவிர சாணூராவதற்குத் தேவிய் வண்டலில் அந்தச் செம்படவர்கள் எவ்வொருவரும் ஈடுக்கத்தான்.

மருதமுத்த பவ வருஷங்கரை இவன்
கவையேயே கிவத்திருப்பான். இப்பது
அதபது குடிசைக்கு ஒருவ வம்பீர
மாய் கிந்த எரை வீடு அவனுடையது.
நாயத்த தன் குடே மருதன் அதின்
வசித்த வந்தான். வாய்க்கையில் அவ
னுக்கு குத்ததான் குறிக்கோள்-கோள்
கிளப் பனம் எப்பாதித்தல் குபேசனைப்
போல் வரமுலெண்டும். ஆகா விருந்தால்
யோதுமா? அதிஷ்டம் வேண்டாமா?
மருதமுத்தவுக்கு அந்த அம்சம் மட்டும்
புதுபம். அவன் கை கவத்த வாரியம் ஏது
வும் உருப்பெட்டதில்லை. எப்பொழுதும்
ஆயிரக்கணக்கில் வரப்போரும் பனத்தன
கென்னி ஆகாள் கோட்டை உட்கும்
இந்தப் கோம்பேறிக்கு, கோப்ப வரு
மானத்திற்கை மேல் வருகி வகழ்க்கும்
இவனுள் தாதுரவகத்தைக் கண்டு சிவியு
வந்தது. என்ன தம்பி? போயும் போயும்
வகை வீடு யின் பிடிக்கும் தொழிலின்
போலித்தே உன் புத்தி! இதில் என்
னப்பாதித்தப் புரட்டிவிடப் போகிறாய்?
என்ற கோல் கோவான்.

தன் மனதார் சாதுகாலமும் அப்படி
வெள்ளத்தில் மிதக்கிறார்கள் என்ற
உண்மை மருதமூத்துவர்க்கு வெகு நாட்க
தாழ் தெரியாமலேயே இருந்தது. 'சென்
திரத்தை என்னுள் அடங்க கொடுக்கிறீ
ரா?' என்று கேட்டுவிட இவ்விதம்தான்
தடித்தல் கொண்டு நூதான். ஆனால்
அந்தக்குக் கடைசியாக துணிச்சல் வர
வில்லை. 'என் மகளை ஒரு பெரிய வகைத்
பதிகுந்தான் கொடுக்கப் போகிறேன்
என்று மருதமூத்து ஊரில் தம்பட்டம்

போவது தாஜாயகத்துக்கு கெட்டுத் தெரியும்.

இந்தக் கனபொழுக்கத்தில் எத்தனை நான்காவதென்ற தன்மையது? எப்படியோ எதிர்ப்பதை வரலாறுத்துக் கொண்டு, இரண்டு தினங்களுக்கு முன் தாஜாயகம் அவனைக் கேட்டே விட்டான்.

பார்க்க வேண்டுமே மருதமுத்து ஆயுட்புத்திரன்! துடித்தான். தன்னினம்; கோதித்தான். குழறினான்; பொம்பிப் பொருளினான் — இப்படியே எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் அடுத்தக் கொண்டு போகலாம். ஏமாற்றத்தாலும் அவமானத்தாலும் உள்ளமும் உடலும் ஒருங்கே குயிற்றிப்போன தாஜாயகத்துக்கு மருதமுத்துயினுடைய வாந்தனதான் மட்டும் மண்டையில் ஆணியறைந்தது போல் படுத்து விட்டான்.

"பிச்சைக்கார சாய்! என் காலைப் பிடிக்கேட்ட யோக்கையையில்லாத சீபா....."

என்ன கோரோ மொழிகள்! சாரும் கரை அவந்தை மறக்க முடியுமா? காலினுத் காட்ட வடுக்கள் அந்தனை வகுவிட ஆறுதல்!

குழப்பிய உணரம் தெளிவடைந்ததும் தாஜாயகம் ஒரு பிரதிக்கை செய்து கொண்டான், எக்காரணத்தாகக் கொண்டும் இனி இவ்வகையில் தாமதிப்பதில்லை என்று. தாய்க்காடு போகச் சென்றாயே போதும். காலைக் கடந்தேயன்ற அறிந்த பின் இங்கு கீழ்ப்பின் அந்த மெய்க் பட்டை இருக்கிறது. தடுத்தபந்தன்னைக் கையில் சரமிருக்கிறது. உடற் பிரயாணத்தில் ஆபத்துகள் இருக்கலாம். அவந்தைச் சாமரக்க கொடுக்கும் உதவி யிருக்கது. மிகுதி மூலக் கோரி தாஜாயகம் அவனுக்குக் கொண்டு ஒரு துறிக் கொணர்ந்ததுவாய் பாருமிட்டான். எனவே, 'பொருத்தம்' என்று கூட ஒரு வார்த்தை சொன்னதற்கிடம் கொணர்ந்த கோணாராயம் கெடும் மூலம் முன் தாஜாயகம்.

ஆனால் அவனா ஏமாறலாம்? தாஜாயகம் படகிற்குள் காலை யெடுத்து வைக்கும் தருணம் பின்னுக்குத் திரும்பினால் ஓசை கேட்டது. அருகிப்போல் வழியும் கண்ணாட்டில் சொன்னதும் வின்றான். அவனைச் சமாதானம் செய்து விட்டுக்குத் திருப்பி யனுப்ப அவன் செய்த முயற்சிகள் வீணாயின. தன் பிடிவாதத்தில் சொன்னதில் வெற்றி கண்டு விட்டான். இதோ அவனுக்கு ஏதோ கம்பிரமக விற்றிருக்கிறது.

இப்பொழுது அவ்வதா, சிரிப்பதா? தாஜாயகத்துக்கு அததான் விளக்க வில்லை.

"என்ன துங்குதேறிகள்? கொஞ்சம் கண்ணத் திறந்து பாருங்கள்" என்ருன் அவன் பரபரப்புடன்.

அவன் சிந்தனை கிடைத்தது. "ஏன்? என்ன?" என்று கிமிர்ந்து உட்காந்தான்.

"அதோ பாருங்கள், அடியானத்துக் கருணையில் கண்ணக் கரையென்று ஏதோ தெரிகிறது."

உடனிலையில் ஒரு கிமிஷம் கிமிர்ந்து கொக்கினும் தாஜாயகம். "வேறென்று மீண்டும். அது ஒரு பிரம்மாண்டமான படகு. நம் துகறைய கொக்கித்தாய் கருகிறது. காம் இங்கே வழியில் கீழ்ப்பு உசிதமல்ல. அதோ மேற்கே தெரிகிறது பார் ஒரு சிறு தீவு. அங்கே போய்ச் கொஞ்சநேரம் மறைந்திருக்கலாம். இந்தப் படகு கம்பைக்கெடுத்து சென்றபின் மீண்டும் பிரயாணத்தைத் தொடருவோம்" என்று தோணிவைத் திருப்பினான்.

"அதற்குப்பலர்கள் ஏதோகோவை கம் கையப் பார்த்து விட்டார்கள் கோர, என்னவோ?" என்று அச்சத்துடன் மொழிந்தான் சொந்திரன்.

"இதோதா. அந்தப் படகு பெரியதா யிருப்பதால் காம் அதைப் பார்க்க முடிந்ததே தவிர, இவ்வளவு தொலைவில் அவர்கள் நம் படகைக் காணுவதே துல்லயம்" என்று தாஜாயகம் சொன்னதற்குத் தைரிய மூட்டினான்.

அந்தியின் ஓரத்திலும் மரங்களின் கீழில் படித்திருந்தது. அந்த கீழயில் படகை கீதத்திலிட்டு இருவரும் இதல் கொள். சில கீழியங்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் என்னெதிரே அப்பெரிய படகு சென்றது. அதனுள்ளிருந்த பிரயாணி கொையும் ஓரவடி தெளிவாய்ப் பார்க்க முடிந்தது. ஆட்டு மக்கதையப் போல் அகோர் அதில் ஸ்டம்மெட் கிடத்தனர். மங்கலாக ஒரு மண்ணெண்ணெய் கிளக்கு வேறு கிவகையர் பரிசுத்தித்தக் கொண்டு வந்தது. கரையை நெருங்கி விட்ட தனில் தானே என்னவோ, பிரயாணிகள் உறங்கியிங்கி.

இருந்தால் போலிருந்த 'அ' வெள்ளை கொள்வதாம்.

"அதோ படகின் பின் கோடியில் உயரமாயிருக்கும் பீடத்தின் மேல் பாரோ உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள், கவனித்துப் பாருங்கள். அது என் அப்பா மாநில வய்வயா தோன்றுகிறது?" என்று.

இருவரும் கண்ணைக் கரங்கெட்டுப் பார்த்தனர். அந்தேகமில்லா; அது சான்ற மருதமுத்துவெதாம்.

இவன் இங்கெப்படி வந்தான்? "ஒரு மூக்கெ வெளியிருக்கிறது இரண்டு கானில் திரும்பி வருகிறேன்" என்று மனெடம் கொல்லி விட்டுப் போனான். கடல் கடந்து செல்லும்படி அவ்வளவு பிரமாதமான வேலை எதுவாயிருக்கும்?

அது போகட்டும். அங்கே உட்கார்ந்த கொண்டு ஈவாயுறவும் விதைக்க விதைக் கப் பார்க்கிறீர்கள், ஏன்? அந்தப் பார்க்க விலும் சந்தேகமும் பயமும் மயித்து கிடக்கின்றன. ஒரு திருந்தான் அப் படி கிறித்தக் கடும். அவனுடைய குறு குறுக்கும் நெஞ்சை அந்த கிறியே காட்டிக் கொடுத்தது.

தான் மட்டும் குற்றமற்றவனா? கன் லீயை அபகரித்துக் செல்லும் கன்வ வல்லவா? தன் நெஞ்சம் குறுகுறுப்புகை உணர்ந்தான் சாஜியாவும். மருதமுத்து ஒருகால் தங்களைக் கண்டு விட்டானே என்று கூட எண்ணினான். அதற்குள் அந்தப் படகு சற்றுத் தூரம் சென்று விட்டது. சாஜியாவையும் கொன்றாலும் ஆற்றப் பெருமுகம் விட்டான்.

நிறுத்தி விடப்படுவது ஒர் ஓகை. தூரத்திலிருந்து வந்த போதிலும் அந்த 'நீரு நீரு' சப்தம் இன்னதென்று அவ னுக்கு உடனே புரிக்ந்தது. அது நீராவிய் படகுகளின் எஞ்சிக் கொள்கும் ஒளி கீழி ஷத்ததுக் கீழியும் வேகமாகச் சமீபித் துக் கொண்டிருந்தன இரண்டு படகுகள். மூத்தப் படகு வந்த அதே நிகரவிலிருந்து தான் இவையும் வந்தன.

ஒரு நீராவிய் படகிலிருந்து சென்னைப் போலீஸ்காரன் ஒருவன் தன் வாய் குடிக் ஒரு பெரிய தகை ஒளி பெருக்கி கையப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். ஒரு மகத்தான உத்தரவை அதன் மூலம் பரப்புவதற்குப் போதுமானபடி மூச்சைச் சேரவும் செய்து கொண்டிருந்தான் போல் தோன்றியது. மறு கணம், "ஏய், படகை கீதத்துங்கள்" என்ற உத்தரவுக் கிளம்பி விட்டது.

இருளில் மறைத்து கின்ற அவ்விரு காத ல்களுக்கும் கிளையொளியில் கடப்பது தெளிவாய்த் தெரிக்ந்தது. ஏற்கெனவே நீராவிய் படகின் ஒளிபால் கவரப் படைத்து விட்ட பிரயாணிகள் தம் பெரிய தோளியிலிருந்து பாராட்டும் எட்டிப் பார்த்தனர். மருதமுத்துவின் மூகிமா கெழுத்து, கிறி பித்துகெப் பயங்கரமாக மாறிவிருந்தது. சற்று மூத்தான் அவ னது அச்சத்துக்குக் காரணம் எதுவா யிருக்கு செய்து விசந்த சாஜியாகத் துக்கு இப்போது கண்ணா கிளங்கியது. இந்த போலீஸ்காரர்களின் கரையை எண் ணத்தான் அவன் பார்க்கிறுக்கினான்.

அப்படி மருதமுத்து செய்த குற்றம்...? அகன்ற கடற்பாற்பின் கீது மறுபடி போலீஸ்காரனின் குரல் கிந்த வந்தது: "மருதமுத்து எப்பது பார்!" "காந்தான்..." என்று கண்ணவரத்தில் பறில் கொடுத்து விட்டு உடனே உதட் கடல் கிடித்தக் கொண்டான் அவன். வாயை மூடிக்கொண்டாவது இருந்திருக் கலாம். அதற்குள் பீதியில் உளறி விட்டான்.

"இந்தியாவிலிருந்து ஆட்களையும் சர்க்குரையையும் கன்னத்தனமாய்ப் பதுக்கி இவ்வகைக்குக் கொண்டுவர மூலம் குற் தத்துக்காக உங்களைக் கைது செய்கிறோம். இதோ இரகசியப் போலீஸின் வரண்டி" என்று ஒளி பெருக்கி.

கிவங்குடன் கவலைக்கும் சத்தம். நீரா விப்படருடன் மருதமுத்து இருந்த படகை இன்னும் நெருங்கின.

படகிலிருந்து கீழிஷத்துக்கு கீழியும் கவரம் அறிவித்தது. "அட பாவிய் கவ்வ வேலை வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லி எங்கள் ஏமாற்றிப் பணத்தைப் பறித்து இங்கே அழைத்து வந்து விட்டாயே" என்று எல்லோரும் ஏகோபித்து அவறி மருதமுத்தையப் பறித்தார்கள். அருகில் போலீஸ் மட்டும் கின்றிராவிட்டால் அவ னைக்கொறித்தே கடலில் எறித்திருப்பார்கள்.

"இந்த அகோக்கொள் பயங்கக் கைது செய்த கொள்! எழுவில் வேண்டுமானால் ஏற்று. இவனை கமீயி வந்த எங்கள் கதி என்னுமது?" என்று போலீஸ்காரர்களை கோக்கிக் கேட்டான் ஒரு பிரயாணி.

"உங்களுக்கு அபராதம் போடுவார்கள்; அப்புறம் வந்த மாதிரியே திரும்ப இத்தியாவில் கொண்டு விட்டு விடுவார்கள்... உம் ஏன் தாமதம்? படகு கார்ட்டும்."

ஆரீயம் சரப்பக்கைத் தலைமேல் வாக்ஸிப் போட்டுக் கொண்டு மருதமுத்து தொய்யிய முகத்தடன் உட்கார்ந்திருந்தான். ஒரு போலீஸ்காரன் அவன் கைகளில் விவங்கை மாட்ட முயன்றான்.

என்ன இருந்தாலும் பெற்ற தம்பன்! அவன் கைகளில் விவங்கு ஏறுவதைக் கண்ணால் கண்டதும் சௌந்திரத்தின் உண்மை பதைத்தது "ஐயோ!" என்று அளந்த தொடங்குவதற்குள் ராஜாசயகம் அவன் வாயை இறுகப் பொத்தி விட்டான்.

"அவரை ஜெபிதாக்குக் கொண்டு போய் அடைத்து விடுவார்களே" என்று விம்மினான் சௌந்திரம்.

'அங்கேதான் கொஞ்ச என் இருந்த விட்டு வரட்டுமே, விட்டாலும் சமைத்துப்போட ஆன் கிடைப்பாது.....' என்று ராஜாசயகம் சினைத்துக் கொண்டான். அதற்குள் அவனை திடுக்கிட்டுப்படியான சம்பவம் ஒன்று சிகழ்ந்தது.

படகின் மேல் தளத்தில் விவங்கு பூட்டிய கைகளுடன் சித்த மருதமுத்து ஆசை சம் வந்தவன் போல் உரக்கக் கத்தத் தொடங்கி விட்டான். "சௌந்திரம்! என் ஆசை மகனே! உன்னை அகரவத போல் விட்டு என் கிதைக்குப் போகிறேனா! என் பேராவை குறையே சின்று உன் சந்தோஷத்தில் மயங்கிப் போட்டு விட்டே. கைது என்பதற்காக அந்தப் கையன் ராஜாசயகத்தை அமைதித்துத் தூரத்தியடித்தான். அவனுக்கே உன்னை மனைவியாகக் கொடுத்த உங்கன் இப்ப வார்த்தையைப் பார்த்து விடவில்லை ஏன் கெடுமதி!" என்று அரற்றிக் கொண்டு கைகளால் தலைவீல் ஒங்கி ஒங்கி அறைத்து கொண்டான். விவங்குகன் மண்ணடையிட்டு ஒலித்திதாடல்வாயல் சந்தம் வேறு வரச் செய்தான். மருதமுத்துவைத் தடுத்துச் சமாதானம் செய்வதற்குள் அந்தப் போலீஸ்காரன் பாடு திண்டாட்ட மாதிரிபட்டது.

ராஜாசயகத்தின் உண்மையும் கெடுபித்தது. எவ்வளவு திடீசித்தன், எது வரினும் அஞ்சாத முரடன் என்று தான் கருதியிருந்த மருதமுத்து தன் வயமிழந்த இப்படிச் சததியதைப் பார்த்ததின் அவனது துலியவும் கரைந்து விட்டது. ஆனால் அச்சிதையில் அவனும் செப்பங்க் கூடியது என்ன இருக்கிறது. அருகில் 'அப்பா... அப்பா' என்று விசிந்த அழுது கொண்டிருந்த சௌந்திரத்தைத் தேற்ற முயல்வதைத் தவிர?

"வாசலில் வாரோ ஒரு ஆள் வந்திருக்கிறான். உங்களைப் பார்த்து வேண்டுகிறான்."

"யார் என்று கேள்!"

"உங்களை உம்தான் கொண்டு வரணும். மீசை, நாடி கைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்!"

"எனக்கு மீசை நாடி வேண்டாம் என்று சொல்லிப் போகச் சொல்து!"

சீராவிய் படகுகளின் 'ஜீரு ஜீரு!' சப்தம் எழுந்த மருதமுத்துவின் கதறல் கனிக் அழக்கி விட்டது. காதலர்கள் மீண்டும் தலைகீழிந்து கோக்கு முன் அம் மூன்று படகுகளும் தூரத்தில் சென்று விட்டன.

"சௌந்திரம், இவியும் காம் இங்கு தாமதிப்பது உசிதமல்ல. வா, கம் பிரவானத்தைத் தொடர வாம். பொழுது விடியுமுன் இவங்களைக் கடற்கரையிலிருந்து குறைந்தது பத்துமையல் துரமாவது தாண்டுகிட வேண்டும்" என்று மொழிந்தான் ராஜாசயகம். அடுத்த சீமியும் அச்சிறு படகும் தன் கிண்டலாத்திரைவைத் தொடங்கிற்று.

அவர்களிருவருமே மென மன மாதிரி குத்தனர். கோசம் குடி கொண்டிருந்த உன் கைகளிலும் ஒரு அமைதியிருந்தது.

மருதமுத்து தங்களைத் தொடர்ந்த பழி வாங்க மாட்டான் என்பதல்ல அவ் வயமைதிக்குக் காரணம்.

கடைசி சீமியுத்திராவது தன் தவறையுணர்ந்த பச்சாதாபப் படுகிறதே. அது தங்கன் மனைத்திற்கு அனுமதியளித்த விட்ட மாதிரிதான்; இவ்வி சீம்மதியாக இத்தியா சென்ற தம்பதிகளாகலாம் என்ற எண்ணமே அவர்களுடைய மன அமைதிக்குக் காரணம்.

இருவர் கைகளும் சந்திந்த சமயத்தில் தன்னை வறிவாயல் ஒரு புன்முறுவல் பூந்தான் சௌந்திரம்.

ராஜாசயகம் சினைத்துக் கொண்டான்: "என் சௌந்திரத்துக்கென்ன! அழுதாலும் சிசித்தாலும் அவன் அழகாய்ந்தா விருக்கிறான், கான் பாக்விவாவிதான்!"

உங்கள் குழந்தைகளும் கீப்ஸ் உபயோகிக்கிறார்களா?

[illegible]

சிப்ஸ் டென்டிபிரிஸ்

இருக்கின்ற முறையில் பதிவரை வேண்டியவர்க
உத்தரவு செய்து

உருவம் உருவம் உருவம் உருவம் உருவம் உருவம் உருவம் உருவம் உருவம் உருவம்

தங்கிப் போட்டு விட்டாமே?" என்ற கேட்டான் சமணி.

"எனக்குக் கவலை யீது ஒரு அருமையும்தான். ஆனால் கீழ்க் கீழ்ப்படிச் சம்பந்தித்த பணத்தையெல்லாம் அங்களுக்குக் கொண்டு போய்க் கொடுக்காததான் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. எனக்கு எதை குறைந்த ரூபாய்க் கண்டாலும் அங்கு எனக்கு எப்பாற்ற வேண்டாம்? என் கருத்தெனில் கிள்ளும் அகராகக் கவனிப்பார்களா?" என்று சொல்லும்.

இதைக் கேட்டதும் சமணிக்கு வந்த கோபத்திற்கு அடையிலி. "ஆயா! என் சம்பாதிக்கிறேன். என் தாயருக்கும், தங்கைக்கும் கொடுக்கிறேன். அதை உதும் கொட்ட வேண்டியதில்லை" என்ற பட்ட வென்ற உதிரினான் சமணி.

"என் கொட்ட வேண்டியதில்லைமென்றும் என்னை கீழ்க் சம்பளம் கொடுத்த கொடுக்க வேண்டாமே?" என்று சொல்லும். அவன் கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் குத்த குத்தாக உதிர்த்தது.

"சனியனே! இருபது ரூபாய் பணம் அனுப்பாதற்கு இக்கவையு தவிர வேறென்ன? இன்னும் ஒரு கார்த்திக் கவனியே இங்கே வந்த கிட்டப் போகிறான். அவனை இங்கேயே காலேஜில் சேர்த்து கிட்டப் போகிறேன். அப்பொழுது என்ன செய்வாய்?" என்று சமணி.

"கவலை கருங்கவிர என் இக்கிருப்பியன் என்ற கிரகத்தக் கொண்டுக்கொண்டா? என் தன் இக்கதைக்கே பித்தம் போய் கிட்டப் போகிறேனே? உங்கள் கார்த்திகை கனிகிருத்தே கீழ்க் கண்ணிடம் பிரியனாகிவிடுமென்ற தெரிந்த கிட்டது. இனி எனக்கு இவ்வு என்ன வேலை?" என்று சொல்லும் பொதுக்க முடியாமல். அவன் கொஞ்சம் கிம்மித்து தக்கம் தொண்டைய அடைத்தது. அதற்கு மேல் அவரால் அங்கு நித்த முடியவில்லை. கண்ணில் கண்ணீர் மஞ்சர் கலையலவதற்குச் சென்ற கிட்டான். சமனியும் ஆபீஸுக்கு கோயலி கிட்ட தான் அக்கிருத்த புறப்பட்டுப் போய் கிட்டான்.

செலத்தக் கோட்டக் கோயலும் கருத்த மும் அவன் மன அமைதியைச் சீர்குலைத்தது. பின்னும் கரும் கிபீத்தகனைச் சந்தித்தப் பங்கே இடம் கொடுக்கவில்லை. அவன் அன்றே பித்தம் புறப்பட்டு நிர்வாகித்த கிட்டான். தன் கெட்ட, படுத்தகனைக் கட்டித் தவிரக் கைத்தக் கொண்டான்.

- மனியும் சமணி கார்த்தம், "இந்த கருங்கக் கண்ணக் கொடுத்த சமணி. என்

பித்தம் போடுதேன். என்னை கார்த்திகைத் திட்டம் கிட்டி கித்தம்" என்று சொல்லும் நிர்வாகனாக.

சமணி பதிலே கொண்மகிவ. அவன் பித்தத்தையே இருக்கவே, வேறு கழிப்பிந்தி அவனைப் பித்தத்திற்கு கார்த்திகை அனுப்பி கிட்டான்.

செல்லும் பணம் கித்தம்மெய்யும் இவ் கருங்க சம்பகத்தையும் கிட்டிட்டுப் பார்த்தான். 'அவர் என் கார்த்திகை கணிகிருப்ப பணம் அனுப்பாத பொதுக்க முடியாமல் தானே அவரோடு கிணைச் சண்டை போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறேன்? இப்பொழுது அப்ப என்ன கொடுக்கிறேன்? அன்றா தன் குடுப்பத்தக்குப் பணம் கொடுக்காததைக் கட்டிக் கட்டித் திட்டு கிணை? அதே கார்த்திகை என் கார்த்திகைக்கும், கார்த்திகைக்கும் இருக்கும்? இதைப் பெரிசாக கிரகத்த அப்பா போகக் கொடுத்த சண்டை போட்டுக் கொண்டு வந்த கிட்டேனே? என்ன இருந்ததும் 'கண்ணதும் கைகன் புண்ணதும் புருவந்தானே? அவரகங்களுக்கு அந்த அந்த கித்தம் இருந்ததானே கித்தம்? அவர்களுக்கு கிணைச் சண்டை போட்டுக் கொண்டு காரணிகிருத்தம் இக்கதைக்கு இத்தச் சண்டை மெல்லம் அடையிக்க கொண்டு கிரகத்தே? என்ன இருந்ததும் கிட்டான் தானே தெரியும்...' இப்படியும் மன மனப் போகட்டக்களுக்கு மத்தியம் அவன் கடைபிடி ஒரு நிர்வாகத்தக்கு

தோன்றியது. அதிலுள்ள ஒளியை மெகம்
லெ சபயம் மறைத்த விடுவதுபோல
அவனது கோபத்தினாலே ஒரு மாத கால
மாக அவனிடமிருமிட்ட கட்டிடத்தையே
மெகமன் அவன் மூல் தோன்றி மறைத்து
விட்டான். அவனால் அவனைக் கோபித்தது
கொண்ட முடியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக
அவன் முகத்தில் சந்தோஷம் விரை
தாண்டவமாடியது.

ஜெயம் தன் கணவர் கோபிக்காமல்
தன்னை மிழ்ச்சியுடன் எந்தக் கொண்டை
வழித்தது அவன் அடைந்த ஆனந்தத்துக்கு
அளவில்லை. அவன் முகத்தில் குடி கொண்ட
சுருத்த பசும், சோளமும் குழியாகக் கண்ட
மணி போல விகிதம்.

சந்தோஷம் இச்செய்தி வழித்ததும்
மிழ்ச்சி கட்டிய முழிதல். அந்த மிழ்ச்சி
யில் அன்றை ஊருக்குக் கிளம்பி விடத்
தீர்மானித்தார். ஜெயமும், சமணியும் “நீயா
வளக்குக் கட்டாயம் இருந்த விட்டுப் போக
வேண்டும்” என்ற வற்புறுத்தியதையும்
பொருட்படுத்தாமல் வந்த திரும்பினார்.

நீயாவளக்கு இன்னும் மூன்று காட்கள்
இருந்தன. சமணி சாப்பிட்டுவிட்டு சூரி
காக்குச் சென்ற விட்டான். ஜெயமும்
சாப்பிட்டுவிட்டுக் கடத்தில் வந்து உட்கார்ந்த
மேலே பின்னால் ஒங்கைப் போட்டுக்
கொண்டிருந்தான். அச்சமயத்தில் தபால்
காசன் ஒரு காண்ட அவர்கள் விட்டில்
போட்டுவிட்டுப் போனார்.

சமணியன் எழுதி விருந்தான். அவன்
எடுத்த காசத்தான். நீழ்கண்டவாறு
எழுதி விருந்தது:

திருச்சி
5-11-59

அன்புள்ள அண்ணாவுக்கு,

தமஸ்காசம். நீயாவளக்கு நெருங்கிக்
கொண்டிருக்கிறதே? நீ ஒன்றும்
பணம் அனுப்பவில்லையே? எங்கு
யிருக்காது கோபமாக? தயவு செய்து
இந்தக் கடிதம் கண்டதும் நீயாவளக்குச்
செய்யுக்கு இப்படி ரூபாய் அனுப்பி
வைக்க வேண்டுமென்று. அம்மா
செனக்கியமா விருக்கிறான்.

அன்புள்ள,
கடவி.

ஜெயம் அந்தக் கடிதத்தைப் படித்து
முடித்ததும் அடைந்த ஆனந்தத்துக்கு
எல்லையில்லை. ஆம், அவன் தன் கணவனை
எப்படியாவது திருப்பிப்படுத்த வேண்டும்
என்ற எண்ணிக் கொண்டிருந்தான். அதன்

குறித்த சமயம் வரத்தக்கது அறிந்ததும்
அவன் சந்தோஷம் பட்டமெனக்குக் முடியுமா?

உடனே அவளுக்கு ஒரு யோசனை தோன்
றியது. சமணி அவளுக்குப் பட்டம் புடவை
வாக்குவதற்காக இருந்த ரூபாய் பணம்
அவளிடம் கொடுத்த வைத்திருந்தான்.
அதில் இப்படி ரூபாய் சமணிக்கு அனுப்பி
வைத்தாவென்ன? என்ற தோன்றியது.
உடனே அவன் பக்கத்து வீட்டு அம்மியை
அழைத்தது. “அம்மி! என் இப்படி ரூபாய்
தருகிறேன். இந்த விலாசத்துக்கு மணி
பாட்டி பண்ணி விடு” என்ற உரி இப்படி
ரூபாயையும், சமணியின் விலாசத்தையும்
கொண்டு வந்து அம்மியிடம் கொடுத்
தனுப்பினார்.

பிறகு அவன் சமணியை எதிர்பார்த்துக்
கொண்டு காத்திருந்தான்.

பிராணமும் வந்தது. சமணி சூப்பியிலிருந்து
வந்த விட்டான். வந்ததும் அவன் கண்ணில்
சமணியின் கடிதம் தான் பட்டது. ஜெயம்
தான் அவன் மெனையில் தெரியப்படியாக
வைத்திருந்தானே! அவன் எடுத்த காசத்துப்
பாத்தான் சமணி. சமணி பணம் அனுப்பச்
சொன்னி எழுதி விருப்பத்தைக் கண்டதும்
அவன் மனம் செந்தோஷம் ஆந்தது.

ஜெயம் தனது கணவன் வந்த விட்டதை
வழித்ததும் உள்மனத்தில் உலகை பொருள்
காப்பியை எடுத்தது கொண்டது அவன்
அவருக்கு வந்த சேர்தான். சமணி உணர்ச்சி
மேல் இவ்வளவு அவன் கவலையிலிருந்து
சாப்பியை வாக்கி அருகிலிருந்து.

இச்சமயத்தில் அடுத்த வீட்டு அம்மி,
“மாமி! காசியில் இப்படி ரூபாய் மணி
பாட்டி அனுப்பச் சொன்னிச்சே, அதற்கு
சிறு இத்தாருக்கள்!” என்ற சொல்லிக்
கொண்டே சிறு சிறு ஜெயத்தினிடம்
கொடுத்த விட்டித் திரும்பிப் போய்
விட்டான்.

“ஜெயம்! யாருக்கு இப்படி ரூபாய்
அனுப்பினால்? சமணிக்கா?” என்ற சூச்சி
யத்துடன் கேட்டான் சமணி.

“ஆமாம்!” என்ற தயவுகூர்ந்தான் ஜெயம்.

ஜெயத்தின் எதிர்பாராத மாதிரியாக
கண்டு சமணி திரும்பிவிட்டுப் போய்விட்டான்.
அவருடைய நிமிர் மாதத்துக்குக் காசனம்
அவனுக்குப் புரியவில்லை. “கடலின்
ஆழத்தை வேண்டுமானாலும் அசைத்த
தெரிந்த கொண்டுவிடலாம். ஆனால் பெண்
களின் மன ஆழத்தைப் புரிந்த கொடுக்கது
என்பது முடியாத காரியம்” என்ற அவன்
வாய் முணுமுணுத்தது.

ஆரோக்கிய ரகசியம்

வி. என். குமாரசாமி

17. பெண்மணிகளுக்கு

ஆரோக்கியமாக வாழ்வதற்கு அஸ்தி வாதமிடுபவர்கள் பெண்கள்தான்.

"கிவத்திள் தன்மை பயிக்குளதாரு மாம்....." என்று பாரதியார் சொன்னது போல் தரய் எத்தனைய உடல் பாடத் திருக்கிறாளோ அதைப் போலத்தான் குழந்தைகள் இருக்கும். ஆகவே ஆண் களை விடப் பெண்கள் நோயில்லாமல் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகிறது. ஆனால் நடை முறையில் பார்க்கப் போனால் பெண்கள் தான் மிகவும் பலவீனமாகவும், நோயாளி களாகவும் இருக்கின்றனர். இன்று மருத் துக்காகச் செலவாகும் பணத்தில் பெரும் பகுதி பெண்களால் ஏற்படுவதுதான்.

அவர்களுக்குச் சரியான தேகப் பயிற்சி கிடையாது. தேகப் பயிற்சி செய்ய வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியும் கிடையாது. பெண்கள் தேகப் பயிற்சி செய்யலாம் என்பது அநேகருக்குத் தெரியாது. ஆண் களுக்குத் தேகப் பயிற்சி செய்வது எட்டிக் கரமாக இருக்குமேயானால் பெண்களைச் சொல்லிப் பரவல் வக்கவர் ஆண்களில் படித் தவர்கள் துற்றுக்குப் படுத்து பேர். அந் தும் படித்த பெண்கள் துற்றுக்கு இரண்டு பேர் தான். அவர்களில் எத்தனை பேர் தைரியமாகத் தேகப் பயிற்சி செய்ய முன் வருவார்கள். சாதாரணமாகப் படித்த பெண்கள் தேகப் பயிற்சி என்று சொல்வது வதெல்லாம் பாட்டிட்டன், டேயிள் டென் னிஸ் முதலியவைகளைத்தான். இவைகளை ஏதோ கைண்டிங் படிக்கும் கரவக் களிலோ, கலாசாலை படிக்கும் கரவக் களிலோ ஆடிவிடுப்பார்கள். இவ்வறம் புரூத் பீஸ் அந்த விளையாட்டுகளைக்கூட எட்டியும் பார்க்க மாட்டார்கள். அப்படி யும் டேயிள் டென்னிஸ், பாட்டிட்டன் முத லியன சரியான தேகப் பயிற்சி ஆகாது.

கம்புசாடய் ஈட்டுப் பெண்களுக்குக் குடும்பிப் பொதுப்பு அதிகம். சமைவல் வேலை முதல் கொண்டு, குழந்தைகளை வளர்த்தல் முதல் எல்லாக் காரியங்களையும் பெண்களேதான் செய்கிறார்கள். சில வீடு களில் காவியில் பற்றிவைத்த அடுப்பை இரவில்தான் அணைப்பார்கள். காவில், பத்தியானம், மாலை, இரவு காங்கு வேலை களிலும் அடுப்படியில் போய்க் கஷ்டப்படு கிறார்கள். ஆனால் அவைகளுக்கத் தேகப் பயிற்சி ஆகாது. ஆனால் எல்லா வேலை

களும், பணியாட்டின் செயல், உடல், உடை நலங்காமல் டாக்டர்களின் மேலான யோசனைப்படி வாழும் சமோதரிகளை விட இவர்கள் எத்தனையோ மாடங்கு மேலான வர்கள், அவ்வளவுதான்.

முன்பெல்லாம் பெண்களுக்குச் சமைப்ப திலும் நல்ல தேகப் பயிற்சி இருந்தது. இந்தக் காலத்தில் பாதி வேலைகளை இயற் திகள் செய்து விடுகின்றன. மிளந்தி லிருந்து ஜலம் இழக்கும் வேலை கிடையாது. வாசலில், அதுவும் சமை யல் அறைவிலேயே ஜலம் வந்து விடுகிறது. சீயக் காய், மிளகாய், அரிசி மாவு, கோதுமை மாவு முதலி யனையும் இயந்திரத்தில் அரைத்து வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இப்பாதிச் சற்றுக் கஷ்டப்பட்டு அரைக்கும் வேலை, குத்தும் வேலை, இடிக்கும் வேலைகளை எல் லாம் இயந்திரம் செய்து விடுவதால், உதாரணச் சந்திரனாற்றியிட்டது. இன் னும் இடமில், தோகை மாவு அரைக்கும் இயந்திரத்தான் வீடுகளுக்கு வரவில்லை. பெரிய மூட்டைகளில் மட்டும் வந்திருக்கிந் தன. மாவயின்கூடப் போல் அதையும் தெருவுக்கு ஒன்றாக வைத்து விட்டால் அந்த வேலைகூட இருக்காது.

சமை இருபது, ஈரப்பது வருஷங்க ளுக்கு முன்பு உடல் கைவால் நெய்க்கக் குத்தில் சரப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். பணக்காரர்கள் மட்டும் உயிர்ப்பட்டினை வைத்துக் குத்துவார்கள். சாதாரண குடும் பஸ்திகள், அடுப்பில் உலையை வைத்து விட்டு, உலை கொதிப்பதற்கு முன் செல்லி அரிசியைக் கொட்டுவார்கள். அந் தக் காலத்தில் இவ்வளவு வீயாதிகள் இருந்தது கிடையாது. இரண்டு வேலை தான் சமைப்பார்கள். காப்பி குடிக்கும் பழக்கம் கிடையாது. அப்படி காப்பி சரப்பிட வேண்டுமானால் கொல்லம், கருப் பட்டி, கக்கு போட்டுத்தான் காப்பி போடுவார்கள். அது உடம்புக்கு நல்லது. தற்காலம் காப்பித்துள் வந்தாய்ஸ் பெண் களுக்கு அனுவசிய வேலைகள் அதிகமான துடன் ஆரோக்கியமும் கெட்டு விட்டது.

பெண்களுக்கு, நேசவாஸ் அடிக்கடி உண்டாவதினும் இரத்தக் குறைவு, நரம்பு பலவீனம், ரத்தவீசைல் உண்டாவது இவற்றை. அதைப் நேசவித்த ஓரீசன்று மாதங்களில் சரி செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் காப்பி காப்பிடுபவர்களுக்கு, அவை களை நிரந்தரமாகி விடுகிறது. அத்துடன்

இந்தும் அனேக விபாதிக் கருவதத்
தும் காப்பதான் காரணம். காப்பீத்
பெண்பணிகளிடையே பழக்கமான தி
விருத்தி. பெண்களுக்கு கோயில் சலிபன்
பிடித்த விட்டது. அதை காலுக்கு
தான் குறைத்துக் கொண்டு அவர்கள்
தொடர்ந்த ஆணம் போடப் பழகு
வார்களானால் பெண் குலம் மேல் உள்
அடையும். ஆரோக்கிய தேவைக் கள்
டாகும் கற்சத்திகள் பெருகும். கோயில்
காப் பெருவாழ்வு வாழலாம்.

என்தான் கான் முறையும் வீட்டு வேலைகளும் செய்தாலும் அது புரண சீரே உழைப்பு ஆகாத, ஆரோக்கிய மாய் இருக்கச் சில அபூர்வ கோளங்கள் சீர்ததில் இருக்கின்றன. அதற்குச் சட்ட வாய்ப்பு பற்றி இருக்கவேண்டும். அவை கைதாயிட, சிப்புவீதி, பாடா கைதாயிட, முறைய கோளங்கள், இந்தக் கோளங்கள் ஆள்களிடம் பெண்களுக்கு மிக அபூர்வ மாகச் சில சமயம் மிக அதிகமாய் வேலை செய்து கொடுக்கிறது.

மேற்கூறிய கோவைகளின் உதவி உதவிப் பிரசுரத்துக்கு மிகவும் அவசியம். இவை களைப் பற்றிப் பிறகு கனரூப் விவரிக்கப் படும். இவைகளுக்குப் பற்றிச் செலுத்த வேண்டுகோள்களைத் தவிர வேறெதிலும் இட்டாது. மாநகரங்களுக்கு உண்டாகும் எம்வளப் பிழையும் அவசியம், வீட்டு விலக்கு ஒரு தேர்ந்ததையும் இவ்வளவம் உண்டாகும். மலடு போளும். மயக்கம், வரிசை. நகில் முகியா முதலிய விவாதிகள் சீக்களும். ஆகவே பெருங்களுக்கு ஆதாயம் ஒரு வரப்பிரசுரமாகும்.

ஆளாகவிரி பெய்தவரம், என்ன வயத வந்த பெண்மனையும்கூடச் செல்வவரம். அதுபத வயதவரவாகவிரும் செவ்து, தகை ஸ்ரீகு இருந்தும் பிணியை நீதிச் சொன் டிருக்கிருளே. அத்துடன் மேலும் பிணிய வரமும் தக்கன் சீர்த்ததைப் பாதுகாந் திச் சொன்வரமும்.

காப்பாளர் சந்திரன் புதிதாக ஆணம் பழக்கம் கூடாது. பிரதமரான மூன்று நாளுக்கு மாதங்களை வழித்த ஆண்பிச்சை. வழக்கமாக ஆணம் செய்த வரும் சோதனைகள் கம்பம் கொண்டு, சில ஆணங்களைச் சில மாதங்களை வரைதான் செய்வார்கள். அதுவகளை அந்தந்த ஆணங்களைப் பற்றி எழுதும் போது கவனிக்கப்படும்.

கேதந்திரமடைந்த கும் காடு இனி பன
வழிகளில் எவ்வளவோ மூன்றை ந
பெயர்ச்சியிருக்கிறது. பெயர்ச்சிக்கு என்
வாக் கோரியவர்களிலும் சம உரிமையன்
வழங்கும் காலம் வந்ததாயிற்று.

“தாததென்ற சினைம மாரி ஆங்க
கோடு பெங்களும் சரிகை சமாளமாக
வாழ்வோம் இந்த காட்டிலே” என்ற
பாடிலாகிக் களவு, சினைவாக வேண்டும்.
அதை சினைவிய் வைத்துக் கொண்டு,
வினாக்களின் பரிதாபப் பேச்சுக்கும்,
கேடிக்வும் செவி சாய்க்காமல், உறுதிலான
மனதுடன் பெங்களின் போகாசனக்கிரை
செய்ய முன் வர வேண்டும்.

‘இதென்னடி இது பேரகமாய், ஆரண்
ணம், சாமியார்களும், சகிப்பாடுகளும்
செய்ய வேண்டியதைப் பெண்ணுள் செய்ய
வாவது, சரி இவர்களும் தகிழாந
கின்றன துடம்பு உருப்பாட்டா போய்
தான்’ என்ற அஞ்ஞான வாழ்க்கை
சாதிப் போட்டிச் சொன்னதிலும்,

எம் வேண்டா மென்று ஒதுக்கி
அதற்கு இப்பொழுது மேல் காட்
டர் செப்டெம்பர். அதற்குப் பத்தாம்
அடைபிடுகன். ஆரோகிய மடைபிடு
கன். எம் அங்குமிடம் இம்மாதிரி என்
துண்கதைத் திறுத் கொள்ளா விட்
டாலும் திப்பங்கி, கைசாயம், பவுட்
பூசை முதலிய அறுபலிய மேல் அங்கு
தக்கைத் திறுத் கொண்டோம். உள்
அங்கும்கன் ஆரோகியமாக இருந்தால்
இங்கும்கொள்ளும் ஏதற்கு? ஆரோகிய
தென்கன், அருது மூத்திற் கொள்கும்.

சில பெண்மணிகளுக்கு ஏற்கெனவே வர்த்திக் சதாவது இதற்கு முன் ஆப்ரோஷிகள் கட்டி இருந்தால், அப்போய் பட்டவர்கள், போகாசா கிபுன்களிடம் ஆலோசனை கேட்டு ஆணைகளைப் பழக வேண்டும். அவர்களால் எல்லா ஆணைகளும் செய்ய முடியாவிட்டாலும், சிலவற்றைச் செய்யலாம். கிபுன்களிடம் கைத்த ஆலோசித்தால் ஆப்ரோஷிச் செய்தல்தம், இடக்களை அலுவலரிடத்து சரிபாண ஆலோசனை சொல்லுலார்கள். ஆகையால், ஆப்ரோஷிச் ஆகி இருக்கிறதெனம் எப்படி ஆணம் செய்வது என்று எந்த வேண்டியுதின்கி. அவர்கள் செய்யக் கூடிய கலப்பாண ஆணைகளும் சிறுவது இருக்கின்றன. (நோடாரு)

முல்லைச் சீர்ப்பு

முத்தி

ஆற்ற மனையே அவனுடன் என் விடைபட்டோன்; காற்றடித்து மண் அவன் கண்ணில் விழுந்த போது என் கண்ணால் அவன் கண்ணைத் தடைத்தேன். அப்பொழுது நாய்கன் கண்ணைத் தெரியாத செவ்வெரியைப் பிள்ளைகள். எனக்கு வயது எட்டு, அவளுக்கு வயது ஆறு. மோடி வீட்டில் இருந்த குமரோசப் பிள்ளையில் மகன் தான் என் மோடி. எப்படியோ என்னைக்குள் பிளிக் குடியாத பாகம் ஏற்பட்டு வளர்ந்தது. அதைக் காதுல் என்ரு அன்பு என்ரு எப்படிச் சொல்வது என்னதான் தெரிய வில்லை நாய்கன் எங்கன் திரையப் பள்ளிக் கூடத்திலே ஒன்றாகப் படித்தோம். எங்கள் இருவரிடையே தோன்றியிருந்த இக்க அநியாயமான ஒற்றுமையைக் கண்டு அந்த ஊர் அநியோத்தது இன்னொரு ஒன்று காட்டுகள் என் என் தரப்பனுடன் பக்கத்து ஊருக்குச் சென்று அங்கேயே தங்கவும் போகிறது. அந்த இன்று காட்டுகளும் அவன் என் வீட்டுக்கு எங்கைத் தேடிச் சென்று இருந்து நடையை வந்து விட்டானாம். மோடிடும் அவன் தான் அப்படி ஒரு கைத்திறக்காரி என்னும் என் அறையில் மோடி. தூக்கத்தில் கூட "மோடியே, மோடியே" என்று அடிக்கடி பிதற்றியேனும்.

இதெல்லாம் அந்தக் காலம். தோட்டத்தில் புதைத்திருந்த ஒட்டு மால் தோட்டை வளர்த்த, இப்போது வளர்ப்பான ஒரு செடியாகி விட்டது. பிள்ளைப் பிள்ளைகள் அதன் இலைகள் காற்றிலே ஆகாத்து ஆடினது. ஆம்! காத்திர வேகமான காலம் ஒன்பது நடையை துரிதமாகச் சுழன்று விட்டது! அந்நாறு ஒன்பது ஆண்டுகள் ஓடி மறைந்தன.. இப்போது எனக்கு வயது பதினெழு அவளுக்கு வயது பதினாறு. வறுமையின் தடைபுத்தரையையும் மீறி என் கூடலுக்கு இயற்கை தன் வரப்பிரகாசமான பருவத்திற்கேற்ற பாய்களை உடைத்துத் தீருக்து. என்? மோடியே கூட இப்போது அடியோடு மாரி விட்டான். "மணி! மணி!" என்று என்னைச் சுற்றிச் சுற்றி வரும் மெய் மோடியை அவன்? பருவத்தின் புத்தமையின் வளர்ந்த ஒரு மங்கையல்லவா? என்னைக் கண்டால் ஒரு புரீசரிப்புத்தான் புரியான். அதோடு சரி! என்னுடன் பேசுவதை அவன் அடியோடு கிறத்திவிட்டான்.

ஆற்றோத்தில் ஒங்கி வளர்ந்திருந்தது ஒரு நாகமரம். பழக் காலத்தில் நாளும் மோடியையும் மூன்பெய்யும் அங்கே வருவது வழக்கம். என் மரத்தில் மீது ஏறிப் பழக்கைப் பறித்து அவளுக்குத் தருவேன், அதே மரத்தடியில் இப்போது என் மட்டும் அவளை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அவளும் வந்தாள். குடத்தில் தண்ணீர் கொண்டு கொண்டு கைர வேறிடும் வழக்கமான எனக்களிடும் அந்த மோடியைப் புன்னகையைத் தான் அன்றும் எனக்களிடதான். வாய்ப்புட்டு திறக்கவே இல்லை! என் ஆத்திரம் அவள் இன்னும் கை புரண்டது. "மோடியே!" என்று என்னையும் அறிவாமல் கூவி விட்டேன். எல்ல வேளை சுற்றுப் புறத்தில் வாருகிவிட. அவன் மூலம் பவத்தால் வெளிதீப் போய் விட்டது. "மணி! நீ என்னுடன் பேசுவதை தோம்பக் கொஞ்சம்! வராவது பரித்தாம் என்னைக் கிளைப் பரிசு? இன்னும் குழந்தைபாடு இருக்கிறாயே!" என்று கூறிவிட்டு அவன் விசைவாக் கடந்தான். நான் என் தவறாத கைகித்தேன். அவன் போன நினைவையே வேறித்துப் பரித்த வண்ணம் எத்தனை நேரம் அங்கே கிடைக்கொண்டிருந்தேனோ?

கிடைக்கு இத்தப் பழாய்ப் போன பள்ளிக் கூடப் படிப்பு மூலையில் ஏறியே இல்லை. எத்தனை நடையை மூற்றுகையிடும் அந்த ஸ்தூலவது 'பாசக்' தோட்டை கைத் தாண்டியே முடியவில்லை. எனக்கும் அதுப்புத்தட்டி விடவே அத்தடன் என் படிப்புப் படலத்தாத முடித்து விட்டேன். "தரித்திரம் தாண்டலாடும் ஒரு குழிப்பத்தில் ஒரு தடியைப் பாய்ப்புறிக் காமல் வேலையும் இவ்வாமல் எத்தனை நாள்க்குக் கையைக் கட்டிக் கொண்டு கட்டிக் கிடுக்க முடியும்? என் கினைதெய் ஒரு வன் செக்கியின் மோட்டார் கம்பெனி ஒன்றில் வேலையார் இருந்தான். அவன் உதவியினால் நான் மோட்டார் விடக் கற்றுக் கொண்டு ஒரு டாக்ஸி புதைவராக அமர்ந்தேன். இந்த வேலை எனக்கு தோம்பவும் பிடித்திருந்தது. புதுப் புது மணி தங்கிய ஏற்றிக் கொண்டு பண்பான வெள்ளு மின்னும் என்னுடைய "ஹீலர்" காதுளை ஏற்றித்தேன் மத்தியிலே ஒரு படகைப் போலக் கிறித்துச் செல்லும் போது எனக்குக் கொஞ்சம் பெருமீதமும் கிவழம் ஏற்படத்தான் செய்தது.

மேட்டில் ஒரு விபத்த வேந்தோடு அபராதம் கூட வேகிறது. இந்த மாதிரி என் அபத்திக்காரத் தனமாக எத்தனையோ தடவை உட்கு வெண் டிருக்கிறேன்.

அடிக்கடி மனம், "என் என்னை இக் குழம் சீக்கன் வரவழைத்துக் கொண் டிங்கு? அது பார்த்தீர்களா? பதிலே போடாமல் 'இருக்கிறீர்களா?' என் றெல்லாம் ஏழுதவன். என் அவை களைக் கவனிப்பதே இங்கு. இடைவிட னே ஒரு தடவை சோமத்திற்குப் போய் வந்தேன். அப்போழுதும் ஒரு அவசரம் தான். போக்கிட வேரெங்கும், மனம் ஏதேனோ சொன்னான். ஒன்று கூட என் கவனத்திற்குப் புரியவே இங்கு.

பிறகு ஒரு வருஷம் சொந்தது. இன்னும் என் சொன்னால் குடித்தனம் வைக்க இங்கு. எனக்கு ஒரு மகன் கூடப் பிறந்து விட்டான். ஆனால் இன்னும் என் மோச னத்தைத் தேடிச் சொண்டிருக்கிறேன்.

என் ஆகா ஒரு என் சிறையெறித்து. அன்று சொன்னால் ஒரு சிறையத் திறைட் டருக்கு எதிரில் என் டாக்ஸியை சிறத்தி விட்டும் சொர்க்கை எதிர்பார்த்துச் சொண்டிருக்கிறேன். பகல் காட்சி முடிந்த ஐக்கை திறைட்டை விட்டு வெளியே வந்து சொண்டிருந்தேன். தூரத்தில் வந்து சொண்டிருந்த இரண்டு தம்பதி களைப் பார்த்ததும் என் உணர்வு பட படத்தது. ஆம்! அவன் என் மோசன தான்! அவன் என் டாக்ஸியைப் சொர்க்கி வந்ததும் எனக்கு உடம்பு

புயலித்தது. மோசனத்தை அடையாளமே தெரியவில்லை. எத்தனை வருஷம்! சிலக் புடவை! அட்டா! அவருடன் வந்தவன் அவன் கணவனுத்தான் இருக்க வேண் டும்! அவன் அவரிடம் ஏதோ சொல்லி விட்டு எங்கேயோ சென்றான்.

சொர்க்கி மோசன என் வண்டிக்கு வந்து கைவந்த திறந்த என் வண்டிக்குக் கூட்டார்த்தான். எனக்கு இருந்த அக் தன் கதரிபத்தையும் வைத்துத் தேடி கொண்டு "அம்மா! என்னைத் தேடி கிதா வண்டிக்கு!" என்று கேட் டேன். "தெரியவில்லை! தெரிய வேண் டிய அவரிடமும் இல்லை! பொதுவாக சி டுடாக்ஸிக்காரன்!" என்று சொன்ன பதில் அவரிடமிருந்து வந்தது. இருந்தா லும் என் கதரிபத்தைக் கவனிடாமல், "போக்சொல்லிச் சொன்ன சீக்கன் பார்த்திருக்க வேண்டும். என் பெயர் மணி! மோசன! என்னைத் தெரியவில்லை!" என்று வந்ததை என்னையும் அறியாமல் வெளி வந்து விட்டது.

"ஆட்டி அப்பி மணியாவது! மணியாவது! எனக்கு என்னையும் தெரியாது! என் பெயரைச் சொல்லி அழைக்க எவ்வளவு கதரிபமாய் உனக்கு! என் பிடித்த வனுப் இருக்கிறேயே! அறிவப் பிராங்கி!" என்று கூறிச் சட்டென்று அவன் கைவந்த திறந்த சொண்டு வேறு வண்டியில் போய் ஏறி விட்டான். அடுத்த சிலையும் என் குழம்பியிருந்த மூளை தெளிந்தது. என் உணர்ச்சியை சீக்கன் என்னைச் சென்ற கதை சொல்லுதேண்டிருந்த மோசனத்தின் உருவம் மறைந்தது. கவழித்து விடவா டிக் கொண்டு இருந்த என் கழுத்தை என் னனின் உருவம் மூடம் தெளிந்தது. என்னாலே எப்போது உருவிக் கொண்டிருக்கும் என் மனவாசனமே ஆகும் ததும்பும் மூகத் தையும் என் மனக் கண்ணிலே என் பார்த்தேன். இங்கிலாந்து என் சரி யான புத்திமைய அடைந்த விட்டபொழுது மோசன எதிர்த்துக் டாக்ஸி புறப்பட்ட டது. என் உண்டியிலும் ஒரு பிரமுகி ஏறினா. மூலையில் என் வண்டியில் ஏறிய சவாரியை மூலித் விட்ட என்னைப் பார்த்த எவ்வளவுப் புக்கனாக சொந்தான் அந்த டாக்ஸிக்காரன். அதைப் பித் தோட்குத்து என் 'ஹட்டை' அந்தப் பிர முகரை எதிரிக் கொண்டு சென்றது.

சென்று சொத்துக்கெல்லாம் அந்த வன் டியை என் மூத்தி விட்டபொழுது என் மூகத்திலே சொந்திய அடைதியை, பெரு மிதம், கிவம் இவைகளை வெல்லாம் சொகனா கவனித்து விட்டான் என் தே கிளக்கிறேன். இல்லா விட்டால் அவன்

ஒரு முறை என்னைப் பார்த்துவிட்டுத் தலி
ருளியானேன்! ஆம். அவன் மனச்சாட்சி
அவருக்கு அறிவுதந்து மயங்கா!
ஆனால் என் அவனைக் கவனிப்பதற்கு
போல் காணா ஒட்டிக்கொண்டு போய்
விட்டேன்.

மதுரன் தந்தியடித்து என் குழந்தை
கையிலும் கவலையிலும் கரவகழ்த்துத்
கொண்டேன். முன்பெல்லாம் அந்தக்
கவல்காரி மோகனனின் கிரியை இர்த
உலக கிரியை இல்லாமல் இருந்தது
எனக்கு. ஆனால் இப்போது தட்டுத் தடு
மாரி நடக்குமே என் குழந்தை கண்ணின்
மூலம் கிரியை காணியைப் பற்றிய
கவலை எனக்குக் கிடையாது! ஆனால்
அன்று கடைத்தெருவுக்குப் போய்விட்டு
என் விட்டுக்குத் திரும்பி வந்தபோது
உன்னே பேசிக் குரல் கேட்டுச் சற்று
நினைவன். குரல் மோகனனின் குரல்
என்பதை அறிந்ததும் எனக்கு ஆச்சரிய
மாக இருந்தது. உற்றுக் கேட்டேன்.

"எப்படியாவது இருக்கட்டும். கமலா!
நீயும் உன் கண்களும் ஒற்றுமையால்ச்
செனகரியமாய் இருந்தால் சரி! நீ, உன்
கண்கள் உன்னிடம் பராமுகமாய் இருப்
பதை எனக்கு எழுதினபோது எனக்கு
அவனுடைய உண்மை தெரிந்த விட்டது.

அவனிடம் நான் என் சொந்தத் தமைய
னுக்கு மோகன அன்பு கொண்டவன்.
ஏதோ கொஞ்சம் அறிவுள்ள வனக்கு
அவன் உன்னதின் சிகையை கவனித்துக்
கொள்ள வெகு வேரம் பிடிக்கவில்லை.
ஆகவே அன்று அவன் என்னிடம் பேசின
தும் சொம்பவும் கவலையுடன் பேசி அவன்
என்னை வெறுக்கும்படி செய்து கொண்
டேன். அது கிடக்கட்டும். குழந்தைக்கு
என்ன பெயர் வைத்திருக்கிறோம்?"

"என்னன் என்று வைத்திருக்கிறோம்"
என்றான் என் மனைவி.

கண்ணன் தன் சிறிய கைகளைக் கொட்
டிக் கொண்டு கை கை வென்று சிரித்தான்.
அவன் மூலம் கிரியை மயங்கி மோக
னனும் கண்ணன் குழிய கைகத்தான். பிறகு
கமலாவும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்
டான். வெளியே இருந்தபடியே அவர்க
ளுடைய ஆளத்தத்தில் காணும் பங்கெடுத்
துக் கொண்டேன். என் கண்ணன்
கண்ணக்கபடமற்ற மூலம் கிரியுக்கும்
மோகனனின் மோகனப் புன்னகைக்கும்
அநிக வித்திரசம் எனக்குத் தோவற
வில்லை! என்னன் கபடமறிவாத
குழந்தை! மோகனனும் அதைப்
போவவே அருமைமாக தெரிக்கப்பட்ட
கெண்டிய ஒரு மோகனி.

மிகவும் அபூர்வமான

PEPS

வெந்த தொண்டைக்கு ஆதரவளித்து இரும்பு,
ஜலதோஷம், இன்புருவெண்ணையை ஒழிக்கிறது

பெப்ஸ் மாத்திரை வாயில் கரையும்போதே
அதன் மருத்து சத்துக்கள் கவரணப் பைக்கும்

மார்க்குக்கும் செல்கின்றன.
பெப்ஸிலுள்ள அபூர்வ
சத்துக்கள் வெகு விரை
வில் அபாயகரான இருமி
களை அழித்து, தொண்டை
கரகரப்பை அகற்றி,
கமைச்சலைப் போக்கி,
உயரத இருமையையும் அடி
போடு விடத்தி விடுகிறது.
சாப்பிட இனிமையானது.

PEPS

எரிய, கவரணப் உபத்திரவங்களுக்கு மிக
வும் இயந்திரவாத சிகுபதான மாத்திரை

தந்தைகளும் தமக்களையும்

எஸ். வி. எஸ்.

பிரதீபம் போனது மிக மிகச் சுவைப்ப வியப்பிற்காக, ஆனால் அது அவனுக்கு எவ் வளவு வேதனை அளித்தது! சகிசனாக ஆகி நிரூபிப்பது அவர் கருவியை இப்படியான இயற்கை வாழ்க்கைக்குத் தாமதே போய் அங் களாக அது ஆவியிட்டது!

அன்றுமிகவும் கவலையானவனாக மகனிடம் வந்தி, தன் தந்தை பொய்யான பட்டுப் புடவைகள் எடுத்து உடுத்திக் கொண்டிருந் தான். இதுதான் அவனுடைய மனச் சங்கடத் துக்கும் கோபத்துக்கும் காரணம்.

அக்கா தந்தை எவ்விதத்திலும் இவ்விதம் நடைபெட்டு, தனது மனைவியைப் பரிசுத்தமாகப் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்களா. இங்கு ஒரு புருஷன் இப்படி ஆத்திரமடைவாரா என்று கூடத் தென்றறைய, கூடாதுதான். ஆனால் இதைப் பற்றிக் கவலையாகாமலாக் கேட்டால் தான் ஆத்திரமடைந்து எவ் வளவு சிவமம் என்று சொல்வான்.

கவலையானவன் வந்ததைக் கவலையம் பண்ணிக் கொண்ட புதிதில் அவனுக்கு மிகவும் அச்சமாகத்தான் இருந்தது. காரணமாக் கண்டவன்; வந்தவரைக் கண்டு அச்சப்படுவ தற்கு அவன் என்ன வேலை, வேலை! பண்ணி, அவன் சொல்ப கல்யாணம் ஆயிற்றே!

அவன் அச்சப்பட்ட தெய்வம், கவலையா திருவ் ஏத்படும் பொறுப்புடன், பரிசுதவன் இவ்விதமாக் காட்டுதான். இதைப் பொறுப்புக் களை ஏதே, தனக்குப் பொறுப்பாகவும் மனத் துன்பம் உண்டா என்று பயப்பட்டான். காரணிகள் எல்லாம் எப்படி யிருக்குமோ, மனம் 'பத்துச் சொப்புக் கட்டி வாங்கித் தா, இருபது ரூபி ஆயிப் பட்டியல் வாங்கிக் கொடு. இரண்டு ரெண்டில் கிளிக் புடவை வேண்டும்' என்னெல்லாம் கச்சரிப்பாரோ! தன் மன அமைதியைக் குலைத்த வினாவோ! என்னெல்லாம் நினைத்தான்.

இப்படி அவன் மனம் பணிதவ்வளவு குழப்ப மடைந்திருக்கிறபோது தமியாட்டுப் பெண்கள் ஒருவர் எழுதியிருந்த புத்தகம் ஒன்றில் "வாஸி பிளா, கவலை மயி, ஒரு பெண், தன் தாய் தந்தை, தந்தை, தமக்கை, மற்ற கெடுக்கிய நேழிகள், உற்றுச் உதவினார் வாகையையும் தந்தை செய்து விட்டு வருகிறார். அவனுடைய தியாகத்தை உணர், அவனுடைய சிவமம் கண்டு அனுதாபப்படு" என்ற பொருள் கொண்ட ஒரு வாக்கியங்கள் இருந்தன. அதைப் படித்தான். அவன் மெய்சிவந்தது. அந்த வாக்கியங்களில் உண் உண்மை, அவன் உன்னதம் உணர்ந்தது. உன்னதமே ஆகவேண்டது.

அன்றைய நாளிலிருந்து கார்டியின் பாக் அப்படி இக்காலம் ஏற்பட்டது. கவலையான ஆளுமையம் குடும்பம் கெட்டதில் ஆதம்

பயவித்தது. இவ்வாறு வாழ்க்கை பரம்பர அன்பில், இன்பம் மிகவும் பூரிக்க இருந்தது. அன்புமனம் உதர் வாழ்க்கைகள் அகவாசம் வந்தது. அதனால் அவர்கள் இவ்வாறு வாழ்க்கை பெரும்பு வடிகள் இன்பம் வாழ்ந்தே வாழ்ந்தது.

ஒரு நாள் கவலையானவன் இரண்டாறு கொடுத்த ஒரு தாமிய மடல் வாங்கிக் கொண்டு வந்து கார்டியிடம் கொடுத்தான். அதைக் கண்ட போது கார்டியின் மூலம் மகிழ்ச்சியாக எவ்வளவு கார்டி பெற்றது! கார்டி இரண்டாறு தாமிய மடலுக்கு இவ் வளவு கார்டிதான் பெறான் என்று அவன் உறும் எதிர்பார்க்கிய இவ்வாறு.

ஒரு நாள் கவலையானவன் ஆசிரியரிடமிருந்து வந்ததில் கார்டியுமாக "கார்டி, இவ்வாறுக்கு மத்தியமான புதுதற்கு மோக் கூறு பண்ணிக் கொடுத்திருந்தாயோ, அது என்ன குவிய விரும்பு தது. தொழில்" ஆசிரியரிடமிருந்து வந்ததில் பேரும் எதைக்கு உதைகு என்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு வந்த விட்டார்கள். கடை யில்க் எதைக்கு ஒரு கொல்லிக் கார்டி கூட மிஷ்யமிஷ்ய" என்று பெருமையாகச் சொன்னான்.

இதைக் கேட்டு, கார்டி அண்டர் கார்டியைக் கொண்டு கார்டியிடம். "போதவே, மோக் கூறு ஒரு பெரிய பட்டணம். அதை கவலையா வாழ்க்கைமட்டானாகும்! ஏன், கவலை இப் படித் தேர் பண்ணுகிறீர்கள்" என்று கேட்ட மும் புத்தவையும் தமது தந்தைமையாக பதில் சொன்னான். ஆனால் அவன் உன்னதம் ஆகந்தக் கடிக் அகவிரும்பும்பாசி போட்டுக் கொண்டிருந்தது!

பாதிபார் சொன்னார்: 'பரிசுதவ் வேறு இன்பம் கவலையம், இதைவா! இதைவா!' என்று. அதைக் கார்டியும் கவலையானவனும் பரிபூரணமாக உணர்ந்தார்கள். கவலையானவன் வந்திரு பராக் ஏதிரிக்கும் இக்காலத்தில், தந்தையாது மூலம் கவலையானவன் இவ் வளவு இன்பமாக வாழ்க்கை வட்டத்துக்கு என்னும் அது அந்நேரப்பட வேண்டிய வியப்பல்லவா!

ஆனால் சொல்பவும் அந்நேரப்பட முடியாத படி அவர்கள் வாழ்க்கையிலும் மீறிது மனம் தாய்க்கள் வளரத் தொடங்கின.

கார்டிக்கும் கவலையானவனுக்கும் கல் யானமான இரண்டு வருஷங்கள் வந்ததில் கார்டியைத் தந்தைக்குக் கவலையானவையிடம்.

கார்டியின் தந்தை சிவமமாக வாழ்க்கைப் பட்ட இடம் மிகவும் பணக்கார இடம். சிவமையான கவலையானவனாக வாழ்க்கையானவன் பெரிய கவலையானவன். அவன் கவலையானவனுக்கு எவ்வளவு கவலையானவன் செய்து போட்டிருந்தான்.

தலைவரீபோய்.....!

தா. சாமச்சந்திரன்

“அப்பப்பா, இனிமே ஒரு கண்ணம் உட இத்த வீட்டில் இருக்க முடியாது, என்ன சத்தம்! என்ன சத்தம்! ஒயமாட்டேன் என் கிறேன்!” என்று அழுத்துக் கொண்டார் திருவாளர் பாரதநிசம்.

அவர் சொல்லுவதில் என்னிமே உண்மை இருந்தது, அவர் குடியிருக்கும் பங்களாவைப் பக்கத்து பங்களாவிலிருந்து சிறு சத்தம் வந்து கொண்டுவர இடமிருந்தது. சில சமயம் அங்கே போறாக்க முடியாமல்தான் இருக்கும், என்ன செய்வது! திடீர் திடீரென்று வீடு மூன்றுது எங்குது என்றான வாரியமாவை இருக்கிறது?

சத்தத்திற்குக் காரணம் பக்கத்து வீட்டுப் பெண் ஒருத்தி பாடுவதுதான். தனிப்பட்ட பாடலாகப் பிதா மொரகா இருக்கும், ஆனால் அவர் கூட்டிவா பாடும் (ஆஹம்!) ஸ்ரீதங்கண்ட நாராயணமியத்தாகப் பற்றி என்ன சொல்வது! அது இய்யாமம் அவர் பாடுவதை இய்யா, பாடத்தாகப் பாடுகிறேன், இந்த ஸ்ரீதங்கண்ட அருவியை உட்காக்கிப் பாட வேண்டும்!

பாரதநிசம், ஒரு கிண்டலாகச் சொன்னார். அவர் மயிலைப்பூர் லைக் காக்காருக்கு அருகில் ஒரு பங்களாவில் யாரும் செய்து வந்தார், அங்கே, டிராம், பஸ் போடும் சத்தம் தரக்கூடிய மையப்பலத்துக்கு ஸ்தாபனம் மாற்றினார்.

இங்கு வந்தும் பிரதேசமே இல்லை. டிராம் சத்தத்திற்கு மேல் இருக்கிறது இவளது பாட்டும், அந்தப் பாடலாப்பிரதேசம் தாராயோலியத்தின் சத்தமும், இதற்கிடையில் அவள் அப்பா வின் “அகதப் பாடேண்டி, இதைப் பாடேண்டி” என்ற நாதமும் சொர்க்கு வீட்டாக் சொல்வ வேண்டியதில்லை, வெண்ணைக் கடைவீல் வானம் புரூரது மாதிரிதான்.

பாரதநிசத்தின், பொழுது போக்கு நோலிவம், சிறு வயது முதற்கொண்டே அடுமே அவருக்குப் பற்று அதிகம். வேலாவிலிருந்து ஓய்வு பெற்று விட்ட பிறகு நோலியத்திற்கு அபிவிருத்தி செய்து கொண்டிருந்தார்.

எனவே அவரது கண்பரீகை சில சமயங்களில் ஸ்தாபனத்தின் எடுத்துக் கொண்டு அவரீடில் வருவார்களே. பாரதநிசம் ஆங்கிலப் பாடலாக் புடன் ஸ்தாபனத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கும் போது பக்கத்து வீட்டிலிருந்து பாட்டு சத்தமும், பிறகு மெதுவாக உச்சுலாவிற்குச் செல்லும், அந்தப் பெண் சாலை உதிர்த்துப் பாட்டை முடிக்கும்போது அப்படியே வீட்டின் வீது சாப்பிடுது வீடுவார், பாரதநிசம், வந்திருப்பார்களே, “ஏனோ கம் ஸ்தாபனத்தின் பார்த்தவடம் ஸ்ரீகை உட்காக்கி விட்டார் இன்னிவீவர்!” என்று கிண்டலாக்கினார்.

வரவா இத்தத் தொந்தரவு பொறுக்க முடியாமல் போய் விட்டது, இதற்கு எப்படியாவது

தான் ஒரு முடியு கட்டியாக வேண்டும் என்று நினைத்தார் திருவாளர் பாரதநிசம்.

அன்று ஸ்தாபனத்திற்குமே; பாரதநிசம் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு சாப்பிடுவதில் வரவீல் படுத்தார். படுக்குமே “இவன் பாடாமல் இருக்க வேண்டுமே” என்று மனத்திற்குப் பிரதேசத்தை செய்து கொண்டார். அவர் படுத்துறகு மணி விருக்கும், ஒருவர் அவர் பெயரைச் சொல்லி அழைத்துக் கொண்டு உங்களை அழைத்தார். அவரை உட்காக்க சொல்லி விட்டு வந்த விஷயம் என்னவென்று வினவினார்.

வந்தவர் இவ்ளா ஸ்தாபனத்தின் அவர் மூன்றுவர்ப் பார்த்துக் கொண்டு, பாரதநிசம் தமது முழுக் கவனத்தையும் ஸ்தாபனத்தின் மேல் குவாத்திக் கொண்டிருந்த போது வந்தவர், “யாரை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் காது, பக்கத்து வீட்டில் குடி இருக்கிறேன்” என்று.

பாரதநிசம் ஒரு தள்ளுத் தள்ளினார். குடி, சந்திரனே பார்த்ததற்காக இல்லை, பக்கத்து வீட்டு ஆராய் வந்ததற்காக.

“சந்திரனே, இது உங்களைப் பெண் ஸ்தாபனம்! ஒரு பெண் பாடிக்கொண்டிருப்பாள் அவருடைபதுதான்!” என்றார் நிதானமாக. “ஆமாம், என் பெண்ணை உங்களுக்குத் தெரியுமா!” என்று வந்தவர்.

“என்ன அப்படிச் சொல்லி விட்டார்கள்! என்ன கமைய சந்திரம்! தினம் கேட்டுக்

கதவம் விதப்பவ்:—“உத்தம் மோலினி” லை உயர்த்த சத்தம் கதவம், கவனமாகனே! போலிகளைக் கொண்டு ஏமாருதீர்கள்.

உட்டத்தின் ஒருவர்:—ஒரு சந்தேகம்!

கதவம் விதப்பவ்:—என்ன?

உட்டத்தின் ஒருவர்:—தங்கள் விதப்பவ் அசனா, போலியா?

ப்ளாண்டர்ஸ்
கைவர க்ரோன்
நீலகிரித்
தேயிலை

**நீங்கள்,
ரசீக்கக்கட்டிய
ருசீக்கராக**

THE PLANTERS COMPANY, LTD.,
COONOR, MLAGRI S INDIA.

து

யுனைடெட்

கமர்ஷியல்

பாங்க்

லிமிடெட்

சங்கரவிதயா
பாங்க் அதன்மூலம்
உட்பெய்தும்.

ஒவ்வோர் வருஷமும்
பட்ட ரூபாய்
ரூ. 4 கோடி. வந்த,
செலவுப்பட்ட
ரூபாய்
ரூ. 2 கோடி. வந்த,
பாங்க்
ரூ. 525 மைல்டு.

பிசுமஸ் குடும்ப
கலித்தர.

G. D. Gier B. T. pral
Geylone, Geylone மலேசியா.

“என் கிராமத்
தில் விசேஷ
மலேரியாவை
நாங்கள் வீழ்
த் தி வி ட்
டோம். இத
ற்கு உதவியது
பாலுட்ரின்.....

மலேரியாவைப்பற்றி எங்க
ளுக்கு இனி பயமேயில்லை.
எங்கள் கிராமத்திலே அது
மிகவும் பயங்கரமான கஷ்
டங்களைக் கொடுத்து வந்தது.
ஆனால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு 'பாலுட்
ரின்' மாத்திரை வீதம் 3 நாட்கள்
உட்கொண்டால் மலேரியாவைக்
குணப்படுத்தும் என்பது இப்போது
எங்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. மலே
ரியா வராமல் தடுக்க வாரம் ஒரு மாத்
திரை உட்கொள்ளவேண்டும் என்ப
தையும் நாங்கள் அறிவோம்”.

ஒரு நாளைக்கு ஒரு 'பாலுட்ரின்' மாத்திரை வீதம் (ஆகாத்திற்
குப்பிறகு தண்ணீருடன்) 3 நாட்கள் உட்கொண்டால் சாதாரண
மாக மலேரியா பாதிப்பு அகலும். காரியம் ஒரு மாத்திரை வீதம்
உட்கொள்ளுவதற்குப் புதியதாக மலேரியா தோத்தாவதில்லாதும்
தடுக்கச் செய்யும். பின்னிடிக் கொண்டும் விரும்பத்தக்கதா வரலான
தன் அதும் இன்றாதது 'பாலுட்ரின்'. சிறுவர்கள், வயோதிகர்கள்,
சர்ப்பினி கந்திரிகள் வரவரும் முழு கம்பிக்கையுடன் உட்கொள்ள
லாம். ஒரு மாத்திரை வீதம் 3 நாட்கள் 'பாலுட்ரின்' 3 அளவுக்கு
3 நாத்திரைகள் அடங்கிய தாக்கனில் கெடக்கும்.

‘பாலுட்ரின்’

மலேரியாவுக்கு அற்புதமான ஓனவுதம்.

குணத்தின் கென்மை

இயற்கையின் கெயிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
(இந்தியா) லிமிடெட்.

கெயத்தா பம்பாய் ரெய்க் கெயத்தி
புதுயுகி காய்ப்புச்.

நரசிம் காபிதூள்

உங்கள் பிடிவழிக் காயம்

இப்பொழுது
எங்கும்
கிடைக்கும்

உயர்ந்த சுக பிளாண்டேஷன் பிரெஸ்ரி, எக்ஸ்ட்ரா
போல்ட் காபிக் கொட்டைக்கும்.

7 பவுண்டு, 3 பவுண்டு, 1½ பவுண்டு, ½ பவுண்டு
என்க் வகைத் துணிப் பைகளில்
கிடைக்கும்.

நரசிம் மான்யுபாக்கரிங் கம்பெனி லிமிடெட், சேனம்.

நவ நாகரீக
பெண்கள் விரும்புவது

டி.எஸ்.ஆர்.
கோஞல்
ஹேர் ஆயில்

டி.எஸ்.ஆர் & கோ.
கும்பகோணம்.

சென்னை நகரத்திற்கு சோல் ஏஜன்டுகள் :
க. ர. பி. ஏ. ஜென்ஸீஸ்
16, ஜாமின் பட்டா வீதி, சென்னை-16
கோவை பரவட்டா ஆண்டு தலநீர்க்கு
சோல் ஏஜன்டுகள் :
பி. பாஸபட்டாமி செட்டியார்
346, மைசூரன் தெரு - கோலகுத்தூர்
கூடக்கிண்டம் :
மேனாட்டி, சண்டிகா & கோ.,
முதல் ஆரணாதி சென்னை டவுன்

"கல்கி" ஆசிரியர் எழுதிய

பார்த்திபன் கனவு

தமிழ் நாட்டுத் சரித்திரத்தின்
மகோன்னத காலத்தை அற்புத
மாக விளக்குகின்றது
விலை ரூ. 6-8-0

உலகமாத் டாக்டர் வரத்தி நகரத்திலிருந்து
பெருமளவையும் அளவு இத்தியாய்க்கு
அதரி விடுக்கும் அருத் தொண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

உந்த பூமிக் கெடு அரங்க
விவகி விடுக்கி

வினை அனு எட்டு
(தபால் செலவு தனி)

ச. சி. தேவி
எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்
விலை ரூ. 2-8-0
(தபால் செலவு தனி)

கிடைக்கும்

கல்கி காரியாலயம்
கீழ்ப்பாக்கம் : சென்னை

ஒவ்வொரு தினமும்
இதையொத்த
அதிக தெளிவுள்ள
சருமத்தைப்பெற

தினமும் குறைத்தபட்சம் இரண்டு
தடவையாவது ரெக்ஸோனா உபயோகி
யுங்கள். இதிலிருக்கும் கேபில் உய்
கள் சருமத்திற்கு புது ஆரோக்கியமும்,
தெளிவும், எழிலும் அளிக்கும்.

ரெக்ஸோனா

கேபில் கலந்த சோப்
இது ஒன்றே